

கலை
இலக்கிய
மாத
சஞ்சிகை
238

ஆடி 2024
10.07.2024
ஆளுமைச் சிறப்பிதழ்

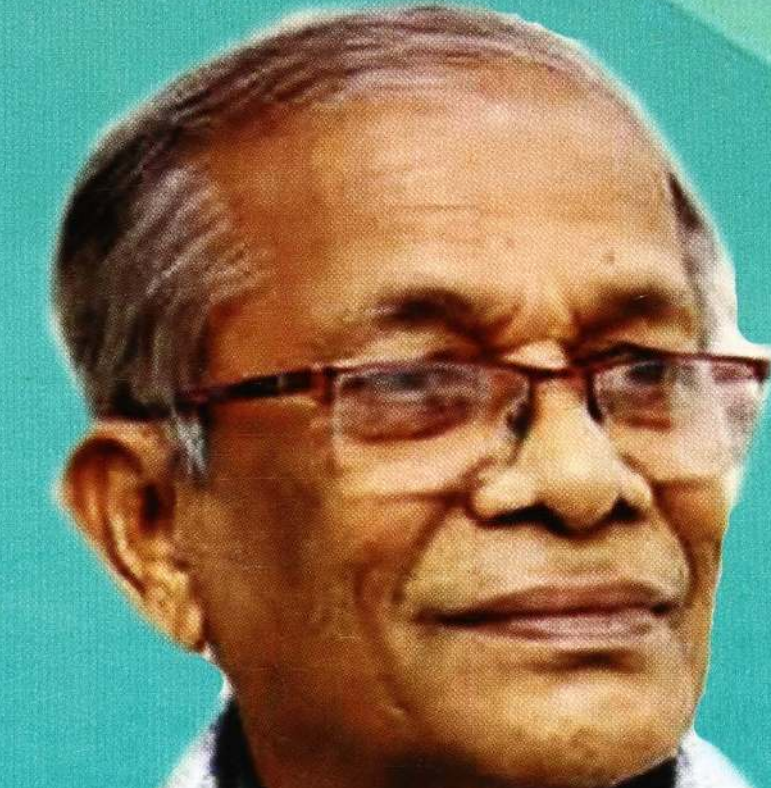
ஜீவநிதி

பொருளின் தூலகம்
புறப்பாணம்

200/-

புரதம ஆசிரியர் : க.புரணீதரன்

அ.பௌநந்தி
தாட்சாயணி
சி.ரமேஷ்
நா.நவராஜ்
இ.இராஜேஸ்கண்ணன்
தி.செல்வமனோகரன்
ஈழக்கவி
கார்த்திகா கணேசர்
தருமராசா அஜந்தகுமார்
த.ஜெயசீலன்
இ.சர்வேஸ்வரா
கந்தர்மடம் அ.அஜந்தன்
மு.அநாதரட்சகன்
இ.சு.முரளிதரன்
கெகிறாவ ஸ்லைஹா
சி.ரஞ்சிதா
ந.மயூரருபன்
கந்தையா பத்மானந்தன்

சுபா. ஜெயராசா
சிறப்பிதழ்

பொருளடக்கம்

கட்டுரைகள்

இலங்கைத் தமிழ் கல்விப் புலத்தின் ஆளுமைமிக்க புலமையாளன்: பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா
அ.பௌநந்தி..... 03

உளநெறிக் கதைகளுடாக ஒரு சமூக உலா
தாட்சாயணி..... 09

ஈழத்துப் புதுக்கவிதை இலக்கியத்தில் சபா.ஜெயராசா
சி.ரமேஷ்..... 11

பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா: உலக நடைமுறை அறிந்த புலமையாளர்
நா.நவராஜ் 15

பின்னீண்டித்துவ சிந்தனையின் பிளிசாறாக "பின்னீண்டித்துவ உரையாடல்"
இ.இராஜேஸ்கண்ணன் 19

இலக்கியம் - திறனாய்வு - வாசிப்பு சபா.ஜெயராசாவின் "இலக்கியத் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகள்" நூலை உசாவுதல்
தி.செல்வமனோகரன்..... 23

அழகியல் பற்றி பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா
ஈழக்கவி..... 26

கலாநிதி சபா.ஜெயராசாவின் "இசையும் நடனமும்"
கார்த்திகா கணேசர்..... 31

சிறுவர் கலை இலக்கிய ஆய்வில் பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா
தருமராசா அஜந்தகுமார்..... 32

பாலர் கல்விப்பாடல்
த.ஜெயசீலன்..... 34

கல்விப்புல அறிவு நீட்சியில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் சபா.ஜெயராசா எனும் அறிவுப்பரவலாக்க ஆளுமை
இ.சர்வேஸ்வரா..... 36

பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசாவின் "சீர்மிய உளவியல்"
கந்தர்மடம் அ.அஜந்தன்.....40

தனித்துவத் திறனாய்வு நோக்கினை அவாவும் நூல்: "தமிழியலும் திறனாய்வுக்கலையும்"
இ.சு.முரளிதரன்.....43

"வளர்தமிழ் கலைச்சொற்கள்", "கலை இலக்கியக் களஞ்சியம்" எனும் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசாவின் இருபெரும் நூல்களோடு
கெகிறாவ ஸீலைஹா.....45

கலாநிதி சபா.ஜெயராசாவின் "கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகள்" நூல் குறித்த பார்வை
மு.அநாதரட்சகன்.....47

சபா.ஜெயராசாவின் பின்னீண்டித்துவத்தை விளங்கிக் கொள்ளல்: சில குறிப்புகள்
ந.மயூரூபன்.....50

ஈழத்தமிழர் கிராமிய நடனங்கள் - நூல் மீதான ஒரு கண்ணோட்டம்
சி.ரஞ்சிதா.....53

பேராசிரியர் சபா ஜெயராசாவின் கிராமத்துக் கதைகள் : ஓர் பார்வை
கந்தையா பத்மான்ந்தன்.....54

ஜீவநதி

2024 ஆடி இதழ் - 238

விரதம் ஆசிரியர்

க.பரணீதரன்

துணை ஆசிரியர்கள்

வெற்றிவேல் துவீயந்தன்
ப.விஷ்ணுவர்த்தினி

ஆசீர்வதிப்பவர்

கலாநிதி த.கலாமணி

தொடர்புகளுக்கு :

கலை அகம்
சாமணத்தறை ஆலம்பிள்ளையார் வீதி
அல்வாய் வடமேற்கு
அல்வாய்
இலங்கை.

ஆலோசகர் :

திரு.கி.நபராஜா
தில்லைநாதன் கோபிநாத்

தொலைபேசி : 0775991949
0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

வங்கித் தொடர்புகள்

K.Bharaneetharan
Commercial Bank, Nelliady
A/C - 8108021808 - CCEYLKLY

இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அனைத்து
ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும்
அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே
பொறுப்புடையவர்கள்.

ஜீவநதி சந்தா விபரம்

தவிர்த - 100/= ஆண்டுச்சந்தா - 3000/=
வெளிநாடு - \$ 100U.S
மணியோடரை

அல்வாய் தபால் நிலையத்தில்
மாற்றக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்கவும்.
அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/முகவரி

K .Bharaneetharan,
Kalaiaham ,
Alvai North west, Alvai.

வங்கி மூலம் சந்தா செலுத்த விரும்புவோர்
K.Bharaneetharan Commercial Bank - Nelliady Branch
A/C No.- 8108021808 CCEYLKLY

ஜீவநதி

(கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை)

அறிஞர் தம் இதய ஓடை
ஆழ நீர் தன்னை மொண்டு
செறி தரும் மக்கள் எண்ணம்
செழித்திட ஊற்றி ஊற்றி...
புதியதோர் உலகம் செய்வோம்..!
- யாரதிதாசன்-

ஈழத்தின் முதற்கதர புலமையாளர் பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா

யாழ்ப்பாணம் இணுவிலைப் பிறப்பிமாகக் கொண்ட பேராசிரியர் கலாநிதி சபா ஜெயராசா அவர்களது கல்விப்புலமையும், இலக்கியப் புலமையும் சாதனைக்குரியவை. ஈழத்தில் புதுப்புது விடயங்களை தமிழ் இலக்கிய, கல்விப் பரப்பில் பரப்புவதில் முதலிடத்தில் இருப்பவர் பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா அவர்கள். கவிதை, சிறுகதை, உளவியல் கதைகள், கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள், கல்விக் கட்டுரைகள், சிறுவர் கதைகள், அழகியல், இசை, கிராமிய விளையாட்டுகள், நாட்டாரியல், பின்நவீனத்துவம் என பல்வேறு துறைகளிலும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பவர். 115 இற்கு மேற்பட்ட நூல்களை படைத்துள்ளார். கல்வித்துறையில் இவரது நூல்கள் மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் பயனுள்ளவையாக அமைந்துள்ளன. முடிந்தளவு நூல்கள் பற்றிய கருத்துக்களை இச்சிறப்பிதழ் வாயிலாக வெளிக்கொணர்ந்துள்ளோம். ஆனால் பேராசிரியரின் ஒவ்வொரு நூல்களும் தனித்தனியாக விமர்சிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் அது சாத்தியமானதாகத் தெரியவில்லை. இருப்பினும் பேராசிரியர் வெவ்வேறு துறை சார்ந்த விடயங்களையும் உள்ளடக்கி இச்சிறப்பிதழ் வெளி வருகின்றது.

பேராசிரியர் அவர்கள், சாகித்திய ரத்தினா உட்பட பல்வேறு விருதுகளையும் பட்டங்களையும் பெற்றவர். எந்த விதமான அலப்பறைகளும் இல்லாது தனது எழுத்துச் செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டு வருபவர். ஜீவநதி ஆரம்பித்த காலம் முதல் ஜீவநதிக்கு பக்கபலமாக இருந்து வருபவர். ஜீவநதியில் அதிகமான கட்டுரைகளை எழுதியவரும் பேராசிரியராகத்தான் இருக்கும் என நினைக்கின்றேன். பேராசிரியரின் படைப்புகள் அனைத்தும் புதுப்புது விடயங்களாக அமைவது பாராட்டிற்குரியது. மேலும், புதுப்புது சொற்களை தமிழ் இலக்கியத்தில் அறிமுகம் செய்து வருகின்றார்.

உளவியற் துறையிலும் பேராசிரியரின் நூல்கள் மிகுந்த பயன்பாடுடையவையாகத் திகழ்கின்றன. பேராசிரியரிடம் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் மாணவர்கள் மிகுந்த புலமைத்துவம் உள்ளவர்களாக வெளி வருகின்றார்கள். ஆய்வு முறையியல் தொடர்பான நிறைந்த அறிவு உடையவர் பேராசிரியர். இளம் படைப்பாளர்களை ஊக்குவித்துக் கொண்டிருப்பவர். ஈழத்து படைப்புலகத்தில் பேராசிரியரின் செயற்பாடுகள் தனித்துவமானவையும் மிகுந்த பாராட்டிற்குமுரியவை. பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா அவர்களின் புலமைத்துவத்திற்கு மிகுந்த மதிப்பளித்து இச்சிறு ஆளுமைச் சிறப்பிதழை வெளியிட்டு ஜீவநதி மகிழ்கின்றது.

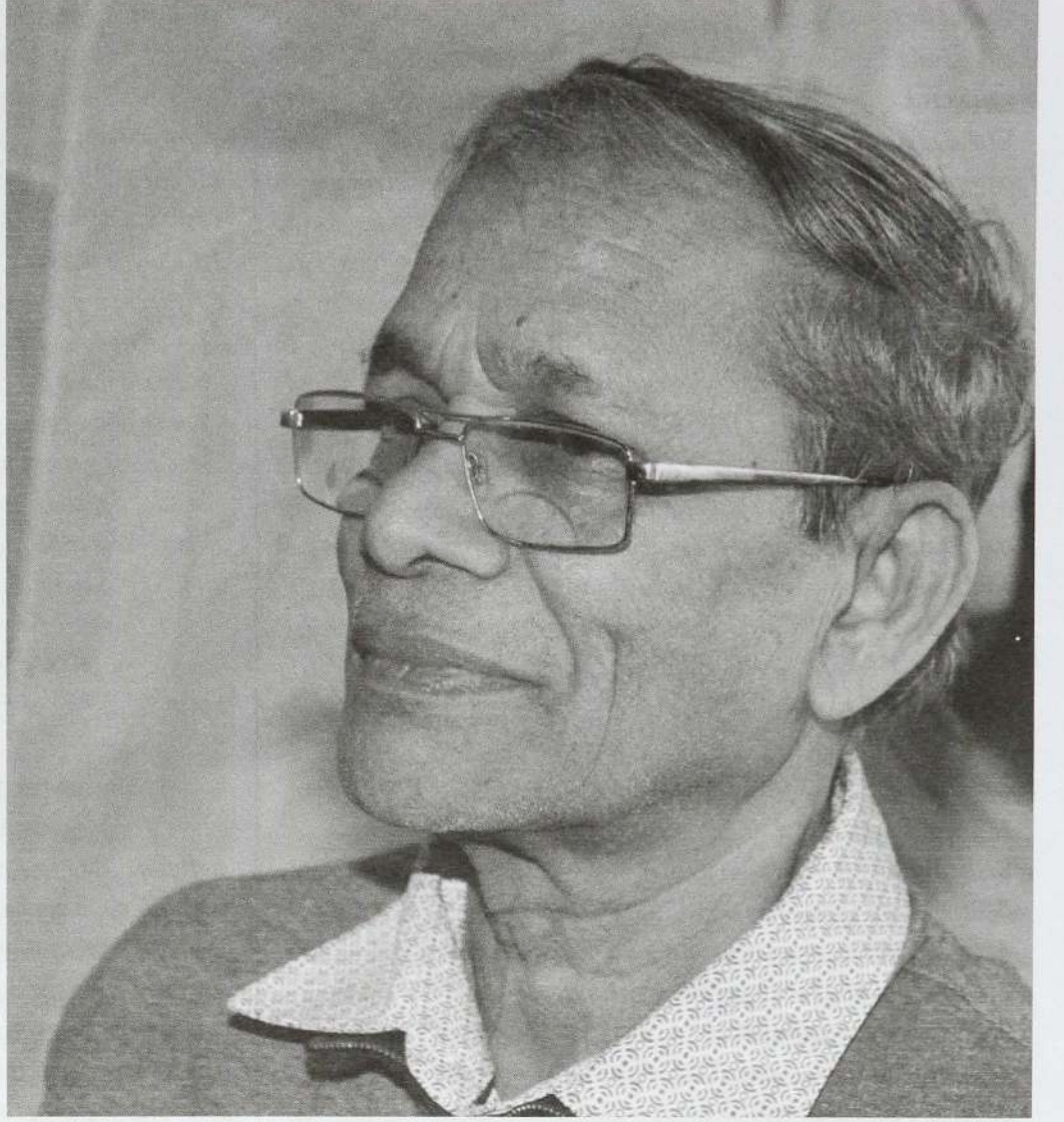
- க.பரணீதரன்

ஜீவநதி கிடைக்கும் இடங்கள்/ விற்பனையில் உதவுவோர்

1. புத்தகக்கூடம் - திருநெல்வேலி
2. பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு செட்டித்தெரு
3. புத்தகப்பண்பாட்டுப் பேரவை, 68, நீதிமன்ற வீதி, மல்லாகம்
5. பண்டாரவன்னியன் புத்தகசாலை - வவுனியா
4. அ.யேசுராசா
5. பரணி புத்தகக்கூடம் - நெல்லியடி
6. மு.யாழவன்- திருகோணமலை,
7. கந்தர்மடம் அ.அஜந்தன்
8. சி.ரமேஷ்
9. நா.நவராஜ்

இலங்கையின்
தமிழ்க்
கல்விப்
புலக்திின்
ஆளுமையுமிக்
புலமையாளன்:
பேராசிரியர்
சபா.ஜெயராசா

அ.பெளநந்தி

முகவுரை

இலங்கையின் கல்விப் பாரம்பரியம் நீண்டதொரு வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியைக் கொண்டிருப்பதாக கூறப்பட்டாலும் யாழ்ப்பாண மன்னர் காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்களுக்குப் பின்னரே எழுத்தாதாரங்களை முன்வைக்க முடிகின்றது. எனினும், தமிழர்தம் கல்விப் பாரம்பரியம் குடும்பம் மற்றும் நெருங்கிய உறவு போன்ற பின்னணிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு குருகுலக் கல்வியாக, திண்ணைக் கல்வியாகக் கற்பிக்கப்பட்டு வந்தமையையும் அறிய முடிகின்றது. நவீன கற்பித்தல் பற்றி பிரக்ஞையின்றி தமிழ், சமயம் ஆகிய இரண்டு விடயங்களையும் முதன்மைப்படுத்தி அது முன்னெடுக்கப்பட்டது. வரையறுக்கப்பட்ட கலைத்திட்டமோ கற்பித்தல் முறைகளோ மதிப்பீட்டு முறைகளோ பின்பற்றப்படவில்லை. ஆசிரியர் அல்லது குரு எனப்பட்டவர் தான் கற்ற வற்றை அடுத்த சந்ததிக்குக் கையளிக்கும் கைங்கரியம் நடைபெற்றது. ஆனால், மேலைத்தேசத்தவர் களின் வருகையைத் தொடர்ந்து தமிழர்களும் தங்களின் கல்வி முறையைத் தகவமைத்துக்கொள்ள வேண்டிய சூழல் மேலெழுந்தது. பாடசாலைகளின் தோற்றம், முறைமையான கற்பித்தல் திட்டங்களின் நடைமுறைப்படுத்தல் என அது பரந்து விரிவுபெற்றது. கற்பித்தலில் ஆசிரியர்களை வலு வூட்டல் முக்கிய அங்கம் பெறத் தொடங்கியபோது ஆசிரியர் கல்வி, அதற்கான பயிற்சி நிலையங்கள், பல்கலைக்கழகக் கல்வி என அது பல பரிமாணங்களைப் பெறத் தொடங்கிற்று. இப்பின்னணியில், நிறுவன ரீதியான கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாடுகள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு முன்னெடுக்கப்பட்டன. இது இலங்கையின் கல்விப் பாதையைக் குறிப்பிட்டளவு ஒழுங்குபடுத்திற்று எனலாம்.

யாழ்ப்பாணத்துப் புலமைத்துவ மரபில் இணுவில் கிராமத்துக்கென சில தனித்துவங்கள் உள்ளன. கல்வியும் கலையும் அங்கு சீர்மைபெற்றிருந்தமைக்கு இணுவில் சின்னத்தம்பிப் புலவர் தொடர்க்கம் சமகாலம்வரை பலரைப் பட்டியற்படுத்தலாம். அவர்களுள் ஒருவராக பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா அவர்கள் காணப்படுகின்றார். அவர் கல்விப் புலம் சார்ந்தும் கலை மற்றும் இலக்கியம் சார்ந்தும் பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். ஆசிரியராக, அதிபராக, பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளராக அவர் ஆற்றிய பணிகள் பலதிறப்பட்டன. நூலாக்கப் பணிகள் மட்டுமன்றி ஆய்வு மாநாடுகள், ஆய்வேடுகள் என்பவற்றில் பல கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்தமை, நினைவுப் பேருரைகளை நிகழ்த்தியமை, விருதினர் உரைகளை நிகழ்த்தியமை, பலவேறு கல்வி மற்றும் உயர் கல்வி நிறுவனங்களில் வருகைநிலை விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றி வருகின்றமை, தனது

மேற்பார்வையின் கீழ் கல்வி முதுமாணி, கல்வி முது தத்துவமாணி, கலாநிதிப் பட்டங்களை வழங்கியமை, அப்பட்டங்களுக்கான ஆய்வேடுகளை மதிப்பீடு செய்பவராகப் பணியாற்றுகின்றமை என தனது காத்திரமான பணிகளால் பலரது கவனக் குவிப்பையும் தன்பால் ஈர்த்துக்கொண்டவராகக் காணப்படுகின்றார். இக்கட்டுரை அவரது கல்விப்புலம் சார்ந்த நூலாக்கப் பணிகளைப் பற்றி நோக்குவதாகவே அமைகிறது. கல்வித் துறைசார்ந்து மட்டும் அண்ணளவாக 50 வரையிலான நூல்களை எழுதியுள்ள பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா அவர்களின் பரிமாணங்களை இக்கட்டுரை மூலம் ஆழமாக நோக்குதல் அசாத்தியமானது என்பதால் கல்விப் புலம் சார்ந்த, ஆய்வுப் புலம் சார்ந்த மாணவர்களுக்கான அடிப்படைத் தகவல்களை வழங்கும் நோக்கிலும் அவரது கல்விப் புலமைத்துவ ஆளுமையின் முக்கிய கீற்றுக்களைத் தரிசித்துக்கொள்வதற்கான வழி வாய்க் காலாக வெட்டிவிடுகின்ற நோக்கிலும் அமையப் பெறுகின்றது.

கல்வியியல் சார்ந்த நூல்களின் பட்டியல்

1. அழகியற் கல்வி
2. ஆசிரியரும் உளவியலும்
3. ஆசிரியர் இயல்
4. ஆசிரியர் வாண்மையியல்
5. ஆபத்து விளிம்பிலுள்ள கற்போர்
6. ஆய்வு முறையியல்
7. ஆற்றுப்படுத்தலும் சீர்மியமும்
8. இலங்கையின் கல்வி வரலாறு
9. உளவியலும் நவீன கற்பித்தலியலும்
10. உளவியல் முகங்கள்
11. எண்ணக்கருக் கற்றல்
12. கற்றல் உளவியல்
13. கலைத்திட்டம்
14. கல்வி அகராதி
15. கல்வி உளவியற் கருத்துகள்
16. கல்வியும் கலைத்திட்டமும்
17. கல்வி நிர்வாகமும் முகாமைத்துவமும்
18. கல்வி நுட்பவியல்
19. கல்விக் கோட்பாடுகளும் இலக்கியக் கோட்பாடுகளும்
20. கல்விக் கோட்பாடுகளும் மாற்றுச் சிந்தனைகளும்
21. கல்விச் சமூகவியல்
22. கல்விச் சீர்மியம்
23. கல்வித் திட்டமிடல்
24. கல்வியியலும் நிகழ்காலப் பதிவுகளும்
25. கல்வியில் எழுவினாக்கள்
26. கல்வியில் புதிய சீர்திருத்தங்கள்: ஒரு விளக்கநிலை நோக்கு
27. கல்வியும் கலைத்திட்டமும்
28. கல்வியும் பால்நிலைச் சமத்துவமும்
29. குழந்தை உளவியலும் கல்வியும்
30. குழந்தை உளவியல்
31. குழந்தைகளின் கல்விச் சிந்தனைகள்
32. கோளமயமாக்கலும் இலங்கையின் கல்வியும்
33. சமகாலக் கல்வி
34. சமகாலக் கல்வி வளர்ச்சி
35. சீர்மிய உளவியல்
36. சுதந்திர இலங்கையின் தமிழ் மக்களின் கல்வி வளர்ச்சி

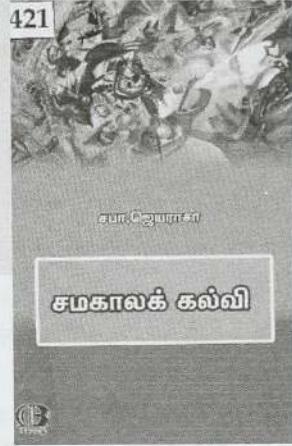
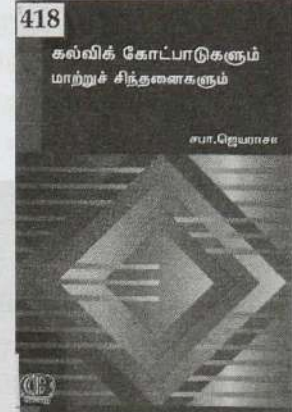
37. தமிழர் கல்விச் சிந்தனைகள்
38. தமிழர் உளவியலும் கல்வியும்
39. தாய்மொழிக் கல்வியும் கற்பித்தலியலும்
40. தியானமும் கல்வியும்
41. நாட்டாரியற் கல்வி
42. பாடசாலையும் கலைத்திட்டமும்
43. பாலர் கல்வி
44. புதிய கற்பித்தலியல்
45. புதிய கல்விச் சிந்தனைகள்
46. பியாசேயும் அறிகை உளவியலும்
47. யாழ்ப்பாணத்து மரபுவழிக் கல்வி வெவ்வேறு காலப் பகுதியில் எழுதப்பட்ட அவரது குறிப்பிட்ட துறைசார்ந்த நூல்களின் இப்பட்டியலாக்கம் அகர வரிசையில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளது. கடல், அகவிழி, ஆசிரியம் போன்ற கல்விச் சஞ்சிகைகளில் அவர் தொடர்ச்சியான பல கட்டுரைகளை எழுதி யிருகின்ற போதிலும் அவற்றை பட்டியலாக்குவதால் ஏற் படும் கட்டுரையின் விரிவஞ்சி தவிர்க்கப்படுகின்றது.

கல்விப் புலமைசார் நூல்களின் உள்ளடக்கம்

இலங்கையில் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் வரியில் பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா அவர்களே இது வரையில் கல்வியியல் சார்ந்து அதிக நூல்களை எழுதியுள்ளார் என்பதோடு அத்துறையின் பலவேறு கூறுகள் சார்ந்தும் எழுதியுள்ளார். உளவியல், சீர்மியம், ஆசிரியர் வாண்மைத்துவம், கலைத்திட்டம், கல்வி நிர்வாகமும் முகாமைத்துவமும், கல்விக் கோட்பாடுகள் அல்லது கல்வித் தத்துவம், கல்வித் திட்டமிடல், கல்விச் சமூகவியல், கல்வியும் பால்நிலைச் சமத்துவமும், தமிழர் கல்வி மரபு, நாட்டார் கல்வி, அழகியற் கல்வி, தாய்மொழிக் கல்வி (தமிழ்), கற்பித்தலியல் நுட்பங்கள் மற்றும் கோட்பாடுகள், கல்வியின் சமகாலப் போக்கு, உலகளாவிய கல்வியின் செல்நெறிகள், ஆய்வு முறையியல், கல்வி அகராதி என பரந்த பார்வைப் புலத்தைக் கொண்டிருந்தார். அவரது கற்பித்தல் துறைசார் அனுபவமும் வாசிப்புத் தேடலும் அவருடைய விரிசிந்தனைக்கான களத்தைத் திறந்துவிட்டிருக்கின்றது என்று துணிந்து கூறலாம்.

உளவியல் மற்றும் சீர்மியம்

கல்விசார் கற்கை நெறிகளில் முக்கியமான பகுதியாக கல்வி உளவியல் அமைகின்றது. குறிப்பிட்ட விடயங்கள் தொடர்பாக பேராசிரியர் குழந்தை உளவியல், கற்றல் உளவியல், ஆசிரியரும் உளவியலும், உளவியலும் நவீன கற்பித்தலும், குழந்தைகளின் கல்விச் சிந்தனைகள் போன்ற பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவரால் எழுதப்பட்டவற்றுள் எண்ணிக்கையில் அதிகமான நூல்கள் உளவியல் சார்ந்தே காணப்படுகின்றன. குழந்தைகளின் நனவிலி உளத்தைப் பற்றி முதனிலைப் படுத்திப் பேசுகின்ற உளப்பகுப்பியல், தூண்டி துலங்கல் களுக்கிடையே காணப்படுகின்ற தொடர்பு பற்றிப் பேசுகின்ற நடத்தைவாத உளவியல், சிந்தனைக்கும் செயற்பாட்டுக்குமிடையிலா தொடர்பை முன்னிலைப்படுத்துகின்ற அறிகை உளவியல், மார்க்ஸ் மற்றும் ஏங்கல்ஸ் முதலானோரின் கருத்தியலை முன்னிறுத்தித் தோற்றம் பெற்ற மார்க்சிய உளவியல் என நான்கு கோட்பாடுகளை

குழந்தை உளவியல் கோட்பாடுகளின் பார்வைப் புலத்துக்குள் முன்வைக்கிறார்.

குழந்தைகளின் உடல் மேம்பாடு, உள மேம்பாடு, மனவெழுச்சி மேம்பாடு, மொழித்திறன் மேம்பாடு, ஆக்கத்திறன் மேம்பாடு, அழகியல் மேம்பாடு, அறவொழுக்க மேம்பாடு என உலகளவில் பலவேறு விடயங்கள் இன்று முதன்மைப்படுத்தி நோக்கப்படுகின்றன. அகநோக்கல், உற்றுநோக்கல், பரிசோதனை முறை, விருத்தி முறை, வாழ்க்கைச் சம்பவப் பதிவேடு, வரலாற்று முறை, வினாக்கொத்து முறை, உளப்பகுப்பு முறை போன்ற பலவேறு அணுகுமுறைகளின் மூலம் அவர்களின் உளவியலை ஆய்வு செய்ய முடியும் என்பதற்கான அடிப்படைகளை தனது நூல்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார். குழந்தையின் வாழ்வில் குடும்பச் சூழல், உயிரியல் சூழல், சமூகச் சூழல் போன்றவற்றின் செல்வாக்குப் பற்றிய ஆழமான சிந்தனைகளை உளவியல் அடிப்படையில் பகுப்பாய்ந்து வெளிப்படுத்தியுள்ளார். குழந்தையின் மொழி வளர்ச்சிக்கான சூழலை வளப்படுத்தல், பிள்ளையின் ஆளுமை வளர்ச்சிக்கான ஆரோக்கியமான களத்தை உருவாக்குதல் என பலவேறு உளவியல்சார் விடயங்களை முன்வைத்துள்ளதோடு மேலைத்தேச குழந்தைக் கல்விச் சிந்தனையாளர்கள் பலரது கோட்பாடுகளையும் விவரித்துச் செல்கின்றார். குழந்தை உளவியல் பற்றிய மேலைத்தேச கல்வி சிந்தனையாளர்களுக்கும் தமிழ் மரபில் குழந்தை உளவியல் மற்றும் அவர்களது கல்விச் சிந்தனைக்குமிடையில் காணப்படுகின்ற தொடர்பினைப் புரிந்துகொள்வதற்காக பாரதியார், கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை, அழ. வள்ளியப்பா, நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புவர் போன்றோரது சிறுவர் பாடல்களினூடாக அலசுகின்றார். குறிப்பாகக் குழந்தைக் கல்வியில் அசைவுக் கல்வி, இயைபாக்கல், காரணங்காணல் போன்றவற்றை பரிந்துரைக்கின்றார்.

இவை தவிர கற்றல் உளவியல் பற்றிய விளக்கத்தை முன்வைத்து புலக்காட்சி, மனித வளர்ச்சி, விருத்தி,

கவனமும் கற்றலும் பற்றியும் தனது கவனத்தைச் செலுத்தியுள்ளதோடு, பண்டுறா, கார்ல் ரொஜர்ஸ், புறானர் போன்ற உளவியலாளர்கள் மற்றும் பலவேறு உளவியல் சிந்தனாக்கூடங்கள் பற்றியும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவை பல்கலைக்கழகங்களில் மட்டுமன்றி ஆசிரியர் பயிற்சிநெறிகள் வழங்கப்படுகின்ற ஏனைய இடங்களிலும் கற்கின்றவர்களுக்கு மிகப் பயனுடைய கட்டுரைகளை உள்ளடக்கிய நூல்களாக காணப்படுகின்றன. ஆசிரியரும் உளவியலும் என்ற நூல் ஆசிரியருக்கு உளவியல் அறிவின் அவசியத்தை வலியுறுத்துவதோடு அதனைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான உள்ளடக்கத்தையும் கொண்டுள்ளது. அது மட்டுமன்றி கற்பித்தல் செயற்பாட்டில் ஈடுபடுகின்ற ஒருவர் உளவியல் பற்றி தெளிவின்றித் தனது கற்பித்தல் செயற்பாட்டை வெற்றிகரமாக முன்னெடுக்க முடியாது என்பதையும் உணர்த்துகின்றது.

மாணவர்கள் வகுப்பறையில் உள நெருக்கடிகளைச் சந்திக்கின்றபோது வெளிப்படுத்துகின்ற நடத்தைப் பிறழ்வுகள், கற்றலில் கவனக் குறைவு மற்றும் மெல்லக் கற்போர், விளிம்புநிலையில் கற்போர், ஆளுமைக் குறைவுடையோர் என பலதிறப்பட்ட வரையும் கையாள்வதற்கான கருத்தியல்களை மையமாகக் கொண்ட நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். குறிப்பாக உள ஆற்றுப்படுத்தல், சீர்மியம் பற்றிய ஆழமான பார்வை அவரது நூல்களில் தெளிவாகின்றன.

கல்விச் சமூகவியல்

குடும்பம், பாடசாலை, சமூகம் என ஒரு பிள்ளை சமூகமயப்படுத்தப்படுவதற்கான பொறிமுறை காணப்படுகின்றது. அப்பிள்ளை சமூக நிறுவனங்களின் காத்திரமான செயற்பாடுகளினூடே சிறந்த சமூகப் பிரசையாகக் கட்டுருவாக்கம் பெறுகின்றது. பிள்ளையின் ஆளுமை மிக்க வளர்ச்சியில் இந்நிறுவனங்கள் திட்டமிட்ட செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க வேண்டும். நிலைக்குத்தாகவும்

கிடையாகவும் பிள்ளை சமூகத்தில் எவ்வாறான தொடர்புகளை விருத்தி செய்துகொள்கின்றது என்பதில் பெற்றோரும் ஆசிரியர்களும் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பது பேராசிரியரின் ஆழமான பார்வையாக உள்ளது.

கல்வித் தத்துவம்

தத்துவவியல் கருத்துகளினுடாக மேலெழுகின்ற கல்வி தொடர்பான கோட்பாடுகளையும் தனது நூல்களில் முன்வைத்துள்ளார். தனியே பிளாட்டோ, ரூசோ, ஜோன் டீயி என்றில்லாது புரோபல், மார்க்ஸ், வை கோட்சி, நீல், றக், நீட், ரெயிலர், கேர், பூட்கோ, பிறேறி, இல்லிச், கிறொக்ஸ் என அண்மைக்கால கல்விச் சிந்தனையாளர்களின் தத்துவக் கருத்துகளையும் முன்வைத்துள்ளார். அது மட்டுமன்றி அவற்றை உள்ளடக்கியதாக கலைத்திட்ட வடிவமைப்பினை முன்னெடுக்கும் சாத்தியப்பாடுகளை விவரித்துச் செல்கின்றார். குறிப்பாக மேற்சொன்னவர்களின் கருத்தியல்களில் காணப்படுகின்ற மாற்றுச் சிந்தனைகளையே அவர் ஆழமாக நோக்கியுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக ஆசிரியரை மையமாகக் கொண்ட கற்பித்தல் காணப்பட்ட சூழலில் புரோபல் மாணவர்களை மையமாகக் கொண்ட கற்பித்தலை வலியுறுத்தினார் என்கிறார். இவற்றோடு வழமையான பார்வைப் பரப்பிற்குட்பட்ட கல்வித் தத்துவவியலாளர்கள் பற்றியும் அவர் கருத்துரைக்கத் தவறவில்லை என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

ஆசிரியர் கல்வியும் சமகாலப் போக்கும்

சமய, அரசியல் பின்னணியில் ஆசிரியர்களின் தோற்றம் எவ்வாறு இடம்பெற்றது என்பதை முன்வைத்துள்ளதோடு மனித முன்னேற்றப் பாதையில் அதாவது சமூக அடுக்கமைவில் (stratification) ஆசிரியர் எவ்வாறு முதன்மை பெற்ற ஒருவராகத் திகழ்ந்திருக்கிறார் என்ற வரலாற்றுண்மையையும் ஆதாரங்களுடன் பதிவு செய்துள்ளார். இன்றைய சூழலில் ஆசிரியரின் வகிப்பங்கு மாற்றம் முதன்மையானது. அதனால் ஆசிரியர்களின் பொறுப்பு அதிகரித்திருக்கின்றது. அதற்கேற்ப ஆசிரியர்கள் தமது வாண்மைத்துவத்தை வளர்த்துக் கொள்வது அவசியமானது. அறிவாற்றல், விளக்கம், திட்டமிடல், கற்றல் - கற்பித்தல், வகுப்பறை முகாமைத்துவம், கணிப்பீடு, பொறுப்புக்கூறல், மாணவர்களுடனான தொடர்பு, பெற்றோருடனான தொடர்பு, சமூகத்துடனான தொடர்பு, புதிய மாற்றங்களுக்கு முகங்கொடுத்தல் என பலவேறு விடயங்களில் ஆசிரியர் தன்னைத் தயார்ப்படுத்துவதும் இற்றைப்படுத்திக் கொள்வதும் அவசியமானது என்பது தெளிவாகின்றது. ஆசிரியர் வகிப்பங்கில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை ஒழுங்குமுறையாக பேராசிரியர் முன்வைக்கின்றார். மேலைத் தேச கல்விச் சிந்தனைகளின் போக்கில் ஆசிரியத்துவம் பற்றிய எண்ணக் கரு பல பரிமாணங்களைப் பெற்றுள்ளது என்பதையும் அதன் பொருத்தப்பாடு பற்றியும் தெளிவான சிந்தனையைக் கொண்டுள்ளார். ஆசிரியர் எதிர்கொள்ளும் நெருக்கீடுகள், ஆசிரியர்களை வலுவிட்டும் பொறிமுறைகள் ஆகியன பற்றியும் புதிய சிந்தனைகள் பலவற்றை உள்ளடக்கிக் கருத்துரைத்துள்ளமை கவனிக்கத்தக்க விடயமாக அமைகின்றது.

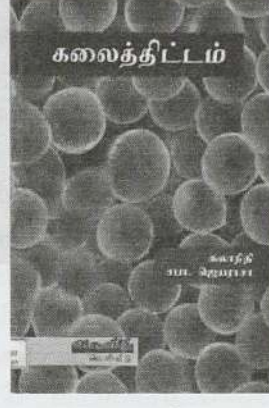
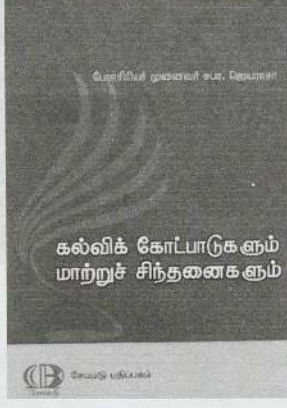
இன்றைய கல்விச் சூழலில் காணப்படுகின்ற எழுவினாக்களைப் (Issues in education) பற்றி பரந்துபட்ட விடயங்களை அவர் முன்வைத்துள்ளார். அவர் முன்வைத்துள்ள புதிய சிந்தனைகள் இன்றைய கல்வியியல் ஆய்வுகளில் முதன்மை விடயங்களாக நோக்கப்படுகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. கல்வியில் கரத்தல் என்ற சிந்தனை புரையோடிப்போன தமிழ்க் கல்விச் சூழலில் கல்வியில் சமத்துவமும் சமசந்தர்ப்பமும் அவசியமானது என்பதை வலுவாக நிலைநிறுத்து கின்றார். பெண்கல்வி, கல்விக்கான கேள்வி அதிகரித்தல், பண்புத்தரக் காப்பீடு, முழுப்புல முகாமைத்துவம், அறிவை முகாமை செய்தல், பூகோளமயமாதல் சூழலில் கல்வியில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் என பலவேறு விடயங்களை இப்பகுதியில் அலசுகின்றார்.

கலைத்திட்டம் பற்றிய கருத்தியல்

கலைத்திட்டம், கலைத்திட்டமும் கல்வியும் ஆகிய இரண்டு நூல்கள் இவ்விடயம் தொடர்பாக கனதியான பார்வைக்குரியன. கலைத்திட்டம் பற்றி தமிழில் வேறுபலரும் நூல்களை ஆக்கியுள்ளபோதும் இவருடைய இந்த இரண்டு நூல்களும் ஆழ, அகலமான விடயதானங்களைக் கொண்டுள்ளன. பலவேறு உபதலைப்புகளில் அவை அலசியாராயப்பட்டுள்ளன. அத்தோடு கலைத்திட்ட மாற்றம் பற்றிய இவரது நூலும் முக்கியமானது. கல்வி இலக்குகளை அடைவதற்கான செயற்பாடுகளை வினைத்திறனுடன் முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு ஆதார சுருதியாக அமைவது கலைத்திட்டம். அதற்கேற்றாற்போல கலைத்திட்ட உள்ளடக்கம் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும். அறிவை ஆழ அகல மாக்கிக் கொள்ளலோடு தொடர்புடைய புலமைத்துவம், தனக்குரிய மொழியை இனங்கண்டு அது தொடர்பான திறன்களை விருத்தி செய்து கொள்ளும் தொழில் விருத்தி, மனித விழுமியங்கள் மற்றும் ஆளிடைத் தொடர்புகளை விருத்திசெய்து சிறந்த சமூகப் பிரசைகளை விருத்தி செய்தல், உடல் - உள விழுமிய விருத்தியுடைய தனிமனிதர்களை உருவாக்கல் என்கின்ற குறிக்கோள்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு கலைத்திட்டம் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். அதற்காகப் பலவேறு கோட்பாடுகளை உள்ளடக்கிய கலைத்திட்ட மாதிரிகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் பொருத்தமான விடயங்களை அடியொற்றி ஒரு நாட்டுக்கான கலைத்திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான தேவைப்பாடுகள் பற்றிய விடயங்கள் இப்பகுதியில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு இலங்கையில் தேசிய கல்வி ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளுக்கமைய 1995 இல் ஏற்படுத்தப்பட்ட கல்விச் சீர்திருத்தம் மற்றும் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான பொறிமுறை பற்றியும் 2007 கொண்டு வரப்பட்ட கல்வியில் தரமேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் பற்றியும் பகுப்பாய்வு ரீதியாக பலவேறு விடயங்களை ஆராய்ந்துள்ளார்.

கற்றல் - கற்பித்தல்

ஆரம்ப காலத்தில் கற்றல் - கற்பித்தல் செயன்முறை ஆசிரியர்களை மையப்படுத்தி வகையில் மரபு ரீதியான கையளிப்பு பாரம்பரியப் பின்னணியில் நடை

முறைப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளமையை அறியலாம். ஆசிரியர் பொதுவாக தனக்குத் தெரிந்த, தான் தயார்ப்படுத்தி வந்த விடயங்களை மாணவர்களுக்கு ஒப்புவிக்கும் கற்பித்தல் முறையே பெருவாரியான பழக்கத்தில் இருந்தது - இன்றும் இருந்து வருகின்றது. ஆனால் கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாடு தொடர்பாக பலவேறு புதிய நுட்பங்கள் காணப்படுகின்றது என்பதை தனது நூல்களில் வெளிப்படுத்தி அவற்றை வகுப்பறைகளில் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான தூண்டலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுத்துள்ள விதத்தில் பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா அவர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவராக விளங்குகின்றார். றொபேட் காக்கே (Robert Gagne, 1965) இன் கற்றல் படிநிலைகளின் நிரலமைப்பின் எட்டுப் படிநிலைகளின் முக்கியத்துவம், அறிகை ஆட்சி, எழுச்சி ஆட்சி, உள இயக்க ஆட்சி ஆகியவற்றை முதன்மைப்படுத்திய புளம்ஸ் போன்றோரின் கற்பித்தல் நுட்பங்கள், இலக்கு வடிவமைப்பு, தயாரித்தல், வழங்கல், உபசரித்தல், இணைத்தல், மதிப்பீடு செய்தல், பின்னூட்டல் ஆகிய ஏழு படிநிலைக் கற்பித்தல், கணிதத் தொகுதியின் துணையுடன் கற்பித்தல், கற்பித்தலில் இதரவடிவங்களைப் (Modules) பயன்படுத்தல், நிரலித்த (Programmed) கற்றல், நுண்முறைக் கற்பித்தல், நங்கூரக் கற்றல், அரங்குவழிக் கற்பித்தல், விளையாட்டுமுறைக் கற்பித்தல் நுட்பங்கள், செயற்றிட்டக் கற்பித்தல், உள்ளடங்கற் கற்பித்தல் என பலவேறு கற்றல் - கற்பித்தல் நுட்பங்களை விலாவாரியாக முன்வைத்துள்ளதோடு அவற்றை வகுப்பறையில் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான தந்திரோபாயங்களையும் விவரித்துச் செல்கின்றமை அவரது எழுத்துகளுக்கான சிறப்பம்சம் எனலாம்.

கற்பித்தலில் தாய்மொழிக் கல்வியும் கற்பித்தலும் முதன்மையான எண்ணக்கருவாக உருப்பெற்றுள்ளது. குறிப்பாக ஆங்கிலக் கல்வி மீதான மோகம் அதிகரித்துள்ள கீழைத்தேசச் சூழலில் தாய்மொழிக் கல்வியின் அவசியம் பற்றி கல்வியியலாளர்கள் பலரும் உணரத்தலைப்பட்டனர். இத்தகைய பின்னணியில் “தாய்மொழிக் கல்வியும் கற்பித்தலும்” என்ற நூல்

முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இலங்கையில் தமிழ் மொழி மூலமாக இந்த விடயத்தைப் பற்றிய எழுதியவர்கள் மிகக்குறைவாகவே உள்ளனர் என்பது மற்றொரு விடயமாகும். பொதுவாக மொழியின் பண்புகள், தாய்மொழியின் இயல்புகள், உளமொழி, சமூகமொழி பற்றிய கோட்பாடுகளைப் பற்றிக் கலந்துரையாடுகின்ற போதிலும், சிறப்பாக தாய் மொழியாகத் தமிழைக் கற்பிப்பதற்கான அடிப்படை அம்சங்கள் பலவற்றையும் முன்வைத்துச் செல்கின்றார். தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கற்பிப்பவர்களுக்கான வாசிப்பு நூலொன்றாக இது அமைகின்றது என உறுதிபடக் கூறலாம்.

கல்வி நிர்வாகமும் முகாமைத்துவமும்

மாணவர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாட்டை முன்னெடுக்கின்ற போதிலும் அவற்றின் செயன்முறையில் நிர்வாக மற்றும் முகாமைத்துவச் செயன்முறைகள் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன. குறிப்பாக கல்வியின் தர மேம்பாடு பற்றி நோக்குகின்றபோது இது முதன்மை பெறுகின்றது. மாணவர்களையும் உள்ளடக்கி கல்வியின் தரத்தை மேம்படுத்தல் என்பது எவ்வாறான படிநிலைகளினூடாக முன்னெடுக்கப்படலாம் என்கிறபோது கல்வி முறைமையை எழுந்தமானமாக நிர்வகித்தலோ முகாமை செய்தலோ பொருத்தமானதன்று. எனவே அவை தொடர்பான கோட்பாடுகளை, நுட்பங்களைத், தந்திரோபாயங்களை, புதிய அணுகுமுறைகளை விளங்கிக்கொண்டு பொருத்தமான வகையில் நடைமுறைப்படுத்துவது அவசியமாகின்றது. இதற்காக விஞ்ஞான முகாமைத்துவச் சிந்தனாகூடம், மனிதத் தொடர்புச் சிந்தனாகூடம், செயற்றொகுதிச் சிந்தனாகூடம், நடத்தைச் சிந்தனாகூடம் என பலவேறு சிந்தனாகூடங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் பொருத்தமானவற்றை பின்பற்றிக் கல்வித் திட்டமிடல்களை மேற்கொண்டு அதற்குரிய மனிதவளத் திட்டமிடல்களை நடைமுறைப்படுத்தி நிறுவன ஒழுங்கமைப்புகளை மேற்கொண்டு விளையாற்றலோடு நிறுவனமொன்றை

நிர்வகிப்பதற்கான விடயங்களை புதிய சிந்தனைகளோடு முன்வைக்கிறார்.

ஆய்வு முறையியல்

பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா அவர்களின் பிறிதொரு முக்கிய பணியாக கல்வியியல் ஆய்வு முறையியல் அமைகின்றது. இதனை நான்கு தளங்களில் நோக்கலாம்.

1. ஆய்வு முறையியல் நூலாக்கம் மற்றும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதுதல்

2. ஆய்வு முறையியலை மாணவர்களுக்குக் கற்பித்தல்

3. ஆய்வு மாணவர்களை வழிப்படுத்தலும் மேற்பார்வை செய்தலும்

4. ஆய்வுக் கட்டுரைகளை மதிப்பிடல்

ஆய்வு முறையியல் பற்றிய அவரது நூல் 2017 இல் 4ஆம் பதிப்பினைக் கண்டுள்ளது. உண்மையில் ஆய்வு வொன்றினை மேற்கொள்வதற்கான சில அடிப்படை விடயங்களை இது வழங்குகின்றது. குறிப்பாக பலவேறு ஆய்வு முறைகள் பற்றிய வரண்முறைகளை வகுத்துக் கூறுகின்றது. அவற்றைத் தாண்டி மாதிரி எடுப்பு, விபரண மற்றும் அனுமானப் புள்ளிவிபரவியல் பற்றிய விடயங்களை மட்டுமே கொண்டுள்ளது. ஆனாலும் தமிழில் ஆய்வு முறையியல் பற்றிய நூல்களின் பற்றாக் குறையை போக்குவதற்கான முயற்சி என்ற வகையில் இது முக்கியமானது. இது எழுதப்பட்ட காலப்பகுதியாலும் முதன்மை பெற்றது. ஆனாலும் ஆய்வொன்றினைத் திட்டமிட்டு முன்னெடுப்பதற்கான துணை நூலாக இதனைக்கொள்வதில் சில இடை வெளிகள் காணப்படுவதையும் அவதானிக்கலாம். ஆய்வுக் கட்டுரைகள் பலவற்றை பலவேறு ஆய்வு மாநாடுகள், ஆய்வேடுகளில் அவர் சமர்ப்பித்துள்ளார். அவை அவை அவரது புலமைத்துவத்தினைப் பதிவு செய்வனவாக உள்ளன. குறிப்பாக தமிழ்ப் பிரதேசத்தின் கல்விப்புலம் சார் விடயங்களை முன்வைத்து மேற் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பல்கலைக்கழக விரிவுரையாள ராக நீண்ட காலம் பணியாற்றியுள்ள முனைவர், பேராசிரியர் என்ற வகையில் கல்விமாணி, பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா, கல்வியியல் முதுமாணி, கல்வி முதுதத்துவமாணி, கலாநிதி என பலவேறு நிலைகளில் ஆய்வு மாணவர்களை வழிப்படுத்திய பட்டம் பெறச் செய்த பணி அவரது ஆய்வு மாணவர்களால் என்றும் நன்றியோடு மதிக்கப்படுகின்றன. அவரது ஆய்வுப்புல புலமைத்துவத்தின் மற்றொரு பணியாக அமைவது ஆய்வேடுகளின் மதிப்பீட்டுப்பணி. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் மட்டுமன்றி கடல்கடந்த பல்கலைக்கழகங்களில் ஆய்வு வினை மேற்கொண்ட மாணவர்களின் ஆய்வேடுகளை மதிப்பிடும் பணியை அவர் மேற் கொண்டுள்ளமை அவரது ஆய்வுப் புலமைத்துவத்துக்கு வழங்கப்பட்ட அங்கீகாரமாகக் கொள்ளப்படக் கூடியது.

கலைச்சொல்லாக்கம்

துறைசார்ந்த கலைச் சொற்களை உருவாக்குதல் என்பது இன்றைய சூழலில் தவிர்க்கப்பட முடியாதது. குறிப்பாக ஆங்கில மொழியினூடாகக் கொண்டு வரப்படுகின்ற கல்விக்கொள்கைகள், உளவியல் கோட்பாடு

கள், தத்துவக் கோட்பாடுகள், ஆய்முறையியல், முகாமைத்துவம் நெறிமுறைகள், கற்பித்தல் துணைகள் என பன்முகப்பட்ட ஒழுக்கங்களிலிருந்தும் நாளாந்தம் புதிய விடயங்களை உள்வாங்கிக்கொள்ள வேண்டிய சூழல் காணப்படுகின்றது. குறிப்பிட்ட ஆங்கிலச் சொற்களுக்கான கலைச்சொற்களை ஆக்குகின்ற பணி இலங்கைத் தமிழ் கல்விப் புலத்தில் அருந்தலாகவே காணப்படுகின்றது. அந்தகைய இடைவெளியை ஓரளவு குறைக் கின்ற செயற்பாட்டை முன்னெடுத்துவருபவர்களில் பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா அவர்கள் காத்திரமானவர். 2013 இல் முதலாவது பதிப்பைப் பெற்ற அவரது “கல்வி அகராதி” எனும் நூல் மீள் பதிப்பெற்றுள்ளமையிலிருந்து அதன் முக்கியத்துவம் உணரப்படுகின்றது. அண்ணளவாக 280 கலைச் சொற்கள் வரையில் அதில் காணப்படு கின்றது. ஆங்கிலச் சொற்களுக்கான தமிழ்ச் சொற்களை புட்டியலிடுவதாக மட்டுமின்றி அவற்றுக்கான விளக்கத்தை முன்வைக்கும் வகையிலும் குறிப்பிடத் தக்கது. இவற்றைவிட குழந்தை உளவியலும் கல்வியும், ஆய்வுமுறையியல் போன்ற நூல்களின் பின்னிணைப்பாவும் அவ்வத் துறைகளோடு தொடர்புடைய சொற்களுக்கான கலைச்சொற்கள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. மொழிப் புலமை குறைந்தவர்களும் குறிப்பிட்ட நூல்களை வாசித்து விளங்கிக் கொள்வதற்கு ஏதுவாக இப்பணி அமைகின்றது. அதே வேளை பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா அவர்களினுடைய மொழிநடை வாசர்களுக்கான ஊடாட்டத்தில் இடை வெளியை ஏற்படுத்துகின்றது என்ற கருத்து உள்ளமையையும் மறுக்கவியலாது. அவரது புலமைத்துவம் சார்ந்த சொல்லாடல் அதற்குக் காரணமாக அமையலாம்.

முடிவுரை

பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா அவர்கள் இலங்கைத் தமிழ் கல்விப் புலத்தில் நன்கறியப்பட்ட புலமையாளன். கவிதை, சிறுகதை, இலக்கிய விமர்சனம் என தனது பன்முக ஆளுமையால் ஆழஅகலத் தடம் பதித்தவர். கல்வியியலில் அவர் கைவைக்காத துறையே இல்லை என்று கூறக்கூடிய அளவிற்கு பரந்துபட்ட பணிகளை ஆற்றியுள்ளார். தொடர்ச்சியாக சோர்வின்றி எழுதி வருகின்ற அவரது அயராத பணி அலாதியானது. அவரது நூல்கள் பலவேறு கல்விசார் கற்கை நெறிகள் மற்றும் ஆய்வுகளுக்கான வாசிப்புத் துணைகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. சமகாலத்தில் இலங்கையில் கல்வித்துறை சார்ந்து எழுதப்படுகின்ற ஆய்வுக் கட்டுரைகளில் அவரது நூல்களை மேற்கோள் காட்டாத, துணை நூலாகக் கொள்ளாத ஆய்வுகள் இல்லை என்றே கூறலாம். அவரது நூல்களில் முன்வைக்கப்படுகின்ற கருத்து கள் இலக்கிய ஆதாரங்களைக் கொண்டவை என்பதால் ஆய்வுப் புலத்தில் அவை ஏற்றுக் கொள்ளப்படுபவையாக விளங்குகின்றன. கல்வித் துறை சார் போட்டிப் பரீட்சைகளுக்கான வாசிப்பு மற்றும் வழி காட்டித் துணைகளாகவும் அவை கொள்ளப்படு கின்றன. அந்த வகையில் முனைவர் பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா அவர்கள் தனது கல்வியுலக எழுத்துப் பணிகளால் தமிழ்க் கல்வியுலகில் நன்கு அறியப் பட்டவராகவும் மதிக்கப்படுபவராகவும் தொடர்ந்து எழுதிவருபவராகவும் பல்துறைப் புலமையாளராகவும் காணப்படுகின்றார்.

மனிதமனமெங்கும் கதைகள் சிதறிக் கிடக்கின்றன. அக்கதைகள் மனித மனங்களுடையதோ, சூழலுடையதோ, சுற்றியுள்ள மனிதர்கள் பற்றியோ எவ்வாறாயினும் அமையலாம். ஆனால், அம்மனங்களின் நேர்மறைப் பண்புகளோ, எதிர்மறைப் பண்புகளோ வெளிப்படும் உணர்வுகள் மூலம் அம் மனித மனங்களின் ஆரோக்கியத் தன்மையை நாம் பகுத்தறிந்து கொள்ளலாம். அகத்தே தன் உணர்வுகளைப் பகுத்தறியும் ஒருவன் இருப்பின் அது உலகில் அவனே தனக்கேயான உளநலச் செம்மையை ஆற்றுப்படுத்த உதவக் கூடும். ஆனால், அவ்வாறு அமைவது அருமை. அவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில் தான் பேராசிரியர் சபா.ஜெயராஜா போல புறத்திலிருந்து மனித மனங்களைப் பார்த்து அம்மனங்களின் பிறழ்வுகள், கலக்கங்கள், பலவீனங்கள் போன்றவற்றை ஆற்றுப்படுத்த வேண்டியவர்களின் தேவை உருவாகின்றது.

சபா. ஜெயராஜா கற்றறிந்த பேராசிரியர். கல்வியியல் துறையிலும், உளநலத் துறையிலும் ஏராளம் நூல்களை எழுதியிருப்பவர். மாணவர்களோடு ஊடாடி அவர்தம் மனங்களை அறிந்தவர். சமூகத்திலுள்ள பிரச்சனைகளை ஆழ உணர்ந்து பகுப்பாய்ந்தவர். கிராமிய பண்பாட்டுக் கூறுகளால் எவ்வாறு ஒரு மனம் பண்படக் கூடும், அதற்கான ஆற்றுப்படுத்தலுக்கான வழிகள் என்ன என்பதை நன்கறிந்திருப்பவர். அவ்வகையில் அவர் பகுத்தறிந்த மனதின் கூறுகளை சிறு, சிறு கதைகளாக அவ்வவ் மனங்களின் ஆள்சூறுகளைப் பிரித்தறிந்து “உளநெறிக்கதைகள்” எனும் இச்சிறு தொகுதியில் எமது சமூகத்திற்கு இனங் காட்டியிருக்கிறார்.

இக்கதைகளில் நாம் காணக்கூடிய பல்வேறு வகைப் பாத்திரங்களையும் நாம் அன்றாட வாழ்வில் சந்தித்திருப்போம். ஒரு கணச் சந்திப்பின் பின்னரோ, அல்லது வாழ்க்கை முழுவதிலுமான சந்திப்புகளிலுமோ கடந்து போயிருப்போம்.

உளநெறிக் கதைகளுடாக ஒரு சமூக உலா

ஆனால், அவர்களுக்கான மீட்சி குறித்து நாம் ஒரு கணமும் சிந்தித்திருப்பதில்லை. அவர்களின் இயல்பு, அவர்களின் குணநலன். அதனில் நாம் எவ்வாறு தலையிட முடியும் என விலகிப் போயிருப்போம். ஆனால், சபா. ஜெயராஜாவால் அப்படி விட்டு விட முடிவதில்லை. ஒரு கல்வியியலாளராயும், உளவியல் பகுப்பாளராகவும் அவர் இந்த சமூகத்தின் ஒவ்வொரு மனத்தையும் பண்படுத்த விரும்புகிறார். அதற்கு ஏதுவாக அந்த மனங்களில் ஏற்படும் பிறழ்வுகளுக்கான அடிப் படைக் காரணத்தை ஆராய முற்படுகிறார். அந்தக் காரணங்களோடு அவ்வாறான பாத்திரங்களுக்குத் தேவையான சீர்மியரையும் இங்கு பொருத்தமான வகையில் தெரிவு செய்து கொள்கிறார்.

அதன் மூலம் இந்த சமூகத்திற்குப் பேராசிரியர் சொல்ல வருவது என்ன? எமக்கு அருகிலுள்ள எங்கள் மனம் அறியக் கூடிய மனப்பிறழ்வு, மன வெடிப்பு உள்ள ஒருவருக்கு நாம் நமது நிதானமான அணுகுமுறையால் ஆறுதலூட்டி வழிப்படுத்த முடியும். ஆரம்பத்தில் பாட சாலை மட்டத்தில் ஆசிரியர்கள் இதற்கு நல்லதொரு உதாரணமாகக் கொள்ளப்பட வேண்டியவர்கள். அதற்கு அடுத்த நிலையில் சமூகப் பெரியார்கள் தமது வகிபாகத்தைச் சிறப்பாகச் செய்ய முன்வரலாம்.

இத் தொகுதியின் உள்ளடக்கம் சார்ந்த சிறு குறிப்பொன்றையே இதுவரை பார்த்தோம். இனி இக்கதைகள் சொல்லப்பட்ட முறை பற்றிப் பார்ப்போம். இந்தக் கதைகள் வழமையான கதைகளைப் போலன்றி சில சம்பவக் கூறுகளாக விபரிக்கப்படுகின்றன. அதன் முடிவில் வாசகனுக்குப் பல கேள்விகள் விரியக் கூடும். அதற்கு அவன் பலவகையான பதில்களையும் கண்டு கொள்ளக் கூடும். அதுவே ஒரு எழுத்தாளன் அடையும் வெற்றி. ஒரு கதையிலிருந்து மேலும் பல எண்ணங்கள் படர்ந்து அக்கதையை விரிவுபடுத்துவதே, வாசகனை மேலும் கற்பனைக்குள் ஆழ்த்துவதே சமகாலக் கதைகளின் உத்தியாக இருக்கையில் கதாசிரியர் இவ்விதத் தைத் தேர்ந்து கொண்டதும் பொருத்தமானதே.

வாசகனுக்கு இயல்பாக எழும் கேள்விகளை ஒத்ததாகக் கதாசிரியரும் சில கேள்விகளை இக்கதைகளின் முடிவில் முன் வைக்கிறார். தர்க்க வினாக்கள் போல் முன்வைக்கப்படும் இக்கேள்விகளுக்கான விடைகள் வாசகர்களில் ஆளுக்காள் வேறுபடக் கூடும். அவர்கள் சார்ந்த சூழ்நிலைக்கேற்ப ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு விடைகளை முன் வைக்கக் கூடும். ஆனால் ஒரு திறந்த உரையாடலின் பின் மனித மனங்களை அறிந்து அவர்களைச் சீர்மியப்படுத்தக் கூடிய வாசல் திறக்கக் கூடும்.

இக்கதைகளின் அழகியல் அம்சமாக இயற்கை வர்ணனைகளில் அழகு பூத்துக் கிடக்கிறது. கிராமிய வாசம் கமழும் சொற்கள் பேராசிரியரை இயற்கையோடு இயைந்த ஒரு எளிய ரசிகராக எமக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறது. கதை கூறும் நுட்பம் அவருக்கு இயல்பாகவே கை கூடியிருக்கிறது. மாணவப்பருவத்தில் உள்ளவர்களை அவர் அநேக கதைகளில் கதை மாந்தர்களாகத் தெரிவு செய்து கொண்டுள்ளார். அதுவும் பொருத்தமானதே. ஏனெனில் இளம் பருவத்திலேயே மனங்களில் சில உணர்வுகள் கூர் கொள்கின்றன. அந்த இடங்களைப் பத்திரமாக இனங்கண்டு காட்டுகிறார் கதாசிரியர்.

அதைத்தவிர நடு வயது மனிதர்களைக் காட்சிப்படுத்தும் போது அவர்களின் இயல்புகள் சுட்டப்படுகின்றனவேயன்றி அவர்களிடம் அவ்வுணர்வு தொற்றிக் கொண்டமைக்கான காரணங்களை நாம் இனங்காண முடியவில்லை. சமூகத்தில் நாம் காணும் பல்வேறுவகைப்பட்டவர்களின் செயலுக்கான காரணம் அறியாமல் ஏற்படும் திகைப்பே இப்பாத்திரங்களைப் பார்க்கும் போதும் ஏற்படுகின்றது. பொதுமைப் படுத்தப் பட்ட இத்தகு இயல்புகளின் ஆழ வேரைக் காண அவர்களின் இள வயதுக்குள் நாம் சென்றாக வேண்டிய தேவை உள்ளது போலும்.

சிறு வயதில் சில பிள்ளைகள், மற்றப் பிள்ளைகளுடன் பழகுவதைப் பெற்றோர் அனுமதிப்பதில்லை. சமூக நோக்கில் அதனை ஊக்குவிக்காவிடினும், சில நல்ல பிள்ளைகளின் குணங்கள் குழப்படிப் பிள்ளைகளோடு சேரும் போது பழுதாகி விடும் எனும் எண்ணப் பாங்கு அவர்களிடம் ஏற்படக்கூடும் என்பதை இக்கதைகளினூடு உணர முடிகிறது. மறுதலையாக, நல்ல பிள்ளைகளோடு சேரும் குழப்படிப்பிள்ளைகள் நல்ல பிள்ளைகளாக மாறக்கூடும் என்பதும் இக்கதை

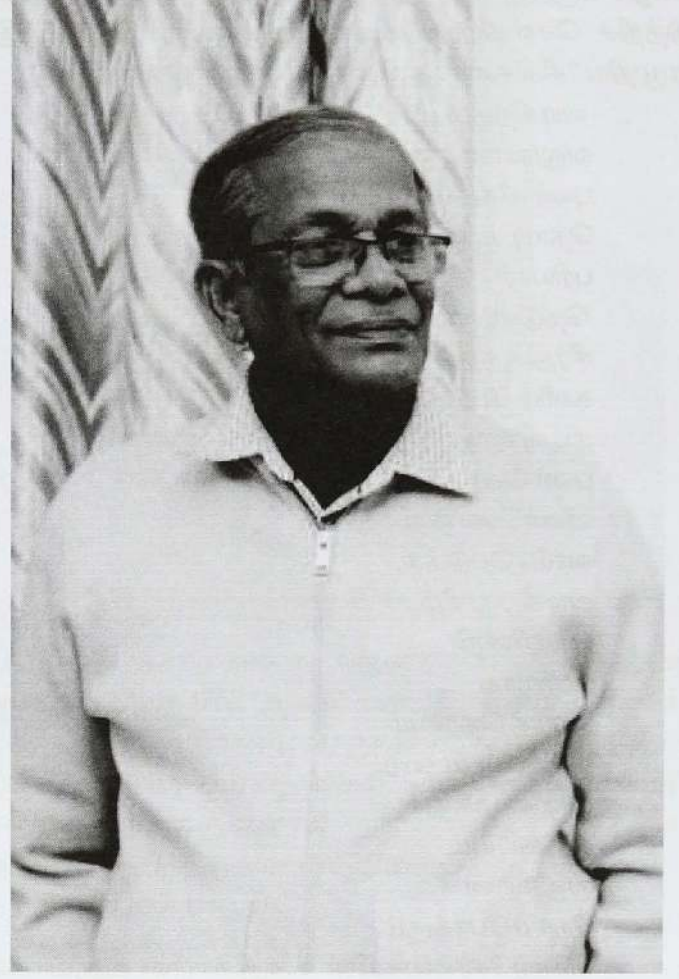
களிலேயே தெரிய வருகிறது. எனவே அறுதியான முடிவை எடுப்பதை விட்டு பிள்ளைகளை வழிகாட்டக் கூடிய வழிப்படுத்துனர்கள் அருகிலிருக்க, சமூகக் கூட்டுணர்வினை ஏற்படுத்துதல் பற்றிய கேள்விகளையும் அதற்கான உரையாடல்களையும் இக்கதைகள் ஏற்படுத்த முயல்கின்றன.

ஏறத்தாழ இருபத்தைந்து ஆண்டுகளின் முன்னர் வெளியாகிய இந்நூல் அக்காலத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை விட, இக்காலத்திலேயே மிகவும் தேவைப்படும் ஒன்றாகும். அன்றிருந்த பிரச்சினைகளை விட மிக மோசமான உளவியல் பிரச்சனைகளை இன்றைய சிறார்கள் எதிர்கொள்கிறார்கள். எனவே இந்நூலின் மீள்பதிப்பொன்று புதிய கதைகளோடு இணைந்து வெளிவருவது சிறப்புக்குரியது.

உளவியல் மாணவர்களுக்கும், சீர்மியலாளர்களுக்கும் உசாத்துணையாக அமைவதோடு சமூகத்தின் பல நிலைகளில் உள்ளவர்களும் தமது சுற்று வட்டத்திலுள்ள மனங்களைப் பகுப்பாய்ந்து கொள்ள இந்நூல் உதவுகிறது என்பதோடு சமூகத்திற்கு மிக வேண்டிய பணியை இந்நூலினூடு பேராசிரியர் சபா. ஜெயராஜா தமிழலகிற்கு வழங்கியுள்ளார் எனத் துணிந்து கூறலாம்.

ஈழத்துப் புதுக்கவிதை இலக்கியத்தில் சபா.ஜெயராசா

சி.ரமேஷ்

உள்ளூணர்வின் தடத்தில் எழும் கவிதை செறிவூட்டப்பட்ட கற்பனை விழிப்புணர்வைத் தருவது. மகிழ்ச்சி, துக்கம், கவலை என ஆழ்ந்த உணர்வுகளைச் சுருக்கப்பட்ட எழுத்துவடிவத்தில் தரும் கவிதைகள் அனுபவ உருக்களாக வெளிப்படுபவை. அதேசமயம் கவிதை என்பது உணர்ச்சியின் வெளிப்பாடாக அன்றி வார்த்தையாக உணரப்படும்போது அதன் உள்வடிவம் கருத்தியல், கொள்கைகள், கோட்பாடுகளைத் தாங்கி நிற்கிறது. அங்கு கவிதை கைவினைக் கலையாக உருமாறுகிறது. இதனாலேயே பென் ஜான்சன் கவிதைக் கலையை “உருவாக்கும் கைவினை” எனக் குறிப்பிட்டார். சபா ஜெயராசா சுயவெளிப்பாட்டுத் திறன்மிக்க கவிதைகளைக் கருத்தியல் தளத்தில் நின்று படைத்தவர். இக் கவிதைகள் விவரிக்க முடியாத ஆற்றலைக் கொண்ட வையல்ல. இக்கவிதைகள் வாசகனுக்கு அனுபவ அழகியலைத் தரவல்லவை. ஆதலால் இவரின் கவிதைகள் வாய்மொழிக் கட்டுமானத்தில் இருந்து விலகி மொழியின் நிகழ்த்து கலையாகத் தொழிற்படுகின்றன. வில்லியம் கார்லோஸ் வில்லியம்ஸ் கவிதையை “சொற்களால் ஆன சிறிய அல்லது பெரிய இயந்திரம்” என்று வரையறுப்பார். ஏனெனில் இயந்திரத்தில் தேவையற்ற எதுவும் இருக்காது. அதுபோலத்தான் சபாஜெயராசா அவர்களின் ஆரம்ப காலக் கவிதைகள் பெரும்பாலும் சிறிய கவிதைகளாகவே காணப்பட்டன. அக்கவிதைகளில் தேவையற்ற சொற்களைக் காணமுடியாது. அனுபவத் தொற்றைத் தரவல்ல இக்கவிதைகளை உள்வாங்கும் சாதாரண வாசகன்கூட இக்கவிதைகளை எளிதில் பொருள் கொள்ள முடியும். இதன் காரணமாகவே கனடாவில் உள்ள வுலமாலாபல்கலைக்கழகத்தின் தத்துவப் பேராசிரியரான எரிமி அர்னால்ட் “ஒரு கவிதை

ஒரு மன அனுபவத்தை யாரோ ஒருவருக்குப் பாதுகாக்க அனுமதிக்கிறது” என்பார். பெரும்பாலான கவிதைகளில் உணர்வுகளைத் தூண்டும் வார்த்தைகள் செல்வாக்குச் செலுத்துவதால் இக்கூற்று சாலப் பொருந்தும்.

சபா.ஜெயராசாவின் ஆரம்பகாலக் கவிதைகளில் வானம்பாடிக்கவிதைகளின் தாக்கம் அதிகம் இருந்தமையைக் காணலாம். தமிழ்ச்சிந்தனை மரபு மார்க்சிய சிந்தனையுடன் கலந்த சூழலில் கவிதை இலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகமானவரே சபா.ஜெயராசா. இடதுசாரிச்சிந்தனையுடன் கலந்த சமூகசார் சிந்தனைகளை கவிதையில் வெளிப்படுத்தியவராக சபா.ஜெயராசா காணப்படுகின்றார். ஈழத்தில் வெளிவந்த புதுக் கவிதைக்கான முதலாவது கூட்டுக்கவிதைத்தொகுப்பு, அன்பு ஜவஹர்ஷாவால் தொகுக்கப்பட்ட “பொறிகள்” என்னும் பெயரில் 44கவிஞர்களின் கவிதைகளைத் தாங்கி வெளிவந்தது. அதில் வெளிவந்த முதலாவது கவிதை சபாஜெயராசா எழுதிய “பசிநாய்க்கு”.

“கோழிகளின் தலையில்
செங்குருதி முடிகள்
வட்டமிட்டு வந்து
வளைகின்ற “பிலாந்து”
குஞ்சுகளைக் கவ்வக்
கோழி சும்மா விடுமோ?
வேகமுள்ள மனங்கள்
வெந்து கக்கும் விழிகள் -
சும்மாயிருந்து சுரண்டுகின்ற பருந்தின்
ஓர விழியில்
உடன்பாடில்லை.”

மொழியின் அர்த்தத்தில் கட்டுண்ட இக்கவிதை பொருளாதாரச் சுரண்டலையும் வர்க்கவேறுபாட்டையும்

கோழி, பருந்து என்னும் குறியீட்டின் ஊடாக வெளிப் படுத்திச் செல்கிறது. அக்னி ஐந்தாவது இதழில் இவ ரெழுதிய “சிகிச்சை” கவிதையும் இதன் வெளிப்பாடு.

வடிகிறது சீழ்
வலுவான சனநாயகப்
புண் வீங்கி
நொடி கண்ட
பரியாரி
நெடுநாளாய்ச்
சீர்திருத்தக்
கனிம்பெடுத்துத்
தடவுகிறர்.
புண் ணெந்து
விண்ணென்ற
வலிப் பெடுக்க,
வடிகிறது சீழ்.
அயறின்றி
முற்றாக
அறுத் தெறியும்
சிகிச்சை முறை
வழுவழுத்துச்
சீழ்வடியும்
வலுவான
நோய் போக்கும்.

சொற்சேர்க்கையின் உத்திகளால் உருவாக்கப் படும் இக்கவிதைகள் கலைச்சிக்கனங் கொண்ட குறுகிய அடிகளாலானவை. சமுதாயப் புன்மை களைக் கவிதைகளில் சுருக்கமாகவும் நுட்பமாகவும் கூறும் சபா.ஜெயராசா செவிக்கின்பம் தரும் ரிதத்தின் வழிக் கவிதைகளைக் கட்டமைக்கிறார். இதன் காரண மாக இவருடைய கவிதைகளில் உருவங் கச்சிதமாகப் பொருந்திக் கொள்கிறது. நிலவுடமைகளின் சிதைவும் அதிகார எதிர்ப்புமே இவருடைய கவிதைகளின் மையம் எனலாம்.

மல்லிகை இதழில் வெளிவந்த இவருடைய “ஒரு நாள் உணவு” என்ற கவிதை வானம்பாடிக் கவிதை களில் இருந்து முற்றிலும் வேறானது. மாலையிட்ட மங்கை படத்தில் கண்ணதாசன் பாட்டெழுதி என்.கே.மகாலிங்கத்தினால் பாடப்பட்ட “சில்லென்று பூத்த சிறுநெருஞ்சிக் காட்டினிலே” என்ற அடியை தழுவி எழுதப்பட்ட இக்கவிதை ஒரு நாள் உணவாகும் கீரையின் ஊடாக மனித வாழ்வின் மகத்துவத்தைப் பேசினிற்கிறது.

“சில்லென்று பூத்த
சிறுதோட்ட புற்களிடை
மெல்லென்று வந்த
மின் பச்சை
கீரையினை
வேலை நடுவில் வந்த விடைநேரம்
போதில் கொய்தெடுத்துப்
பெட்டிக்குள் சேர்ந்தடுக்கி
மாலை உணவுக்காய்
மணி மணியாய்த் தான்
சேர்த்த
கீரை சிறு விலைகள்
கிளர்வெய்யிற் தாங்காது

சோர்ந்து தலை
சாய்ந்து
சிறுபிள்ளை வாட்டம்போல்
தாங்கி வளையத் தண்ணீரால்
தெளிப்பெய்தி
ஆங்கிருந்து மாலை
அவளில்லம் சென்றேகி”

இடதுசாரி சிந்தனையோடு மனக் காதலையும் வெளிப் படுத்தும் இக்கவிதை புதிய உள்ளடக்கங்களுக்கூடாக முற்போக்குச் சிந்தனையையும் மனிதாபிமானத்தையும் பேசி நிற்கின்றது. மக்கட் பண்பியலும் இயல்வாய்மையும் இக்கவிதையில் கச்சிதமாகப் பொருந்தி வருகிறது. சுய உணர்வின் சுயம்புவாகவும் உருப்பெறும் இக்கவிதை புறநிலையில் உணரப்படும் உண்மையான அனுபவத்தை இயற்கை ஒழுங்குக்குள் இணைக்கிறது.

சபா.ஜெயராசாவின் “ஊர்வீதி” என்னும் கவிதைத் தொகுப்பு கனகசபை பொன்னுத்துரை நினைவு வெளியீடாக 1979 இல் வெளிவந்தது. “பாண் காரன்” தொடக்கம் “தனிவழி” ஈறாக இருபத்தி நான்கு கவிதைகளை உள்வாங்கி வெளிவந்தது. இத்தொகுப்பில் சபாரத்தினம் ஜெயராசா அவர்கள் உயிர்ப்பும் உணர்வும் கொண்ட யதார்த்தவாதக் கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். இவரது “பாண்காரன்” கவிதையில் உரையியல் படைப்பி யல் எனப்படும் அழகியற் தன்மை கொண்ட பண் பட்டமொழியினைக் காணலாம். அக்காலக் கவிதை களில் காணப்பட்ட அனைத்து அம்சங்களும் கொண்ட முக்கிய வெளிப்பாடாக இது அமைகிறது.

கலையின் தத்துவாக்க வெளிப்பாடாக அமை யும் சபா.ஜெயராசாவின் மொழி உணர்வுபூர்வமானது; வசீகரமானது வாசகனுக்கு இன்பத்தை ஊட்டவல்லது; புற ஆர்வத்தைத் தூண்டவல்லது.

“எங்கள் கிராமத்துப்
புதிய பதிப்பு புத்தகத்தின்
பக்கங்கள் புரண்டன
காலை விழித்தது.
உறையுட் கிடந்த
காகிதமான
அயர்ந்த நித்திரை
உடைப்புக் கண்டது.
வீதியில் நிழல்கள்
அங்கும் இங்கும்
அசையத் தொடங்கின.
இடைவெளி நிரப்பும்
பரீட்சை போல
கீறல் விட்டுக் கிடந்தது
வெய்யில்.
சிட்டுக்கட்டுக்கள்
சிந்திய விதத்திற்
சிறுசிறு வட்டப்
பலாவிடை வீழ்ந்தது.
ஓ! பாண்காரனே
உனக்காக எங்கள் கிராமத்துக்
கதவுகள் திறந்தன...”

நிகழ்வுகளின் இயற்பியலை விபரணங்களாகக் காட்டும் இக்கவிதை காட்சிப்புலப்பாட்டைத் திறக்குங் கருத்தியல் விளக்கங்களாகவும் அமைகின்றன. இயற்கை

நிகழ்வைப் பிரதிபலிப்பதும் அவற்றுக்கிடை ஒருமைப் பாட்டை புலப்படுத்துவதும் மட்டும் இக்கவிதையின் நோக்கமன்று. உணர்திறன் மிக்க பொருள் அழகியலின் தத்துவ விசாரங்களை காண்பியற் காட்சிகள் வாயிலாகப் புலப்படுத்துவதும் இக்கவிதையின் நோக்கமாகும்.

இவரது “குடங்கிய தென்னை” யதார்த்தவாத அடிப்படையில் எழுதப்பட்ட மிகச்சிறந்த கவிதைகளில் ஒன்று. ரொமாண்டிசத்தை அடுத்து இலக்கிய உலகில் செல்வாக்கு மிக்க கோட்பாடாக வளர்ந்த துழலில் சபா. ஜெயராசா அவர்கள் யதார்த்தவாதக் கவிதைகளைப் படைத்தார். ராபர்ட் ஃப்ரோஸ்ட், எட்கர் லீ மாஸ்டர்ஸ், கார்ல் சாண்ட்பர்க், சாரா டீஸ்டேல் முதலான அமெரிக்க கவிஞர்கள் தங்கள் நகரங்களைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் யதார்த்தவாதக் கவிதைகளை எழுதினர். உளவியலின் புதிய அறிவியலால் வெளிச்சப் படுத்தப்படும் யதார்த்தவாதக் கவிதைகளைச் சபா.ஜெயராசா சுயத்தின் உட்புறத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் எழுதினார். இக்கவிதைகளை வெளிப்படுத்த பேச்சு மொழிச் சொற்களை ஆங்காங்கே கையாண்டார். அன்றாட அனுபவங்களை நிஜ வாழ்க்கையில் உள்ள வாறு இணுவில் கிராமத்தின் வாழ்க்கைமுறையைச் சித்திரிப்பார்.

“நீரில் நனைந்த
கோழிகளாகி
நினைவும்
நனைந்தது
சிறு வயதுள்ளே
தோய்ந்தது
பொழுதுசாய எங்களுரில்
புகையிலை காய்ச்சும்
புகைமணம் பரவும்
ஊமலும் கொச்சியும்
வேகும் நெருப்பில்
புகையிலை வெந்து
புதுமணம் பரவும்
குடிலின் கரையில்
குடங்கிய தென்னை
தூரல் மழையில்
சினுங்கும் ஒலை
கூனல் முதுகுடன்
குடலைப் பார்த்துக்
காவல் செய்வோர்
வெற்றிலை கிழித்துச்
சப்புத லோடு
நித்திரையில்லா
நீண்ட வுழைப்பும்
நிசியிற் கரையும்
இன்றும் அந்தக் குடிலும்,
குடங்கிய தென்னையும்,
கூனல்மனிதனும், எங்களுரின் இறவாமனிதர்கள்”

அன்றாட வாழ்வில் நடக்கும் விடயங்களை நிஜவாழ்வில் நடக்கும் சம்பவங்களாக மாற்றும் திறனை இயல்பாகவே சபா.ஜெயராசா கொண்டிருந்தார். இதனை இவருடைய “கிழங்கும் எலிகளும்” கவிதையில் காணலாம். கவிஞர் வைரமுத்து ஏழைகளின் அப்பிளாக வாழைப்பழத்தைக் கூற சபா.ஜெயராசா “நாங்கள்” கவிதையில் முருங்கை

மரத்தினை ஏழைகளின் கற்பகதருவாகக் கருதுவார். அவரது கவிதையில் “அனல் மடைதிறக்கும் கோடையில் முருங்கை மரம் வெண்மலர் தூவி விரிப்பாய் சிரிக்கிறது”. அதே முருங்கைமரம் “விக்கி விக்கி வரும் மாரியில் எங்களுரில் ஒருவனாய் நிற்கிறது”. இக்கவிதை ஈற்றடியில் சுயதரிசனமாய் உருமாறுகிறது.

“நீயும் நானும்
வேகமாய் வீசும்
காற்றுச் சுழலை
ஏற்கவும் எதிர்க்கவும்
ஆற்றலைப் பெறுவோம்”.

சமகாலப்பிரச்சினைகளைத் தம் கவிதைகளில் தத்துவமாக வடித்த மேத்யூ அனோல்ட் கவிதையை வாழ்வின் விமர்சனம் எனக்கூறுவார். சபா.ஜெயராசா வின் கவிதைகள் வாழ்க்கை குறித்த பதிவுகளாக மட்டும் நின்று விடாது வாழ்வின் விமர்சனங்களாகவும் நிற்கின்றது. “முட்டை போல மௌனம்” கவிதை எது நடந்தாலும் முட்டையைப் போல உணர்வுகளை உள்ளடக்கிக்கொண்டு எதிர்ப்பை வெளிக்காட்டாது, மனப்பாரத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு சகித்து வாழும் யதார்த்த வாழ்வைக் கண்முன் நிறுத்துகிறது. கவிதை சிரமங்களுக்குப் பின்னால் இருக்கும் தத்துவத்தை ஊடு பொருளாகக் கொண்டது. அனுபவத்தின் அளவிட முடியாத தனித்துவத்தை இக்கவிதை எமக்குணர்த்தி நிற்கிறது.

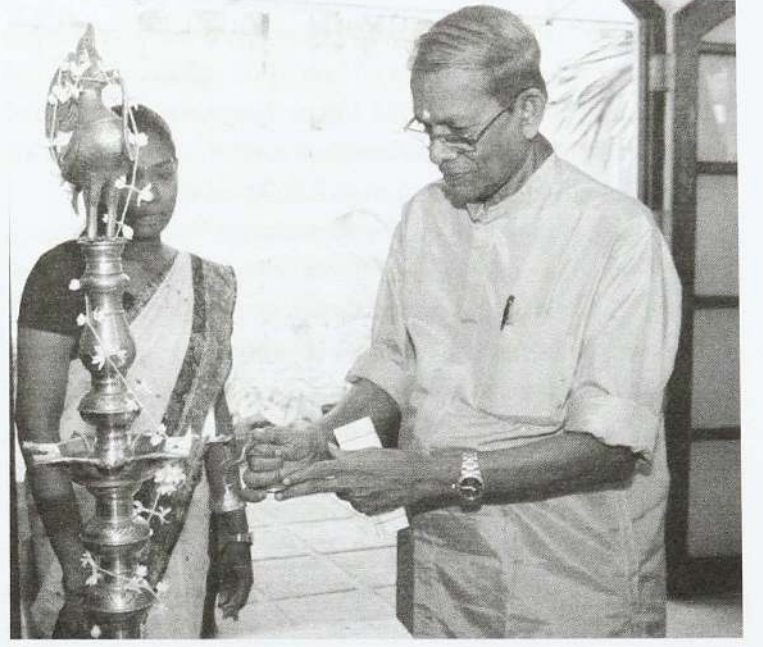
WBயட்சின் கவிதைகள் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து எழுதப்பட்டவை. அழகியலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து எழுதப்பட்ட இக்கவிதைகள் வசீகரிக்கும் தத்துவப் பொருளா லானவை. இத்தோற்றப்பாட்டின் வெளிப்பாடே சபா. ஜெயராசாவின் ஊர்க்கவிஞன் கவிதை. ஆன்மீக சித்தாந் தத்தின் வெளிப்பாடாகவும் அழகியல் கலையாக்கத்தின் தொடர்ச்சியாகவும் இக்கவிதையைக் காணலாம்.

கவிஞனே உன்னைக்
காண வந்தேன்
உன்னைச் சூழ்ந்து
தூண்டாமணி விளக்கின்
சுடர்விட்ட ஏக்கங்கள்
சுவரெங்கும்

இருள் விட்டுத்
 தாவணி விரித்துச்
 சலசலக்கும் ஓட்டடைகள்
 அழகை ரசிக்கும்
 தொழிலென்று வந்ததனால்
 கறை கூட
 அழகென்று
 நீ கண்டாய்!
 அழகென்ற நிர்வாணச்
 சிற்பத்தை
 பேனாவால் கடைந்தெடுத்தாய்
 அதன் மீதும்
 கண்ணாடிக்
 கிறுக்கலெனச்
 சிலந்திவலை படர்கிறது
 அப்பாலுக் கேகி
 மோனத்தின் நிழல்களென
 சதையற்ற கூடுகளைப்
 படைக்கின்றாய்.
 ... அணு வணுவாய்
 உழைத்துடலை
 இழக்கின்றேன் முன்னிலையில்
 நீ படைக்கும் பாத்திரங்கள்
 விழிநீராய்க்
 கண்ணாடித் துண்டுகளாய்
 வீழ்கின்றன”

கவிஞன் தன் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தவும் தான்
 எண்ணிய கருத்துக்களைப் பகிர்வதற்கும் உதவும்
 கவிதை எழுதப்பட்ட வார்த்தைகளின் வழி கலைவடிவம்
 பெறுகிறது. கவிஞனுடைய வார்த்தைகள் மக்களை
 உயிர்ப்பிக்கும் சக்தி கொண்டவை. நினைவுகளைத்
 தூண்டும் ஆற்றல் மிக்க கவிதை மனநோயால்
 பாதிக்கப்பட்ட சமூகத்தை வெளிப்படுத்த முனைவ
 துடன் அதற்குச் சிகிச்சையும் அளிக்கிறது. ஜெர்ரி
 ரோஸின் “லீவ் மீ அலோன்” என்ற கவிதை எம்.எஸ்
 உடனான தனது அனுபவத்தைக் கூறுவதுடன் நோயை
 அடக்குவதற்கான வழிமுறைகளையும் பகிர்கிறது.
 ஆதலால் சாவல்களை எதிர்கொள்ளவும் அதனைச்
 சமாளிக்கவும் கவிதை உதவுகிறது. சபா.ஜெயராசாவின்
 பெரும்பாலான கவிதைகள் சிலவும் இத்தடத்திலேயே
 இயங்குகின்றன.

சவர அலகின் கூர்மையில்
 தத்துவங் சொன்னவர்
 மொல்லிதாய் வந்த
 காற்றைப்
 பொறுக்க முடியாது
 அறுந்து
 பட்டமரமாய்ப் போனார்.
 மண்ணில்
 ஆழ்ந்த வேரில்
 நின்ற மரங்கள்
 காற்றையெதிர்த்துக்
 குறும்புகள் காட்டின.
 அந்த நிழலிற்
 பரட்டைத் தலைச் சிறுவர்
 பாடங் கற்றனர்

சபா.ஜெயராசாவின் ஓரிரு கவிதைகள் வானம்
 பாடியின் தாக்கத்தால் வார்த்தைப் பந்தல்களாகவும்
 வெற்றுக் கோசங்களாகவும் துலங்குகின்றன. மக்களின்
 கவனத்தை ஈர்ப்பதற்காகவும் கூற வந்த விடயத்தை
 அழகியலாக கூறுவதற்காகவும் கவிதைகளில் அலங்
 கார வார்த்தைகளைச் சபா.ஜெயராசா கையாள்கிறார்.

உணர்ச்சிநதிகளே
 ஓர் நொடியில் வற்றி
 உலர்ந்து விட்டீர்கள்
 காகிதப்பெருவெளியில்
 கற்பனை பெருக்கெடுத்துப்
 போலித்தனத்தைப்
 பிரித்தறியமுடியாது
 ஓங்காரமாக
 ஒலித்துப்பாய்ந்தீர்கள்

கிளக்குநர், கேட்குநர் என்னும் அடிப்படையில் எழுந்த
 இக்கவிதையில் உணர்ச்சி நதிகள், காகிதப் பெருவெளி
 கள் முதலான அலங்காரச் சொற்கள் கையாளப்பட்டுள்
 ளன. இவ்வலங்காரச் சொற்கள் பயன்பாட்டுத் திறன்
 மிக்க தொன்றாக இக்கவிதையில் வெளிப்படுகிறது.

ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாவாகவும் அறிவிலக்கிய
 புத்திஜீவியாகவும் ஈழத்திலக்கியத்தில் தடம்பதித்த
 சபா.ஜெயராசர் இலக்கியத்தில் தொடாத பக்கங்கள்
 இல்லை எனலாம். அறிவிலக்கியப் பரப்பில் அவரை
 அறிந்த பலருக்கு அவர் ஆக்கவிலக்கிய கர்த்தாவாகவும்
 இயங்கினார் என்பது தெரியாது. அதனை இனங்காட்டும்
 முயற்சியே இச்சிறுகட்டுரை. 1960களின் பிற்பகுதியில்
 கவிதைத் துறைக்குள் நுழைந்த சபா.ஜெயராசா
 குறிப்பிட்ட சில காலங்கள் மட்டுமே கவிதை எழுதினார்.
 வாசகன் ஏற்பில் புதியநிலைகளையும் சாத்தியங்
 களையும் அக்கவிதைகள் நிகழ்த்தின. இக்கவிதைகள்
 இவ்வுலகை நம்பிக்கையோடு நோக்கியமையால்
 இவருடைய கவிதைகள் இருண்மைத்தன்மையிலிருந்து
 விலகிக் காணப்பட்டன. எளிய பதங்களை உள்வாங்கி
 எளிமையான நடையில் எழுதப்பட்ட இக்கவிதைகள்
 உலகம், சமூகம், வாழ்வு பற்றிய பிரக்ஞைகளில்
 கட்டுண்டவை. வாசகன் மனத்தினில் உணர்வுத்
 தொற்றினை ஏற்படுத்தி நிற்கும் வல்லமை கொண்ட
 இக்கவிதைகள் என்றும் நிலைத்திருக்கும் தன்மை
 கொண்டவை.

L

பேராசிரியர் சபாஜெயராசா: உலகநடைமுறை அறிந்த புலமையாளர்

சபாஜெயராசா
உலகநடைமுறையை அறிந்த
புத்திஜீவி. அதனால் அவர்
இரண்டாயிரத்தியோரா
மாண்டில் மேற்போந்த
குழந்தை உளவியல் மற்றும்
குழந்தைக் கல்விச்சிந்தனை
போன்ற விடயங்களைப்
பற்றிய சிந்தனையை நமது
சமூகத்தில் அறிமுகம் செய்யும்
நோக்கில் "குழந்தை
உளவியல்", "குழந்தைக்
கல்விச் சிந்தனைகள்" என்ற
இரண்டு புத்தகங்களைத்
தமிழில் வெளிக்கொணர்ந்தார்.

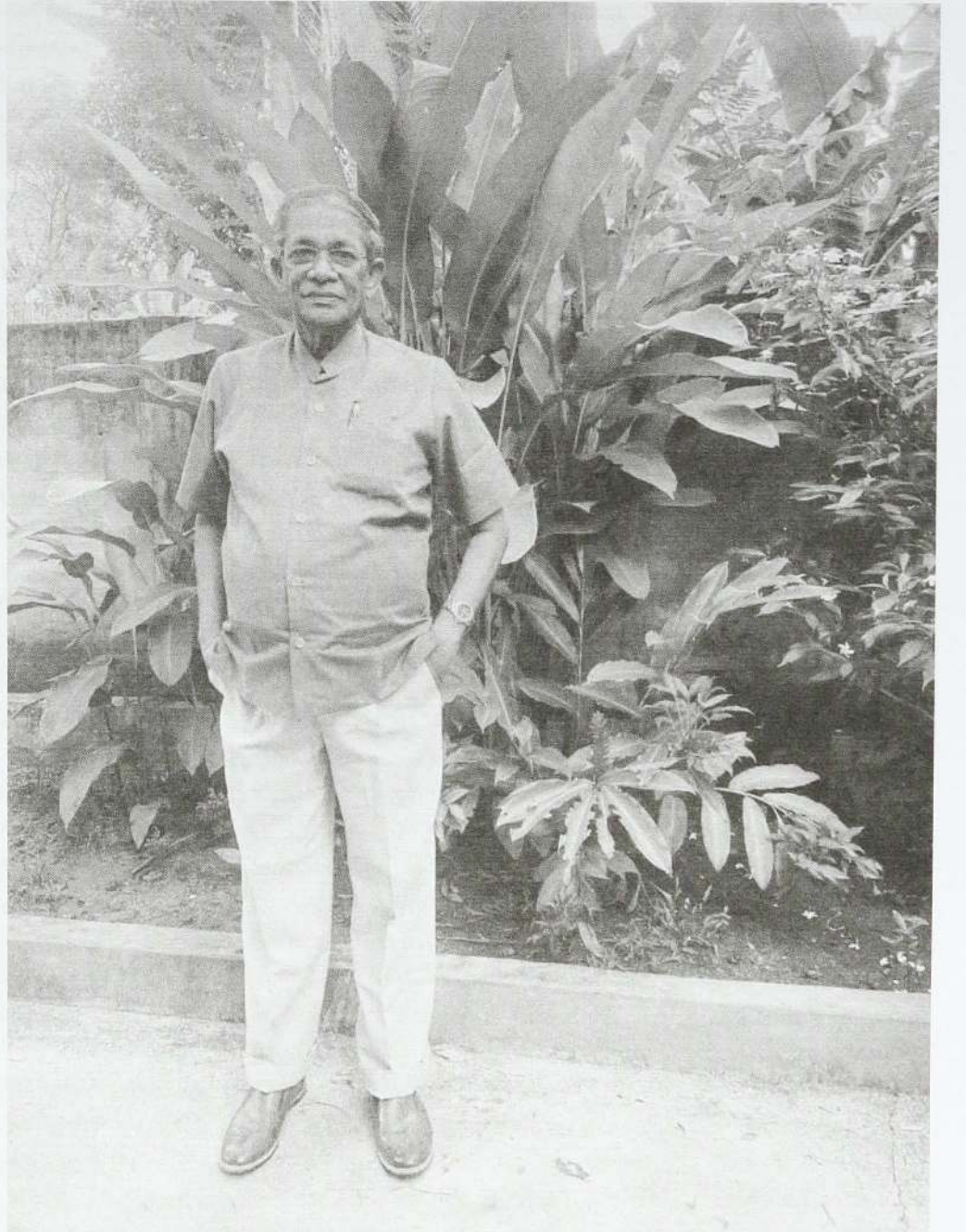
இன்றைய காலச் சூழலுக்கு அவசியமான குழந்தை உளவியல், குழந்தைக் கல்விச் சிந்தனைகள் என்ற சபாஜெயராசாவின் இரண்டு நூல்களை மையமாக வைத்து என் அறிவுப்புலத்திற்குட்பட்ட வகையில் அவற்றின் அகமும் புறமும் சிந்தனைகளைச் செல்லவிட்டு அந்நூல்களின் முக்கியத்துவத்தை சுருக் கமாக முன் வைத்து அவற்றின் அடியாகச் சபாஜெயராசா அவர்களை மதிப்பிடுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். முதலில் புறத்தே நோக்கி பின்னர் மெல்ல நூல் அகத்தில் நுழைவோம்.

சம்பவம் ஒன்று

அவனுக்குப் பதினான்கு வயது. அவன் தனது தாய் தகப்பனின் அணுகுமுறைபற்றி விமர்சித்தான். அம்மா நடக்க விடமாட்டா கையைப்பிடித்துக் கொண்டே வருவா, அப்பா நடந்து போக விட்டுவிட்டு பின்னால் வருவார். அப்பா அணுகுமுறைதான் சரி, ஆனால் அது எல்லாத்துக்கும் பொருந்தாது. அப்பாவிற்குத் தன்னை ஆட்கள் எண்டால் இஷ்டம். அம்மாவிற்கு தன்னை ஆட்கள் என்றால் இஷ்டம். அவையெனக்காக இரண்டுபேரும் அடிபடுவினம். எங்களைப் பற்றி அவையள் யோசிக்கிறேல்லை. நானும் அக்காவும் ஆரில இஷ்டமாக இருக்கிறது. அவன் சொல்வதைத் தாயும் தகப்பனும் தலையைக் குனிந்தபடி கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

சம்பவம் இரண்டு

மாணவர்கள் சிலர் சேர்ந்து தமது பழைய பாடசாலை ஆசிரியருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினர். அதில் "எங்களை நீங்கள் மறந்திருப்பீர்கள்; நாங்கள் உங்களை மறக்கவில்லை. நீங்கள் ஏன் எங்களைப் பெயில் ஆக்கினீர்கள். நாங்கள் இப்பொழுது வேறு ஒரு பள்ளியில் படிக்கிறோம். இங்கு மாணவர்கள் ஆசிரியராகவும் மாணவர்களாகவும் செயற்படுகின்றார்கள், ஆசிரியரும்

இருக்கின்றார். முதலாம் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு இரண்டாம் வகுப்பு மாணவர்கள் கற்பிக்கின்றார்கள். மூன்றாம் வகுப்பிற்கு நான்காம் வகுப்பு மாணவர்கள் கற்பிக்கின்றார்கள் என்றவாறு செயற்பாடு நடக்கின்றது. மாணவர்கள் கூட்டாக இருந்து கற்க வாய்ப்பும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் தயாரித்து எமக்கு வைத்த பரீட்சைவினாத்தாளின் நோக்கமென்ன? கற்றதை நாம் மேலும் புரிந்துகொள்ள உதவவா? அல்லது உங்களது திறமையில் எங்களைச் சிக்க வைக்கவா? நீங்கள் திறமை உள்ள மாணவர்களையும் கற்ற குடும்பங்களின் படிக்கக் கூடிய பிள்ளைகளையும் தான் உங்கள் வகுப்பில் சேர்க்கின்றீர்கள்? இது எதைப்போன்று இருக்கிறது தெரியுமா? - இங்கு நோயுள்ளவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப் படமாட்டார்கள், நோயற்றவர்களுக்கே இடம் உண்டு - என்று மருத்துவமனையொன்று அறிவிப்பது போல உள்ளது. என்றவாறு குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

சம்பவம் மூன்று

குடும்பமாக வெளிநாடு சென்று இரண்டு வருடங்கள் மேற்படிப்பை முடித்துத் திரும்பிய ஒரு தந்தை சொன்னார்: தனது நான்கு வயது மகள் அங்கு பாடசாலைக்குச் சென்று ஆறரை மணித்தியாலங்கள் இருந்து விட்டு வீட்டுக்கு வந்தால் மிகுந்த உற்சாகமாக இருப்பதோடு அடுத்த நாள் பாடசாலைக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் செல்வாள். நீச்சல், வலைப்பந்து போன்ற வற்றிலும் ஆடல்பாடல் செயற்பாடுகளிலும் பங்கு கொள்வாள். இரவில் ஏதாவது ஒரு புத்தகம் வாசித்து விட்டுத் தான் படுப்பாள். இங்கு வந்து பாடசாலையில் நாலரை மணித்தியாலம் இருந்து விட்டு வீட்டுக்கு வரும் மகள் சோர்ந்து படுத்துவிடுகிறாள். எந்தவிதமான செயற்பாடுகளிலும் ஈடுபட மறுக்கிறாள். அடுத்த நாள் பாடசாலைக்குப் போகமாட்டன் என்கிற அடம்பிடிக்கிறாள். நான் மீள இங்கு வந்ததால் அவளது வாழ்க்கை பாதிக்கப்படப்போகுதோ என்கிற கவலையாக இருக்கு. நான் எடுத்த முடிவுபிழையாகிவிட்டதா...?

இச்சம்பவங்களின் மூலம் இன்றைய பிள்ளைகளின் தெளிவும் பெற்றோர் ஆசிரியர்களின் தெளிவின்மையும் வெளித்தெரிகின்றது. இறுதிச் சம்பவம் நமது குழந்தைக் கல்விச்சிந்தனை பற்றிய கேள்வியையும் மேற்கிளப்பி விடுகின்றது. எல்லாம் எமக்குத் தெரியும் என்ற நினைப்பும் “மந்தைகள்” போல பிள்ளைகளை இயக்கும் மனநிலையும் பிள்ளைகள் பற்றிய புரிந்துணர்வின்மையும் பழைய கள்ளை புதிய மொந்தையில் திணிக்கும் மனோபாவமும் இன்று எம்மை உலகநடைமுறைகளில் இருந்து வெளியே தூக்கி எறிந்து விடுமோ என்ற அச்சத்தை ஏற்படுத்தினாலும் நாம் ரீயூட்டறிவாசலில் தவங்கிடக்கின்றோம். அச்சுழ்நிலைமையையே நாம் இன்னும் இறுக்கமாக வளர்த்தெடுக்கப்பாடுபடுகின்றோம். மேற்போந்த சம்பவங்களில் குறிப்பிட்டவாறு இயல்பான கேள்விகளோடும் முதிர்ந்த நல்மனநிலையோடும் இருக்கும் பிள்ளைகள் எமது நடைமுறைகளால் தறுக்கணிக்கச் செய்யப்படுகின்றார்கள். பரீட்சையில் முன்னுக்கு நிற்பவர்கள் வாழ்க்கையில் தோற்றுப்போகின்றார்கள். பரீட்சை முடிவுகளை விட அவர்களது வாழ்க்கை முடிவுகள் எம்மை வியப்பிலும் அதிர்ச்சியிலும் ஆழ்த்துகின்றன.

இவை எல்லாவற்றுக்கும் அடிப்படைக்காரணம் என்ன? என்று ஒரு கேள்வியை எழுப்பினால்.. “மாறி வரும் உலகப்போக்கினை விளங்கியும் விளங்காமல் வளர்ந்தவர்களும் கற்றவர்களும் தம்மால் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள “கி.மு” சிந்தனைகளுக்குள் வளரும் சந்ததியைத் திணித்து வளர்க்க முனைகின்றமையும் குழந்தை உளவியல் பற்றிய அறிவினைப் பெருக்கி அதற்கமைவாக கல்விச் சிந்தனையில் மாற்றத்தை உருவாக்கிச் சரியான முறையில் அதனை செயற்படுத்தாமையுமே” என உலகப்போக்கை நன்கறிந்த புத்திஜீவிகள் - புலமையாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். எனினும் குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரையோட்டும் புத்தி சீவிகள் (புத்தியைச் சீவுபவர்கள்) இதுபற்றியெல்லாம் கவலைப்படாமல் கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் எனச் செயற்படுகின்றனர். இச்செயற்பாட்டின் விளைபயனாக இன்றைய இளைய தலைமுறை “ஒரு கோலம்” கொண்டு நிற்கின்றது.

சபாஜெயராசா உலகநடைமுறையை அறிந்த புத்திஜீவி. அதனால் அவர் இரண்டாயிரத்தியோரா மாண்டில் மேற்போந்த குழந்தை உளவியல் மற்றும் குழந்தைக் கல்விச்சிந்தனை போன்ற விடயங்களைப் பற்றிய சிந்தனையை நமது சமூகத்தில் அறிமுகம் செய்யும் நோக்கில் “குழந்தை உளவியல்”, “குழந்தைக் கல்விச் சிந்தனைகள்” என்ற இரண்டு புத்தகங்களைத் தமிழில் வெளிக்கொணர்ந்தார். குழந்தை உளவியல் என்ற நூலினை யாழ் மாநகரசபையினர் யூனிசெப் நிறுவனத்தின் நிதியுதவியுடன் நகர்புற அடிப்படைச் சேவைகள் திட்டப் பிரிவின் மூலம் நான்காவது நூலாக (இத்திட்டப் பிரிவினர் பாலர் பாடல், பாலர் கதைகள், பாலர் விளையாட்டுக்கள் என்னும் மூன்று வெளியீடுகளை முன்னர் செய்திருந்தனர்.) இதனை வெளியிட்டனர். அதற்கு அணிந்துரை வழங்கிய அப்போதைய மாநகர ஆணையாளர் வே.பொ.பாலசிங்கம் அவர்கள் “இன்றைய சிறுவர்கள் நாளை தலைவர்கள் என்ற உண்மையை ஏற்று ஆரோக்கியமான நல்லதோர் இளைஞர் சமுதாயம் உருவெடுக்க இந்நூல் அடிநாதமாக விளங்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்நூலின் அருமை பெருமைகளை முன்பள்ளி ஆசிரியர்கள் ஐயந்திரிபற உணர்வார்களாயின் எமது எதிர்பார்ப்பு நிச்சயம் நிறைவேறும்” என்கிறார். எனினும் இன்றைய தலைமுறையையும் முன்பள்ளிகளின் செயற்பாடுகளையும் பார்க்கின்ற போது அவரது எதிர்பார்ப்பு பெருமளவில் நிறைவேறவில்லைப்போலத் தெரிகின்றது. மாநகரசபையின் இத்தகையை வெளியீட்டுப் பணிகூட இடையில் கந்தறுந்து பொய்யாய்ப் பழங்கதையாய்ப் போய்விட்டதுபோலும்.

குழந்தை உளவியல் என்ற நூலில் சபா ஜெயராசா அவர்கள் மிகச் சுருக்கமாக குழந்தை உளவியற் கோட்பாடுகள், குழந்தை உளவியலின் உலகளாவிய வளர்ச்சி, குழந்தை உளவியல் ஆய்வுமுறைகள், நடத்தைக்குரிய உயிரியல் மற்றும் சமூக அடிப்படைகள், குழந்தையும் குடும்பச் சூழலும், மனவெழுச்சி வளர்ச்சி, அறிகைமேம்பாடு, குழந்தை உளவியலும் விளையாட்டுக்களும் போன்ற தலைப்புக்கள் உள்ளடங்கலாகப் பதினைந்து தலைப்புக்களில் குழந்தை உளவியல் சார்ந்த விடயங்களை மிகச்சுருக்கமாக விளக்கியுள்ளார்.

குழந்தை உளவியல் என்ற நூல் வெளிவந்த சமகாலத்திலேயே (2001 இல்) சபாஜெயராசா அவர்கள் “குழந்தைக் கல்விச் சிந்தனைகள்” என்ற நூலையும் வெளியிட்டுள்ளார். அதில் மேலைத்தேச கீழைத்தேச அறிஞர்களின் கல்விச் சிந்தனைகள், குறிப்பாக மேலைப்புலத்தில் ஜோன் கென்றி பெஸ்ட்லோசி, ஜோன் பிரட்ரிக் கேர்பார்ட். பிரெட்ரிக் புரோபல், மரிய மொன்ரிசோரி அம்மையார், ஜி.ஸ்ரான்லி ஹோல், அல்பிரெட் பீனே, ஜீன் பியாசே, புறானர் போன்றோரின் கல்விபற்றிய சிந்தனைகளையும் கீழைப்புலத்தில் பாரதியார், தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை, அழ.வள்ளியப்பா, சோமசுந்தரப்புலவர் போன்றோரின் கல்வி பற்றிய சிந்தனைகளையும் முன்வைத்து இவ்விருசிந்தனைகள் மூலம் கல்வி பற்றிய எமது சிந்தனையைப் புடம்போட முனைகின்றார். இவற்றோடு சிறார் கல்வி தொடர்பான மாற்றுவகைச் சிந்தனை என்ற தலைப்பில் “மறைநிலை நிராகரிப்புக் கோட்பாடு (Theory of Hidden Deprivation) என்பதை அழுத்தி பாடசாலைக் கட்டமைப்பு மற்றும் குடும்பச் சூழல் போன்றவற்றில் காணப்படும் வேறு பாடுகள் கல்வியில் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தைப் பற்றியும் சுருக்கமாக விளக்கியுள்ளார். இவற்றோடு “சிறார்க்கான கல்வி உளவியல் மயப்பட்டதாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதைப் பெரும்பாலானோர் ஏற்றுக்கொண்டாலும் நடைமுறையில் உளவியல் நிராகரிப்பு மிகுந்து காணப்படுகின்றது. போலி உளவியற் பாங்குகளும் இழையோடிக்காணப்படுகின்றன. இதனால் சில குறைபாடுகள் ஏற்படுகின்றன”(ப-66). எனக் குறிப்பிடும் அவர் ஒரு குறைபாடாக “மாணவர்கள் ஈட்டும் புள்ளிகளுக்கும், தரநிலைகளுக்கும் அடிமைகளாக்கப்படுகின்றனர். அதாவது தேர்வுகளுக்கு விடையளிக்கும் பொறிகளாக மாணவர்கள் உருவாக்கப்படுகின்றனர். இலங்கையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் ஐந்தாம் ஆண்டுப் புலமைப் பரிசில் தேர்வு மேற்குறித்த பண்புகளை மீளவலியுறுத்தி நிற்கின்றது.” எனக்குறிப்பிடுகின்றார். இன்று இப்பொறிகளாகவே மாணவர்கள் ஆக்கப்பட்டு பயிற்றுவிக்கப்படுவதனை நாம் கண்முன்னே காண்கின்றோம். குறைபாடாகக் கருதப்படும் ஒன்றையே நாம் இன்று நிறைவான கல்விமுறையாக ஆக்கிவைத்துள்ளோம். இச்செயற்பாட்டால் “சிறுவர்களது பாட அடைவுக்குக் கொடுக்கப்படும் முன்னுரிமை அவர்களது விழுமிய அடைவுகளுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை.” என்ற மற்றொரு குறைபாடும் உருவாகியுள்ளது. இக்குறைபாட்டின் பாரிய தாக்கமே இன்றைய தலைமுறை என்பது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத உண்மை. “பண்புடையோர் தம்மை அறிவுடையோர் ஆக்குங்கள்” என்பது ஒரு நாடக வசனம். இன்று பண்புநீக்கப்பட்ட - ஒழுக்கம் நீக்கப்பட்ட கல்வியால் கற்றவர்களே “கற்றகயவர்” களாக உருமாறிவருகின்றனர் என்றால் மற்றவர்கள் பற்றி என்ன சொல்வது. தாயுமானவர் குறிப்பிடுவதுபோல “கல்லாத பேர்களே நல்லவர்கள் நல்லவர்கள்...” என்ற நிலைதான் போலும்.

தமிழ்க் கல்விச்சிந்தனையில் பாரதியார் “ஆங்கிலம் ஒன்றையே கற்றார், அதற்கு ஆக்கையோடு ஆவியும் விற்றார். தாங்களும் அந்நியர் ஆனார்.” என்று ஆங்கிலக் கல்வியால் தன் சமூகத்தில் இருந்து அந்நியப்படும் நிலையை குறிப்பிட்டு கல்விப்பரவலும்

பங்குபற்றலும் சிறுவர்கல்வியில் இருந்தே கால்கொள்ள வேண்டும் அதற்குத் தாய்மொழியை ஊடகமாகக் கொண்ட கல்வியே பயன்மிக்கது என்று கருதுவதையும் சபாஜெயராசா முன்வைக்கின்றார்.(ப-39). எமது இன்றைய தாய்மொழிக்கல்விமுறையோ ஆங்கிலமொழிக்கல்வி முறையோ இரண்டுமே தன்குடும்பத்தில் இருந்தும் சமூகத்தில் இருந்தும் நாட்டில் இருந்தும் ஒரு புதிய ஜந்துவாகத் தன்னை இனங்கண்டு அந்நியப்படுத்திக் கொள்ள வழிசமைக்கின்றது. “மீன்பிடி வியாபாரியின் மகள் மாவட்டத்தில் முதன்நிலை பெற்றார்.” இது பாராட்டாகத் தெரிந்தாலும் காலப்போக்கில் அப்பிள்ளை அச்சமூகத்தில் இருந்து தன்னை அந்நியப்படுத்தும் நிலையை உருவாக்கலாம். இந்நிலைப்பட்டிருக்கும் எமது இன்றைய கல்வி முறைமையை எழுத்தாளர் ஜெயமோகன் தன்னினத்தை அழிக்கத் தானே வழிசெய்வதால் “கருங்காலிக் கல்வி” என்ற தொடரைப் பாவித்து சொந்த மக்கள் கூட்டத்திற்கு எதிரான மக்கள் கூட்டத்தை உருவாக்கும் கல்வி தன்னை தன்சார்ந்தவர்களிடம் இருந்து வேறுபடுத்திக் கொள்ளச்செய்யும் கல்வி என அழைக்கின்றார்.

முதன் முயற்சி என்பதால் இந்நூற்களில் சில ஒழுங்கமைப்புத் தவறுகளும் விளக்கப்போதாமைகளும் நேர்ந்துள்ளபோதிலும் சபாஜெயராசா அவர்கள் குழந்தை உளவியல், குழந்தைக் கல்விச் சிந்தனைகள் பற்றிய தனது முன்னெடுப்புக்களைத் தொடர்ந்து மேற்

கொண்டுவந்துள்ளார். தனித்தனியாக இருந்த குழந்தை உளவியல், குழந்தைக் கல்விச் சிந்தனைகள் என்ற இரண்டு நூல்களையும் 2005 நவம்பரில் ஒன்றிணைத்துக் “குழந்தை உளவியலும் கல்வியும்” என்ற தலைப்பில் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை வெளியீடாக வெளியிட்டார். அதன் உள்ளடக்கத்தைக் குழந்தை உளவியல், குழந்தைக் கல்விச்சிந்தனைகள், தமிழ் மரபில் சிறார் கல்விச் சிந்தனைகள் என்ற மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்தமைத்து முதல் பகுதியான குழந்தை உளவியலில் ஆரம்ப நூலான குழந்தை உளவியலில் இருந்த பதினைந்து அத்தியாயங்களில் எட்டாவது அத்தியாயமான தொடர்பாடல் அசைவுகள் என்ற தலைப்பை ஏழாவது அத்தியாயமான அறிகை மேம்பாட்டுடன் இணைத்தும் பதினான்காம் அத்தியாயமான சிறப்பார்ந்த கற்பித்தலுக்குரிய சிறார்கள் என்ற தலைப்பை பதின் மூன்றாம் அத்தியாயமான குழந்தைகளும் இயங்காற்றல் குலைவும் என்ற தலைப்புடன் இணைந்தும் இறுதியத்தியாயமாக இருந்த குழந்தைகள் உளவியற் சொல்லியல் கலைச்சொற்கள் என்ற தலைப்பை நீக்கியும் ஒழுங்குமைத்து பன்னிரண்டு அத்தியாயங்கள் ஆக்கியும் முன்னைய குழந்தைக் கல்விச் சிந்தனைகள் என்ற நூலில் இருந்த இருபத்தியிரண்டு அத்தியாயங்களைக் குழந்தைக் கல்விச்சிந்தனைகள், தமிழ் மரபில் சிறார் கல்விச் சிந்தனைகள் என இரண்டாகப் பகுத்து முதல் பிரிவில் ஆரம்ப நூலில் இருந்த எட்டுப்பேரில் ஜீன் பியாசே என்ற பெயரை நீக்கி ஏழுபேரையும் இரண்டா வது பிரிவில் மனவெழுச்சி நடத்தை என்ற அத்தியாயத்தை நீக்கிப் புதிதாக மீட்புக்குரிய சிறார் கல்விச் சிந்தனைகள் என்ற அத்தியாயத்தை இணைத்து பதினான்கு அத்தியாயமாகவும் ஒழுங்கமைத்து வெளியிட்டார். இவ்வெளியீடு பின்னர் 2006 மார்ச்சில் இரண்டாம் பதிப்பினையும் கண்டது. 2009 பெப்ரவரியில் இவ்வெளியீடு மீள்பதிப்புச் செய்யப்பட்டது. மீள்பதிப்பில் அதன் மூன்றாம் பகுதியில் சிறாரைக் குவியப்படுத்தும் இலக்கியங்கள் என்ற அத்தியாயம் சேர்க்கப்பட்டு பதினைந்து அத்தியாயங்கள் ஆக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. அதன் பின்னர் 2011 இல் இந்நூல் சேமமடு பதிப்பகத்தாரால் வெளியிடப்பட்டது. (இப்பதிப்பு என்பார்வைக்கு அகப்படவில்லை) அதன் திருத்திய பதிப்பு 2017 இல் அதே பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டது. அதில் நடைமுறைகள், சிறுவர் இலக்கிய ஆக்கம் என்ற இரு பகுதிகள் புதிதாக உருவாக்கப்பட்டு ஐந்து பகுதிகளைக் கொண்டதாக நூல் கட்டமைக்கப்பட்டது. நூலில் குழந்தை உளவியல் என்ற பகுதியில் கற்பனை உலகம், இலக்கிய முகிழ்ப்பு போன்ற அத்தியாயங்கள் புதிதாக இணைக்கப்பட்டு பதினான்கு அத்தியாயங்களாகவும் குழந்தைக் கல்விச் சிந்தனைகள் என்ற பகுதி மாற்றமின்றியும் தமிழர் மரபில் சிறார் கல்விச் சிந்தனைகள் என்ற பகுதி நடைமுறைகள் என்ற இன்னொரு பகுதியாகப் பிரிக்கப்பட்டு முன்னையதில் நான்கு அத்தியாயங்களும் பின்னையதில் பத்து அத்தியாயங்களும் எனப் பகுக்கப்பட்டதுடன் 2009 இல் இணைக்கப்பட்ட சிறாரைக் குவியப்படுத்தும் இலக்கியங்கள் என்ற அத்தியாயம் நீக்கப்பட்டு அது சிறுவர் இலக்கிய ஆக்கம் என்ற பகுதியாக்கப்பட்டு நான்கு அத்தியாயங்களைக்

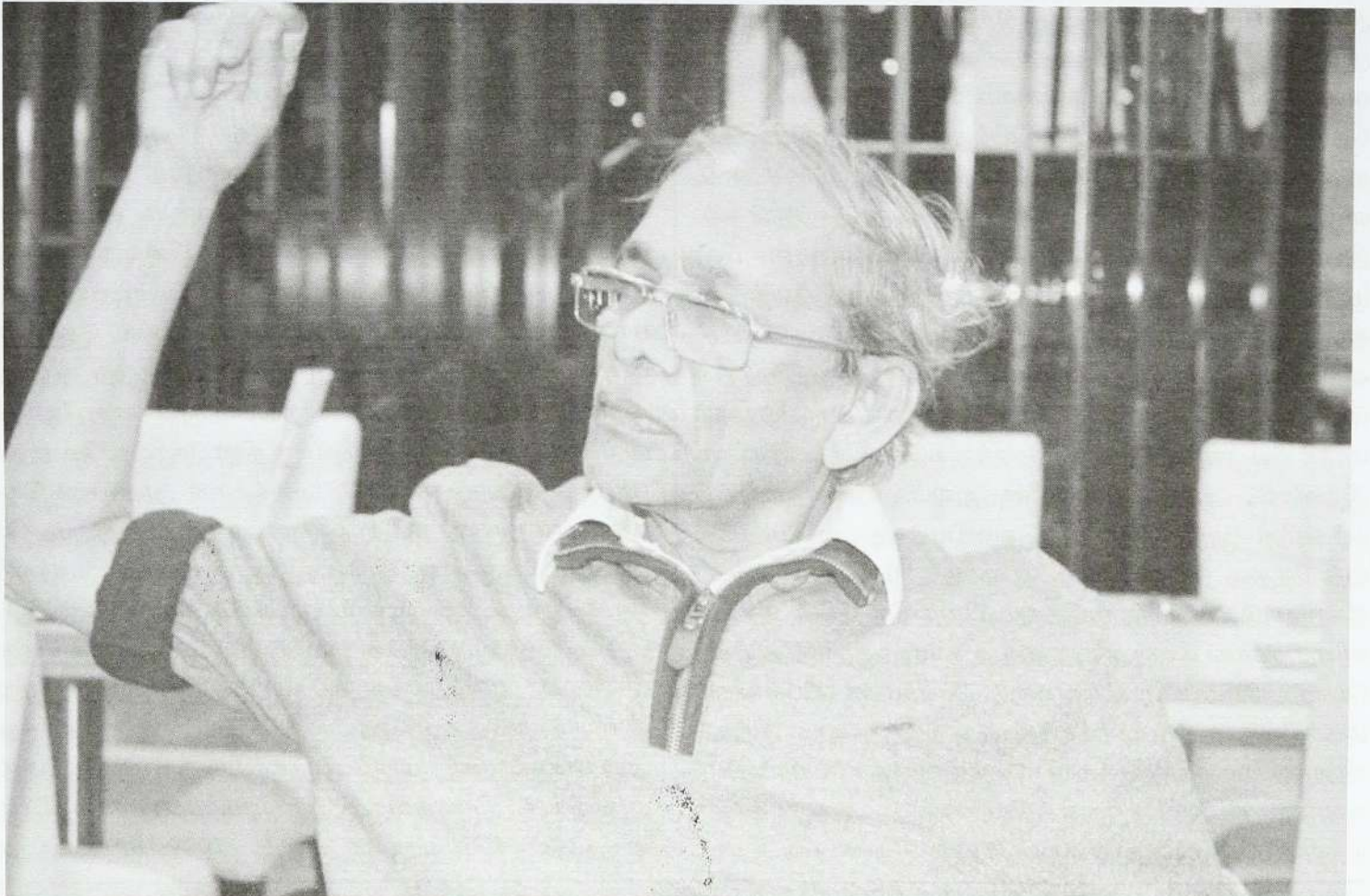
கொண்டதாகவும் வெளிவந்தது. ஒவ்வொரு வெளியீட்டிலும் கலைச் சொற்களையும் அவை தொடர்பான விளக்கங்களையும் அவர் தவறாது இணைத்துள்ளார்.

இத்தொடர்முயற்சியால் முன்னர் சொல்லிய ஒழுங்கமைப்பு மற்றும் விளக்கப்போதமை போன்ற தவறுகள் ஓரளவு சரிசெய்யப்பட்டுள்ளதோடு தமிழில் குழந்தை உளவியல் மற்றும் குழந்தைக் கல்விச் சிந்தனைகள் பற்றிய அறிவு நம் கல்விச் சமூகத்தில் பாலைவனத்தில் பெய்த மழையாகாமல் ஆங்காங்கு பச்சைநிலங்களைத் தோற்றுவிக்கும் ஒன்றாக மாறுவதற்கும் உதவியது. இன்றுவரை அதனை உயிர்ப்புடன் வைத்திருக்க முயலும் ஒரு புலமையாளராக புத்திஜீவியாக அவர் வெளித்தெரிகின்றார். அவரது பங்களிப்பு கல்வியியலுக்கும் உளவியலுக்கும் மிகப் பிரதானமானது அவரது முயற்சியால் பல நூல்களை அவர் படைத்தளித்த வண்ணம் உள்ளார். புதிய ஆய்வுப்புலங்களையும் கோட்பாடுகளையும் அறிமுகப்படுத்துபவராக அவற்றினைக் கொண்டு ஆய்வினை மேற்கொள்பவராக அவர் இயங்கிவருகின்றார். அவரது நூல்கள் எண்பதுக்கும் மேலாக வெளிவந்துள்ளன. பல நூல்கள் இணையத்தளத்தில் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாகவும் உள்ளது. அவர் தனக்கென்று ஒரு பாணியைத் தமிழ்நடையைச் செயற்படுத்துபவராக உள்ளமையால் அவர்தம் நூல்கள் “பார்க்கப்பிடிக்காது பார்க்கப்பார்க்கத்தான் பிடிக்கும்” என்ற வகையைச் சேர்ந்தமையால் விளங்கிப்படிப்பதென்பது தொடர்ச்சியான ஒரு பயிற்சியாக ஆகாவிட்டால் சிரமமாகவே இருப்பதால் கல்வியியல் புலத்தில் உள்ளவர்கள் தவிர மற்றவர்கள் அதை நாடுவது குறைவாக இருக்கின்றது என்பது எனது அபிப்பிராயம். குழந்தை உளவியல் என்ற நூலுக்கான அணிந்துரையில் மாநகரசபை ஆணையாளர் வே.பொ.பாலசிங்கம் அவர்கள் அந்நூலினைச் “சிறுவர் தாமாகவே விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியவகையில் இலகு தமிழில் எழுதியிருப்பது..” என மதிப்பிட்டிருப்பது சபாஜெயராசாவின் நூலைப் படிப்பவர்கள் இலகுவில் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு கூற்றாக இருக்கமுடியாது. ஏனெனில் முன்னர் சொன்னது போல அவர் தனக்கென்று ஒரு தமிழ்நடையை வைத்திருப்பதும் அதற்குள் கலைச்சொல்லாக்கம் பெருமளவில் இடம்பெறுவதும் பெருமளவு தமிழ்சொற்களை ஆங்கிலச் சொல்லின் உதவியுடன் புரிந்துகொள்ள முடிவதும் (உதாரணமாக அகல்விரி, குதப்படிக்கை, மேலாங்கை, நடுநாயகப்படுத்தல் போன்ற சொற்களை நோக்குக.) அதற்கு காரணம் ஆகலாம். எனினும் அவரது கலைச்சொல்லாக்கம் தமிழின் தரஉயர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும் ஒன்றாக நோக்கத்தக்கதென்பதுடன் அவரது பலமுயற்சிகள் தமிழுக்கு புதியனவற்றை அறிமுகப்படுத்தும் செயற்பாடாக நிகழ்வதால் அவற்றைத் தவிர்க்க இயலாது என்பதை நாம் புரிந்துகொண்டாலும் கல்வியியல் உள்ளங்களிலும் வாசகஉள்ளங்கள் சற்று வித்தியாசமானவை என்பதை அவர் கருத்தில் எடுத்தால் பரந்த தமிழ் உலகம் நன்மைபெறும் என்பது எனது கருத்தாகும். இதற்கு மாற்றுக்கருத்துகள் இருக்கலாம். இருந்தாலும் பேராசிரியர் உலகநடைமுறையறிந்த புலமையாளர் என்பதற்கு மாற்றுக்கருத்துக்கள் இல்லை.

கல்வியியல் பேராசிரியரான சபா ஜெயராசா அவர்கள் தன் புலமைத்துவத்தின் வீச்சினை கல்வியியலில் மாத்திரமன்றி கலை-இலக்கியம், சமூகவியல், ஆய்வு முறையியல், உளவியல், மெய்யியல், அழகியல் போன்ற துறைசார்ந்த எல்லைகள் வரை விரித்தவர். கல்விக்கு அப்பாலும் கல்விக்கு உள்ளாகவும் அவரின் தேடல்களில் எப்போதுமே ஒரு மெய்யியல் பின்புலம் உள்ளமைந்திருக்கும். அந்த மெய்யியல் பின்புலம் எப்போதுமே எந்வொரு விடயம் குறித்தானதுமான கோட்பாட்டு அடிப்படைகளைக் கண்டறிபவராகவும் அதன் அடிப்படையில் தோற்றப்பாடுகளுக்கு விளக்கமளிப்பவராகவும் அவரை நிலை நிறுத்தியுள்ளது. இது பேராசிரியரின் புலமைத்துவத்தை பன்முக தளத்தில் தரிசிப்பதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. உண்மையில் புலமையாளர் ஒருவரிடத்திலிருந்தான உச்ச எதிர்பார்ப்பும் இதுவாகவே அமைய முடியும். தனது தேடல், கற்றல், ஆய்வு, அனுபவம் என்பவற்றின் தொகுப்பாக தத்துவார்த்த சிந்தனைத் திரட்டை உருவாக்குவதும் அதனை பரவலடையச் செய்வதும் இறுதிப்பயனாகின்றது. இந்த நோக்கில் தனது பணி ஓய்வுக் காலத்தின் பின்னரும் தொடர்ந்து இயங்கிவருபவராக சபா ஜெயராசா விளங்குகிவருகின்றார்.

பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்களின் புலமைத்துவத்தை வழிநடத்தும் சிந்தனையாக மார்க்சியமே அமைந்திருந்தது. தனது ஆய்வுக்கான பின்புலமாக மார்க்சிய நோக்குநிலையை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் மார்க்சிய நிலைப்பட்ட சிந்தனைத் தளத்தில் இயங்கிய க. கைலாசபதி, கா. சிவத்தம்பி, சோ. கிருஷ்ணராசா, ஏ.ஜே. கனகரட்ணா முதலானவர்களின் வரிசையில் சபா ஜெயராசா அவர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவர். மார்க்சிய அறிவியல் ஒளியில்தான் அனைத்தையும் தரிசிக்கத் தலைப்பட்டார். கல்வி என்பது சமூக விடுதலைக்கான ஆயுதம் என்பதையும் அது ஒடுக்குமுறைகளிலிருந்து மீண்டெழுவதற்கான வழி என்பதையும் தனது எழுத்துக்களில் தொடர்ந்து வலியுறுத்திவந்துள்ளார்.

பின்நவீனத்துவ சிந்தனையின் பிளிசாறாக “பின்னவீனத்துவ உரையாடல்”

சபா ஜெயராசா அவர்களின் “பின்னவீனத்துவ உரையாடல்”(2009) எனும் நூல் தமிழ்ச் சூழலில் மார்க்சிய நோக்குநிலையுடன் பின்நவீனத்துவக் கோட்பாட்டை அறிமுகம் செய்கின்றது. 1980களில் தமிழ்ச் சூழலில் பின்நவீனத்துவம் ஒரு கோட்பாடாக அறிமுகமானதிலிருந்து இன்றுவரை பல நூல்கள் வெளிவந்துவிட்டன. அந்த நூல்கள் பின்நவீனத்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதனைத் தமிழ்ச் சூழலில் ஓர் இயக்கமாக முன்னெடுப்பவர்களின் கருத்தாக்கமாகவும் பின்நவீனத்துவத்தை எதிர்த்து அதன் பொருத்தப்பாடு பற்றிய கேள்விகளை எழுப்புவவர்களின் தர்க்கங்களாகவும் அமைந்தன. அவை பெரும்பாலும் பின்நவீனத்துவத்தை கலை-இலக்கியம் பற்றிய கோட்பாடாகவே முன்னிறுத்தி உரையாடின. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை “நிறப்பிரிகை” காலத்து உரையாடல்கள் முக்கியமானவை. எம்.ஜி.சுரேஸ், பிரேம், எஸ்.வி.ஆர்., முத்துமோகன், அ.மார்க்ஸ்(பட்டியல் இன்னும் நீளும்) முதலானவர்களின் கோட்பாட்டு மையமான எழுத்துக்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

தமிழ்ச் சூழலில் வெளிவந்த எழுத்துக்களில் “மார்க்சியம்-கிழக்கும் மேற்கும்” (நாகராசன்.எஸ்.என்., 1993), “பின் நவீனத்துவமும் அழகியலும்” (இரவீந்திரன்.ந., 1997), “பின்நவீனம் ஓர் அறிமுகம்” (கிருஸ்ணராசா.சோ., 1999), “பின்நவீனத்துவம் பித்தும் தெளிவும்”(அஸ்வகோஷ், 2002), “பின்நவீனத்துவம் மாயைகளைக் கட்டவிழ்த்தல்”(கேசவன்.கோ. ஏனையோரும், 2007), “பின்நவீனத்துவம் என்றால் என்ன?” (சுரேஷ்.எம்.ஜி, 2009), “நவீனத்துவம்-தமிழ்-பின் நவீனத்துவம்”(சிவத்தம்பி. கா., 2010) “பின்நவீனத்துவம் பிறகான மார்க்சியம்”(பிரேம், 2019), முதலான பல நூல்கள்(நூல்களின் பட்டியல் முழுமையற்றது) குறிப்பிடத்தக்கவை. அத்தகைய நூல்களில் இருவகையின இருந்தன. ஒருவகை, பின்நவீனத்துவம் எனும் கோட்பாட்டை அல்லது சிந்தனையை தமிழுக்கு உள்ளபடி அறிமுகமாக்கும் நோக்கில் எழுதப்பட்டவை. எம்.ஜி.சுரேஷ் போன்றவர்கள் இதனைச் செய்தார்கள். இன்னொரு வகை, மார்க்சியத்தின் பின்னான பின் முதலாளித்துவ சூழமைவில் பின்நவீனத்துவத்தின் கீழைத்தேசத்துக்கான பொருத்தப்பாடு தொடர்பில் விமர்சன நோக்கில் எழுதப்பட்டவை. இந்த விமர்சன நோக்கை முன்வைத்து எழுதியவர்கள் பெரும்பாலும் மார்க்சிய சித்தாந்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களே. இதனால், அவை பின்நவீனத்துவம் மீதான மார்க்சியர்களின் அதிருப்தியை வெளிப்படுத்துபவையாகவே அமைந்தன. மார்க்சியம் போன்ற கட்டமைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகளை நிராகரிக்கும் பின்நவீனத்தின் மீதான விமர்சனங்களாக அமைந்தன. தலித்தியம், பெண்ணியம் போன்றவற்றை தீவிரமாக பேசிவரும் மிகச்சிலர், தாம் மார்க்சியர்களாக இருந்தாலும், அந்தச் சிற்றடையாளங்களுக்கான தத்துவார்த்தப் பின்புலம் ஒன்றை பின்நவீனத்துவத்தில் கண்டு அது மார்க்சியத்தின் போதாமை என்றும் எழுதத் தலைப்பட்டனர்.

இவர்கள் மார்க்சியர்களாக தம்மை இனங்காட்டியபடியே பின்நவீனம் கூறும் துண்டாடப்பட்ட அதிகாரத்தின் பேரிலான அடையாளங்களை பேசுபவர்களாக விளங்கினர்; விமர்சனத்துக்கும் உள்ளாயினர்.

பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா இந்த மூன்று போக்குகளுக்குமான அடிப்படைகளை தனது நூலில் முன்வைக்கின்றார். பின்நவீனத்துவச் சொல்லாட்சி, பின்நவீனத்துவ தோற்றம் வளர்ச்சி, பின்நவீனத்துவ எண்ணக்கருக்கள், தெரிதா, இயாப், லியோதாத், நோலண்ட் பார்த், பூக்கோ போன்ற பின்நவீனத்துவ சிந்தனையாளர்களின் கருத்துக்கள், பரதம், கட்டடக் கலை போன்றவை பற்றிய பின்நவீனத்துவப் பார்வை, இலக்கியத்தில் பின்நவீனத்தும், இறையியலில் பின் நவீனத்துவம், கல்வியில் பின்நவீனத்துவம் என்று பின் நவீனத்துவம் பற்றி விளக்குவதுடன், பின்நவீனத்துவத்தின் தேக்கம், அது பற்றிய மீள்மதிப்பீடு என்பவற்றையும் செய்கின்றார். இறுதி அத்தியாயத்தில் பின்நவீனத்துவத்தை மார்க்சியத்துடன் இணைத்து விமர்சன நோக்குடன் விளக்கம் தருகின்றார். இந்த நூலிலுள்ள பெரும்பாலான கட்டுரைகள் பின்நவீனத்துக்கான அறிமுகமாகவும், கல்வி, கலை, இலக்கியம் என்பவற்றில் அவற்றின் பிரயோகத் தன்மையை விளக்குவன வாகவும் அமைந்தவை. சபா ஜெயராசா அவர்கள் மார்க்சிய கொள்கையை தனது கருத்துநிலையாக வரித்துக்கொண்டவராயினும் இந்நூலில் பின்நவீனத்துவத்துக்கு எதிராக அவரால் முன்வைக்கப்பட்ட விமர்சனங்களை இறுதி அத்தியாயத்தில் மாத்திரமே ஓரளவு செறிவாகக் காணமுடிகின்றது. அந்த விமர்சனங்கள் கூட மார்க்சியத்தின் போதாமைகளையும் அனுசரித்தபடி சொல்லப்படும் விமர்சனங்களாக அமைந்துள்ளன. ஆயினும், சில இடங்களில் மிக உறுதியோடு மார்க்சியத்தின் அடிப்படைகளை நிலைநிறுத்திக் கருத்துரைப்பதையும் காணலாம்.

பின்நவீனத்துவத்தின் தேக்கநிலையை நூலில் மிக நாகுக்காக வெளிப்படுத்துகின்றார். “இலக்கியவுலகின் புதிய அறிகை வடிவங்கள்” எனும் கட்டுரையில் மேலைநாடுகளில் பின்நவீனத்தின் பின்னாக எழுந்த நவவரலாற்றியல், பின்காலனியக் கோட்பாடு, சிறு பான்மைக் கருத்துவினைப்பாடு, குமைதல் கோட்பாடு போன்றவற்றின் தோற்றம் மற்றும் பயன் பற்றி விவாதிக் கின்றார். இந்த விவாதம் பின்நவீனத்துவத்தை கேள்விக் குள்ளாக்குகின்றது. பின்நவீனத்தின் தோல்வியே அந்தப் புதிய கோட்பாடுகளின் தேவைக்கான அடிப்படையென விளக்குவதுடன், “மீள்நவீனத்துவம்” பற்றியும் பேசுகின்றார். அந்த அத்தியாயத்தின் இறுதியில் “மார்க்சிய வரலாற்றியல் சிந்தனைகள் மீண்டெழுதல் காலத்தின் தொடர் சுவடுகளாக மட்டுமல்ல தேவையாகவு முள்ளன” (ஜெயராசா சபா., 2009:104) என்று முடிக்கின்றார். அதே கட்டுரையில் “பண்பாட்டை உருவாக்கும் அடியாதாரங்கள் பற்றி மார்க்சியம் ஆழ்ந்து சென்ற அளவுக்கு இவர்களால் நுழைய முடியாமற் போய் விட்டது” (ஜெயராசா சபா., 2009:100) என்றும்

குறிப்பிடுவதைக் காணலாம். “நவீன தொழிநுட்ப வளர்ச்சியால் தோற்றுவிக்கப்படும் படிமங்களின் ஆட்சி மற்றும் பொறியிடல் பற்றியும் அணுகிய பின்னவீனத்துவ வாதிகள் அவற்றின் பின்புலத்திலே தென்படாக்கரங்களாக அமைந்துள்ள முதலாளியத்தின் கொடுங்களைப் புடமிட்டுக் காட்ட முயலவில்லை”(ஜெயராசா சபா., 2009:108) என்ற குற்றச்சாட்டை “பின்னவீனத்துவம் - மறுமதிப்பீடு” எனும் கட்டுரையின் முடிவாகச் சொல்கின்றார். இவ்வாறு பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் மார்க்சியத்துக்கான வலிமை கொடுத்ததை சபா ஜெயராசா செய்கின்றார். இது அவசியமானதும் கூட.

பின்னவீனத்துவ உரையாடலில் “பெருங்கதையாடல்”(grand narratives) முதன்மையானது. பெருங்கதையாடல்கள் பின்னவீனர்களால் நிராகரிக்கப்பட்டன. இதன் உள்நோக்கமே மார்க்சியம் போன்ற கட்டமைக்கப்பட்ட பெருங்கோட்பாடுகளை நிராகரிப்பதே. “துண்டாடல்களை”(fragmentation) ஏற்றுக்கொண்ட பின்னவீனத்துவ சிந்தனையாளர்கள் பெருங்கதையாடல்களை வெறுத்து ஒதுக்கினர். முழுமைத்துவத்தை நிராகரித்தனர். இதுபற்றி கருத்துரைத்த பேராசிரியர் “மார்க்சியத்தை “பெரும் உரையமாக”க் கண்ட பின்னவீனத்துவ வாதிகள், பெரும் உரையங்களின் ஆட்சி முடிவடைந்ததென்றும் சிறு உரையங்களின் காலம் தோற்றம் பெற்றுள்ளது என்றும் குறிப்பிட்டனர். ஆனால் சிறிய உரையங்களை முதன்மைப்படுத்துவதற்குரிய வலிமையான சமூகவியல் ஆதாரங்களையோ அல்லது மெய்யியல் ஆதாரங்களையோ, உறுதியுடன் சமர்ப்பிக்க முடியாத நிலையில் “அறிவிப்புக்களை” மாத்திரம் அவர்களால் முன்வைக்க முடிந்தது” (ஜெயராசா சபா., 2009:110) என்று காட்டமாக விமர்சிக்கின்றார். இந்தக் கருத்தில் சமூகவியல், மெய்யியல் ஆதாரங்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்ட விடயம் ஆழமான சிந்தனைக்குரியதே. ஏனெனில், மேலை நாடுகளில் பின்னை முதலாளித்துவ சமூக மாற்றத்தின் விளைவுகளை விளக்கவும் பூரணத்துவத்தை நிராகரிக்கவும் உறுதிவாய்ந்த சமூகவியல், மெய்யியல் அடிப்படைகளை வைத்துக்கொள்ளத் தேவையில்லை எனும் சிந்தனையோட்டம் இருந்தது. இதனால் ஆழமான சமூகவியல் மற்றும் மெய்யியல் அடிப்படைகளுடன் அதுவரை தோன்றிய பெருங்கதையாடல்கள் வெறுத்துரைக்கப்பட்டன.

பின்னவீனத்துவத்தை ஆதரிக்கும் சில மார்க்சியர்கள்கூட, அதனை ஆதரிப்பதற்கு காரணமான நியாயப்பாடு ஒன்றை வலுவாக முன்வைப்பர். அதாவது, ஒரு சமூக முழுமைக்குள் இருக்கும் பல்வேறு சிறிய பிரிப்புக்கள் வாயிலாக ஒடுக்கப்படுகின்ற அல்லது விளிம்புநிலையில் வைக்கப்படுகின்ற பிரிவினர் ஒரு பேரடையாளத்தின் முழுமைக்குள் உள்ளமைந்து அடையாளமற்று மறைந்துபோகின்றனர் என்றும், அது அவர்களின் உரிமைக்கு குந்தகம் விளைவிக்கும் எனவும், அதனால் அவர்கள் எப்போதுமே விளிம்புநிலையில் வாழ்வர் என்றும், சமூக முழுமைக்குமான உரிமைகள்

அந்தப் பிரிவினர்க்கு உரியதாக கணக்கிட முடியாதவையாக அமையும் எனவும் வாதம் செய்கின்றனர். அது நிச்சயமான உண்மையே. ஆனால், இந்த உண்மை பற்றிய விளக்கத்துக்கு மார்க்சிய சிந்தனையில் அடிப்படைகள் இல்லையா? என்ற வினாவை எழுப்ப வேண்டியுள்ளது. மார்க்சியம் சுரண்டப்படும் எந்தவொரு பிரிவினர் தொடர்பிலும் கரிசனை கொண்டுள்ளது. ஆனால், பின்முதலாளித்துவம் அதற்கான மாற்று உபாயங்களை நடைமுறைப்படுத்துகின்றது. அதுபற்றி பேராசிரியர் குறிப்பிடும்போது “தனக்குரிய தவிர்க்க முடியாத செயற்பாடாகிய சுரண்டலையும் பறிப்பையும் திரிபுக்காட்சிக்கு உள்ளாக்கக்கூடியவாறு தொழிலாளர் நலத்திட்டங்களை முன்னெடுத்துள்ளது. தொழிலாளர் காப்புறுதி, சேமலாபநிதி, குடியிருப்புத் திட்டங்கள், ஊக்குவிப்புக் கொடுப்பனவுகள் முதலியவை சுரண்டலை வெளித்தோன்றவிடாது மூட முயலும் கம்பளங்களாக விரிக்கப்பட்டுள்ளன” (ஜெயராசா சபா., 2009:114) என விளக்குகின்றார். பின்முதலாளிய பின்னவீன சமூகத்தின் நிலை இவ்வாறிருக்கும்போது, அதனை “இரட்டைநிலைத் தோற்றுவிப்பால்” பின்முதலாளிய சக்திகள் சமாளிக்க முனைவதையும் விளக்குகின்றார். “தூழலை நாசம் செய்வதும் தூழலுக்காக பரிந்து பேசுவதும் ஒருசாராரே” என்று குறிப்பிட்டு இதனை விளக்குகின்றார். இவ்வாறான “இரட்டைநிலை” இருக்கும்வரை மார்க்சியத்தின் கருத்துநிலைத்தளம் இருந்தாகவேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றார்.

சிறப்பு அடையாளங்களை முன்னிறுத்துதல், பொது அடையாளத்தினுள் தகவமைத்தல் ஆகிய இரண்டு கருத்துக்களும் விரிவாக கருத்தாடப்பட வேண்டியவை. இந்தக் கருத்தாடலில்தான் மார்க்சியர்கள் விமர்சனத்துக்குள்ளாகின்றனர். இனத்துவ

முரண்பாடு ஒரு பேரடையாளமாயின் சாதிய முரண்பாடு சிற்றடையாளமாகின்றது. பேரடையாளம் என்பது பேராசிரியரின் சொல்லில் ஓர் “ஓரமைதளம்”. இந்த ஓரமைதளத்தை ஏற்றுக்கொள்ள விளையும் மார்க்சியர்கள், சிறப்படையாளங்கள் அல்லது சிற்றடையாளங்கள் பற்றி கவனத்தில் கொள்ளாதிருப்பது தவறு. அந்தத் தவறை மார்க்சியர்கள் செய்துள்ளார்கள் என்று விமர்சனம் செய்கின்றார். அதற்காக அவர் இலங்கையின் இனத்துவமுரண்பாடு எனும் பேரடையாளத்தோடு சாதி முரண்பாடு எனும் சிற்றடையாளத்தை எவ்வாறு மார்க்சியர்கள் கையாண்டனர் என்பது பற்றி தனது விமர்சனத்தை குறிப்பிடுகின்றார். “இலங்கையைப் பொறுத்தவரை சாதியத்துக்கு எதிரான போராட்டம், கல்வியிலே சமத்துவம் சம சந்தர்ப்பம் முதலியவற்றை வலியுறுத்திய போராட்டம், கலை இலக்கியங்களிலே மண் வாசனையின் வலியுறுத்தல் முதலியவற்றில் மார்க்சியத்தின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. ஆனால் இலங்கையின் இனத்துவ முரண்பாடுகளைப் புலக்காட்சி கொள்வதில் மார்க்சியவாதிகள் தெளிவு கொள்ளவில்லை என்ற விமர்சனத்தை நிராகரிக்க முடியாது. இங்கு பின்னவீனத்துவவாதிகள் குறிப்பிடும் கூட்டுமொத்தப்படுத்தலும், ஒற்றைப் பரிமாண அணுகு முறையும் மேலோங்கியிருந்தன. வித்தியாசமான சிந்தனையும் வித்தியாசமான அரசியலும் புறக்கணிப்புக்கு உள்ளாகின”(ஜெயராசா சபா., 2009:114) என்று மார்க்சியவாதிகளை விமர்சிக்கின்றார்.

பின் நவீனத்துவமும் பின் முதலாளிய சமூகத்தின் விளைபொருளாக வந்த கோட்பாடு. மார்க்சியம் முதலாளிய சமூகத்தின் விளைபொருளான கோட்பாடு. முதலாளிய சமூகத்தின் இன்னொரு கட்டமானதும், மிக்க வீறானதுமான நிலைதான் பின்முதலாளியம். இதனால் முதலாளிய சமூகத்தின் அடிப்படைகள் இல்லாமல் எவ்வாறு பின்முதலாளிய சமூகத்தை விளக்கமுடியும் என்ற கேள்வி எழுகின்றது. முதலாளிய சமூகத்தை விளக்குவதற்கு முன்பே தோன்றிவிட்ட சிந்தனையாளர்களின் கருத்துக்களை மீளச் சொல்வதால்தான் பின்நவீனத்துவம் நிலை பெற்றது. அது புதிதாக ஒன்றையும் சொல்லவில்லை என்ற விமர்சனங்களும் உண்டு. இது குறித்து “பின்நவீனத்துவம் என்பதே எதுவும் புதுக்கருத்து அல்ல. பெயர்தான் புதிசே தவிர கருத்துக்கள் எல்லாம் பழமையானவைகளே. நாம் ஏற்கனவே பார்த்தபடி பெர்க்லி, கான்ட், ஹெய்டெக்கர், நீட்சே முதலானோர் முன்வைத்த கருத்துமுதல்வாத இருண்மை வாத புகுத்தறிவு எதிர்ப்புக் கண்ணோட்டங்களையே பின் நவீனத்துவம் முன் வைக்கிறது. இவையெல்லாம் ஏற்கனவே காலத்தால் நிராகரிக்கப்பட்ட கருத்துக்கள். எனவே பின் நவீனத்துவம் என்பது புதிதாக எந்தக் கருத்தையும் முன்வைக்கவில்லை”(அல்வகோக்ஷி., 2002:148) என்ற கருத்தையும் பொருத்திப் பார்க்கலாம். எம்.ஜி.சுரேஷ்டம் சிபிச்செல்வன் எடுத்த நேர்காணல் ஒன்று “பின்நவீனத்துவ கருத்தியல்-பரிசோதனை-

புனைவு”(2003) என்ற தலைப்பில் சிறுநூலாக வந்தது. அதில் “போஸ்ட் மாடர்னிசம் பற்றிச் சொல்லுங்கள்?” என்ற கேள்விக்கு “டெரிடா, பூக்கோ ஆகியோரை முதலில் படிக்க ஆரம்பித்தேன். போஸ்ட் மாடர்னிசம் பேசியவர்களில் இடதுசாரிப் பின்னணி உள்ளவர்கள், ஆக்டோவியா பாஸ் போன்றவர்கள் இருந்தார்கள். சாவைக் கொண்டாடுகிறது போஸ்ட் மாடர்னிசம். ஓர் ஆக்கபூர்வமான போஸ்ட் மாடர்னிசம் இடதுசாரி சார்புடையதுதான் என்ற கருத்தை அவர்கள் முன் வைக்கிறார்கள். மீன் சாப்பிடுகிறவர்கள் முள்ளிருப்பதற்காக மீனை விலக்குவதில்லை” என்று பதிலிறுத்திருந்தார் சுரேஷ்டி. இந்தக் கருத்தில் மீன் எது? முள் எது? எனும் கேள்வி எழும். முள் என வர்ணிக்கப்பட்டது பின் நவீனத்துவமா? இடதுசாரியமா? மீன் என்பது பின் நவீனத்துவம்தான் என்றால், மீனும் முள்ளும் இருக்கும் போது மீனைத் தவிர்த்து முள்ளை யாரும் உண்பதில்லையே என்பதும் கவனிக்கப்படவேண்டியது. இவ்வாறான ஆழ்ந்த விவாதங்களுக்கான அடிப்படைகளை சபா ஜெயராசா தமது நூலில் குறிப்பிடுகின்றார் எனினும் அவை மேலும் விரிவாக்கப்பட வேண்டியவையாகவே தெரிகின்றன.

பின்நவீனத்துவத்தின் அடிப்படைகளை பாட போதனைகளாகக் கற்றுக்கொள்ளாத ஒருவருக்கு பேராசிரியரின் இந்த நூலைப் படித்துப் புரிந்து கொள்வதில் இடைவெளிகள் தென்பட வாய்ப்பு உள்ளது. எம்.ஜி.சுரேஷ்டின் “பின்நவீனத்துவம் என்றால் என்ன?” எனும் நூலைப் போன்ற அடிப்படை விளக்கம் பெறும் நூல்களைப் படித்து, அதற்கு அடுத்த கட்டமாக பேராசிரியரின் நூலைப் படிப்பவர்களுக்கு மூன்றாம் கட்டத்தில் அல்வகோக்ஷி, பிரேம், ந.இரவீந்திரன் போன்ற ஏனையவர்களின் முழுதளவிய விமர்சன நோக்குடன் கூடிய நூல்களை படிப்பதற்கான உந்தல் ஏற்படும். இந்த மூன்று கட்டங்களின் தொடர்ச்சியை படிப்பதற்கான பூரணமான வாய்ப்பு தமிழ்ச் சூழலில் அமைந்திருப்பது பெரும் வாய்ப்பாகும். கல்வியியல் பேராசிரியரான சபா ஜெயராசா அவர்கள் கலை, இலக்கிய விமர்சகராகவும் விளங்கிவருபவர். அவரின் கலை, இலக்கிய விமர்சனங்கள் மார்க்சிய முற்போக்குவாதக் கண்ணோட்டத்துடன் கூடியவை. அறிகைக்கான ஒரு கோட்பாட்டுக் கண்ணோட்டம் எனும் நிலையில் பின்நவீனத்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதன் அடிப்படைகளை தெளிவாக விளக்கி கல்வி, சமயம், கலை, இலக்கியத் துறைகளில் அதன் பிரயோக நிலையை எடுத்துக் காட்டியிருந்தாலும், தான் வரித்துக்கொண்ட-நம்புகின்ற-தத்துவார்த்த சிந்தனைத் தளத்தின் சமகால பொருத்தப்பாட்டுக் கான நியாயங்களை பரிந்துரைப்பதில் மிக உறுதியாக நிற்கின்றார். இந்த உறுதிப்பாடு அவர் ஏற்றுக்கொண்ட தத்துவம் தொடர்பான சுயவிமர்சனத்துடன் தான் வெளிப்படுகின்றது. இதுவே இயங்கியலின்(dialectics) அடிப்படையாகும். இதுவே கருத்தாடலின்(discourse) அடிப்படையுமாகும்.

L

இலக்கியம் – திறனாய்வு – வாசிப்பு

சபா. ஜெயராசாவின்

“இலக்கியத் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகள்”

நூலை உசாவுதல்

ஆரம்பத்தில் படைப்பாளியாக
இனங் காட்டிக் கொண்ட
பேராசிரியரவர்கள் தன் கல்விப்புல
ஆளுமை விருத்தி, மார்க்ஸிய
ஈடுபாடு, பல்கலைக்கழக பன்முக
புலமை இயங்குதளங்கள்
என்பவற்றின் வழி கல்வியாளராக
- கல்வியியற்புல திறனாய்வாளராக
தன்னை நிலைநிறுத்திக்
கொண்டார்.

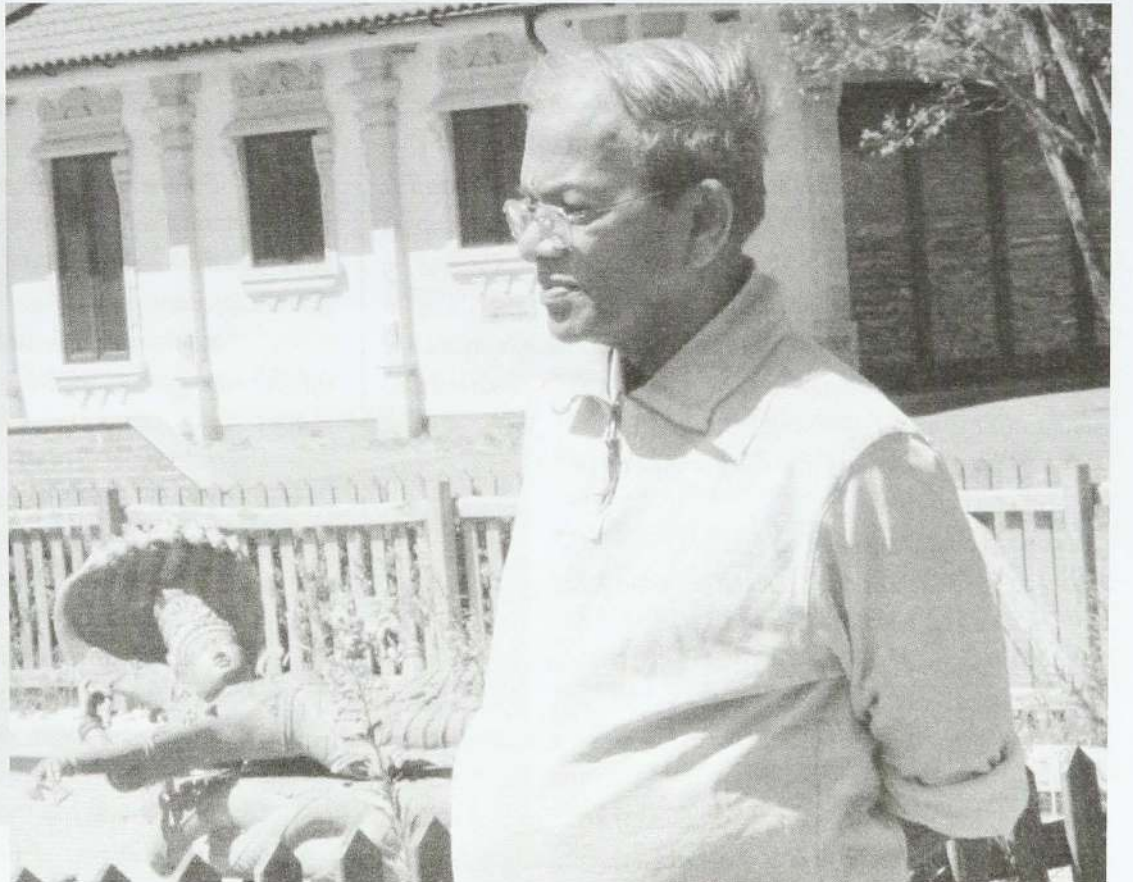
நீண்ட பாரம்பரியமும் பல்வகை இலக்கிய, இலக்கணங்களும் தோன்றி வளர்ந்த மொழியொன்றில் ஆய்வு முறைகள் தோன்றி வளர்த்தல் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும். ஆயினும் தமிழில் உரையெழுத்துதல், மதிப்பீடு செய்தல், ஆராய்ச்சி செய்தல் என்பது ஆரம்ப காலங்களில் இருக்கவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக பக்தி யிலக்கிய ஆராய்ச்சி, உரைசெய் மரபு என்பது பத் தொன்பதாம் நூற்றாண்டு வரை மிகப்பெருங் குற்றமாகக் கருதப்பட்டது. முன்னோரளித்த செல்வத்தை “கண்ணே போல் போற்றி பொன்னையெனப் பாது காத்தலே நம் கடன்” என வலியுறுத்தப்பட்டது. அதற் காக தமிழில் திறனாய்வு இலக்கியமுறை இல்லை என்றும் மேலைநாட்டை ஒட்டிய இலக்கிய விமரிசனம் தமிழில் இல்லவே இல்லை என்றும் பேராசிரியர் முத்து சிவன் போன்றோர் கூறுவது பொறுத்தமற்றது.

தொல்தமிழ் இலக்கியங்களில் திறனாய்வு, விமரிசனம் எனும் சொற்பயன்பாடுகள் இல்லை. ஆனால் தொல்காப்பியர் கூறுகின்ற மெய்பாடு, உவமை, உள்ளுறை, வனப்பு, வண்ணம், மரபு போன்றவை தமிழ்த்

திறனாய்வு முறையின் முன்னைய வடிவங்களாகக் கருதத்தக்கவை. அமெரிக்கக் கலைக்களஞ்சியம் “ஒரு கலையாக்கத்திலிருந்து தான் பெறுகின்ற அனுபவ உணர்வைத் தெளிவுபடுத்தி, மதிப்பீட்டு, மற்றோர்க்கு உணர்த்துகின்ற செயற்பாடே திறனாய்வாகும். இது அழகியல் அனுபவத்தில் இயற்கையாகவும் தவிர்க்க முடியாததாகவும் அமைகின்ற ஒன்று” எனக் குறிப்பிடப் படுகிறது. பிரித்தானியக் கலைக்களஞ்சியம் “இலக்கி யத்திலோ நுண்கலைகளிலோ உள்ள அழகியல் கூறு பாடுகளின் பண்பையும் மதிப்பையும் பற்றித் தீர்மானிப் பதே திறனாய்வு” என்கின்றது. தொல்காப்பியம் சுட்டும் மெய்ப்பாடு, அழகியல் கூறுபாடுகள் பற்றிய உரை யாடலே என்பது இங்கு கவனத்திற்குரியதாகும்.

“இலக்கியத் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகள்” எனும் நூலினைத் தந்தவர் பேராசிரியர் முனைவர் சபா ஜெயராசா. ஆரம்பத்தில் படைப்பாளியாக இனங் காட்டிக் கொண்ட பேராசிரியரவர்கள் தன் கல்விப்புல ஆளுமை விருத்தி, மார்க்ஸிய ஈடுபாடு, பல்கலைக்கழக பன்முக புலமை இயங்குதளங்கள் என்பவற்றின் வழி

மார்க்ஸியத் திறனாய்வு பற்றி விரிவாகக் கூறிய ஆசிரியர் அதன் வழி முன்னெடுக்கப்பட்ட முக்கியமான அணுகுமுறைகளை விளக்கி உரைக்கின்றார். கலையிலக்கிய உள்ளடக்கம், சமூகத்தில் உள்ள முரண் பாடுகள் மற்றும் வர்க்கச் சார்பு, கலைஞரின் கலை மற்றும் அழகியல் கருத்தியல் பண்புகள், வாசகர் பற்றிய தெளிவு, சமூக, அரசியற் சூழமைகளின் தெறிப்புக்கள் எனவுரைத்து, அவை பற்றிய தெளிவு, கண்டடைதல் என்பவற்றை முன்வைக்கின்றார்.

கல்வியாளராக - கல்வியியற்புல திறனாய்வாளராக தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டார். இதுவரை எண்பதுகளுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களைத் தந்தவர். கலை, இலக்கியம், கல்வியியல், உளவியல், திறனாய்வியல் எனப் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட நூல்கள் அவை.

எவ்வாறிருந்த போதும் அவரது எழுத்தின் இயங்கியல் திறனாய்வு மனம்பாங்கின் வெளிப்பாடாகவே அமைகின்றது. மிகக்கடினமாக மொழியியமைப்பை உடைய எழுத்தின் சொந்தக்காரராக பலராலும் சுட்டப்படும் இவர் சுருங்கக்கூறி விளக்கவைக்கும் சிறந்த விரிவுரையாளராக, பேராசிரியராகப் பாராட்டப்படுபவர். நீண்டகாலம் கலை, இலக்கியத்துறையில் பணியாற்றி வரும் இவரது இந்நூலில், இலக்கியத்திறனாய்வு மற்றும் அதன் கோட்பாட்டுத்தளம் என்பவற்றை மத்திய தர வாசகர்களுக்கு ஏற்றவகையில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. “திறனாய்வு எங்கும் தலைநீட்டுகிறது” (Criticism is Every Where) என்ற கருத்து நிலை, அது பற்றி அறியும் தேவை என்பவற்றின் வழி இந்நூல் ஆக்கப்படுவதாக ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். அந்தவகையில் தொன்மையான தமிழ் இலக்கியங்களில் உள்ள திறனாய்வின் இயல்புகளையும் நவீன கல்வியின் வழி விருத்தியுற்ற புதுமைகளையும் திறனாய்வு வகைப்பாடுகள், கோட்பாடுகள் என்பவற்றையும் இந்நூல் தன்னகத்தே கொண்டமைகின்றது. மேலைநாட்டு மரபில் முன்வைக்கப்பட்ட திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளை இந்நூல் தமிழுக்கு இற்றைப்படுத்துகின்றது.

'Criticism' என்ற சொல்லுக்கு விமரிசனம் என்றும் திறனாய்வு என்றும் தமிழில் கலைச் சொல்லாக்கம் நிகழ்த்தப்பட்டிருந்தாலும் கல்வியாளர்களால் “திறனாய்வு” என்னும் சொல்லே அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. காலந்தோறும் கோட்பாடுகள் பல தோன்றிவந்தாலும் மேலைநாடுகளில் கோட்பாடுகளின் அதியற்பத்திக் காலமாக இருபதாம் நூற்றாண்டு சுட்டப்படுகின்றது. காலனிய நவீன கல்வியின் விருத்தி தமிழ்ச்சூழலில் நிகழ்ந்த காலமும் இதுவாகும். இந்த நகர்வுகளின் விளைவாக ஏற்பட்ட நவ திறனாய்வுக் கோட்பாடுகள் திறனாய்கின்ற முறையின் அடிப்படையிலும், பிற துறைகளின் அறிவினைப் பயன்படுத்தித் திறனாய்வினைச் செய்யும் காலத்து அவ்வத்துறைகளின் அடிப்படையிலும் குறித்த காலத்து இலக்கியவியக்கங்களுக்கு ஏற்பவும் பலவாறு வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. அவ்வகைப்பாடுகளையும் திறனாய்வின் போக்குகளையும், சமூக அசைவியக்கத்தையும் கவனத்திற் கொண்டே இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஒரு திறனாய்வாளர் கவனக்குவிப்புச் செலுத்தும் விடயங்களாக

1. கலை இலக்கியங்களின் இயல்பு
2. கலை இலக்கியப்படைப்பின் உருவாக்கல் முறைமை
3. ஆக்குனரின் வகிபாகம்
4. நூலியத்தைப் பகுப்பாய்வு செய்தலும் பொருள் கோடலும்
5. அழகியல் மற்றும் சமூகக் கண்ணோட்டங்களில் மதிப்பீடு செய்தல்

என்பன முதன்மைப்படுத்தப்படுகின்றன. அறிவியலின் வழி நின்ற பிளேட்டோ இலக்கியத்தை ஐயவியலின் வழி

நோக்கினர். அரிஸ்டோட்டில் நேர் மனப்பாங்குடன் துன்பியல் நாடகங்களை அணுகித் தன் கருத்துக்களை முன்வைத்தார். கவிதைகளின் ஊடாகத் திறனாய்வியல் கிரேக்கத்தில் வளர்ந்தவற்றைக் கூறிய பேராசிரியர் வரலாற்று முறையியல் வழி ஐரோப்பிய திறனாய்வியலையும் விளக்குகின்றார். இருபதாம் நூற்றாண்டு திறனாய்வியல் வளர்ச்சியில் பங்கெடுத்த புலமையாளர்களைப் பட்டியலிட்டு அவர்தாம் அணுகுமுறைகளை உரைக்கின்றார்.

குறிப்பாகத் திறனாய்வியல் வரலாற்றில் அந்தந்தக் காலத்தில் செல்வாக்கு செலுத்திய இலக்கிய இயக்கங்களின் புலமைத்துவத்தின் அடிப்படையிலான திறனாய்வு வகைகளையும் முன்வைக்கின்றார். அவற்றுள் முதன்மை பெறுகின்ற மார்க்ஸிய திறனாய்வு, இருப்பியல் திறனாய்வு, அமைப்பியல் பின்மைப்பியல், பெண்ணியத்திறனாய்வு, பின்னவீனத்துவம், பின்காலனியத் திறனாய்வு, பால்நிலைத் திறனாய்வு எனும் வகைப்பாடுகளை முதன்மைப்படுத்தி விளக்குகின்றார்.

மார்க்ஸியத் திறனாய்வு பற்றி விரிவாகக் கூறிய ஆசிரியர் அதன் வழி முன்னெடுக்கப்பட்ட முக்கியமான அணுகுமுறைகளை விளக்கி உரைக்கின்றார். கலையிலக்கிய உள்ளடக்கம், சமூகத்தில் உள்ள முரண்பாடுகள் மற்றும் வர்க்கச் சார்பு, கலைஞரின் கலை மற்றும் அழகியல் கருத்தியல் பண்புகள், வாசகர் பற்றிய தெளிவு, சமூக, அரசியற் சூழமைகளின் தெறிப்புக்கள் எனவுரைத்து, அவை பற்றிய தெளிவு, கண்டடைதல் என்பவற்றை முன்வைக்கின்றார். இதேபோல இருப்பியல், அமைப்பியல், பெண்ணியம், பின்னவீனத்துவம், பின்காலனியம் போன்றவையும் விளக்கப்படுகின்றன. அவ்வத்திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளுள் உள்ள அக முரணியல், சமாந்தரக் கருத்தியல், தனிமனிதவியல் நுட்பங்களையும் இனங்கண்டு தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

இவை தவிர உள்பகுப்பாய்வு, தொல்லியல், சூழலியல், மொழியியல், குறியியல் என்பன இந்நூலில் விரிவாக விளக்கப்படுகின்றன. பன்முகத்தன்மையை உடைய இலக்கியத்தை - மானுடத்தின் சாரமான இலக்கியத்தை திறனாய்தல் என்பது ஒற்றைப்பரிமாணம் உடைய செயலல்ல பிற அறிவுத்துறைகளும் இன்றியமையாதவையாகின்றன. அந்த வகையில் கட்டமைக்கப்பட்ட துறைகளின் வழியான திறனாய்வு முறைகளாகவே இவை அமைந்துள்ளன.

உளவியல், கல்வி உளவியல், சமூக உளவியல் பற்றிப் பல நூல்களைத் தந்த பேராசிரியர் உள்பகுப்புத் திறனாய்வு பற்றி நுண்மையாகவும் சுருக்கமாகவும் விளக்கியுள்ளார். ∴ பிராய்ட் முன்வைக்கும் உள்பகுப்புக் கோட்பாட்டின் வழி “நனவிலி மனமே கலை இலக்கிய ஆக்கவியலுக்குத் தளம்” என்கின்றார். பாலியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட மனித வளர்ச்சி நிலைப் படிநிலைகளை இலக்கியங்களில் பாலியல் சிக்கல், பாலியலின் வலிதான பாகமெனப் பலபரிமாண முறுவதை எடுத்துரைக்கின்றார். யங், ழான்லகான் போன்றோரின் திறனாய்வுக் கருத்துக்களும் இங்கு ஆய்வுக்குள்ளாகின்றன.

தொல்லியல் தளத்திலான தொல்வடிவத் திறனாய்வு, கிரேக்க சிந்தனைகளை டொட்டு இற்றை

வரை சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் விளங்கப்படுகிறது. அது தமிழ்ச் சமூகத்தின் தாய், தந்தை, வீரர் எனும் தொல்வடிவத்தின் ஊடாகப் புரிந்து கொள்ளத் தக்க வகையில் இற்றைப்படுத்தப்படுகிறது. இக்கட்டுரையில் மட்டுமின்றி தொல் - தொன்மை பற்றிய பிரக்ஞை பூர்வமான உரையாடல் இந்நூலில் பல இடங்களில் இடம்பெற்றிருப்பதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. தொன்மங்கள் சார்ந்த சடங்குகள், பழமொழிகள், கூத்துக்கள் உள்ளிட்ட பல வடிவங்கள் இங்கு கையாளப் பட்டுள்ளன.

பெண்ணியத் திறனாய்வு “அரசியல், உயிரியல் பரிமாணம், சமூக, பண்பாட்டு கட்டுமைகள்” எனும் முக்கூட்டுவழி விளக்கப்படுகிறது. அவை தவிர பெண்ணியத் தை மார்க்ஸியம், உளப்பகுப்பாய்வு, பின் அமைப்பியல், தாராண்மை மானுடக்கோட்பாடு என்பவற்றின் வழி எவ்வாறு முன்னெடுக்கப்படுகிறது என்பதையும் இந்நூல் எடுத்துரைக்கிறது. இங்கு பெண்ணியம் பற்றிய பல்பரிமாணப் பண்புகளை பெண்ணெழுத்து என்பதிலிருந்து ஆண்மையப்பாட்டுப் பெரும் உரையங்களைத் தகர்த்தல் என்பது ஈறாக பத்து விடயங்களாக சாராம்சப்படுத்தி உரைக்கப்படுகின்றது. இது திறனாய்வுத்துறையில் புதிய அத்தியாயத் திறப்பாக பால்நிலை பற்றிய எண்ணக்கருவாக தெளிவுறுத்தப்படுகிறது. பெண்பால் இணைவு தொடர்பான பிறிதொரு கட்டுரையும் இதனோடு இணைத்து நோக்கத்தக்கது. இத்திறனாய்வுத்துறையின் இகலிட்டன், செல்டென் என்போரின் முன்னறிவித்தல் கட்டுரைகள் முக்கியமானவை. பெண்ணிய எழுச்சிச்சிந்தனைகளின் ஒரு தொடர்ச்சியாக இவ்விடயம் விளக்கப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. பெண்பால் இணைவாளர்களின் கலை, இலக்கியச்செயற்பாடுகள் பற்றிய திறனாய்வியல், அதன் அடைவுகள் இங்கு எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

தாராண்மை மானிடவியல் என்பது இரு எண்ணக்கருக்களின் கூட்டு வழி உருவான ஒன்றாகும். இங்கிலாந்தின் உற்பவிப்பாக இக்கோட்பாடு இருந்தாலும் அதன் காலனியத்துக்கு உட்பட்டிருந்த எல்லா நாடுகளிலும் அது செல்வாக்குப் பெற்றது. ஆங்கிலம் படித்த மத்தியதர வர்க்க உருவாக்கமும் அவர்களது வாழ்வியல் பிரதிபலிப்பாகவும் இது அமைந்தது. தாராண்மை பொருளியல் நோக்கில் தலையீடு அற்ற நிலையை வற்புறுத்த மானிடவாதம் அறிதலும் அனுபவவாதத்துக்கு முதன்மைகொடுத்தது. இவர்கள் இலக்கிய கோட்பாட்டின் வழி எழு நடையியலுக்கு (Stylistics) முதன்மை கொடுக்கின்றார்கள். இது சொல்லாடற் கலையின் புதுவடிவமாகும். மொழிக்கட்டமைப்பு - இலக்கிய மொழியின் எழுத்துநடை இதன் வழி முதன்மையுறாது எழுத்து நடை மூடிய வாசிப்பின்றும் மாறுபட்ட வகையில் எழுத்து - பேச்சு வழக்குகளை இணைக்க முயல்கிறது. அது மொழியியல் நோக்குநிலையாக வளர்நிலைபெற்றது.

நவகாலனிய வழி உருவான திறனாய்வு வாதம் மேலைப்புல இலக்கியங்களின் “உலகத்தரத்தை” நிராகரிக்கிறது. உலகதரத்தின் மட்டுப்பாடுகளை வெளிப்படுத்தல், ஏனைய தேசங்களின் பல்லின,

தனித்த அடையாளங்களைச் சுட்டுதல், விளிம்பு நிலைப் பண்பாட்டை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தல், இலக்கிய ஒழுக்கத்தை ஆராய்தல், பண்பாட்டுப் புனைவுகளைத் திறனாய்வு செய்தல், பண்பாட்டுப் பன்முகவியலை வரவேற்றல், எல்லைப்படுத்தப்பட்டவற்றுள் உள்ளடங்கிய திறன்களை வெளிப்படுத்துதல் போன்றவற்றை சிறப்புப் பண்பாகக் கொண்டுள்ளது.

இதன் வழி புதிய வரலாற்றிலும் பண்பாட்டுப் பொருண்மியவாதமும் முன்வைக்கப்படுகின்றது. பண்பாட்டுப் பொருண்மிய வரலாற்றுச் சூழமைவுகள், கோட்பாட்டு முறைமை, அரசியற் கவிப்பு, நூலியற் பகுப்பாய்வு என்பவற்றின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்படுபவற்றை இந்நூல் வெளிப்படுத்துகிறது.

இவற்றுக்கப்பால் மரபு வழிப்பட்ட உரையாசிரியர் மரபு வழிவந்த பல்பரிமாணமுடைய திறனாய்வினை பேராசிரியர் எடுத்துரைக்கிறார். மயிலைநாதர் முன்வைக்கும் 14 வகை உரைமரபு - பகுப்பாய்வு முறையினூடாக அக்கால அறிதல் செயற்பாட்டின் வலிதாம் தன்மையை விளக்குகின்றார். உரை வழி நிகழ்ந்த விவாதங்களின் கட்டமைப்பை அறிமுகம், எடுத்துரைப்பு, நிரூபித்தல் வேண்டியவிடத்து மறுத்துரைத்தல், முடிவுக்கு வருதல் என்பவற்றின் வழி திறன் ஆய்கிறார்.

மரபுவழி இந்திய திறனாய்வு என்ற தலைப்பின் வழி வடமொழி, தமிழ்மொழி என இந்தியப் பாரம்பரிய திறனாய்வு பற்றிய கருத்து முன்வைக்கப்படுகிறது. அபிநயம் - மெய்ப்பாடு, அணியியல், வடிவியல், கருத்தியல் என்பவற்றை இலக்கிய, இலக்கணவியற்றளத்தில், சமூகவியல் பின்புலத்தில் விளக்கப்படுகின்றன.

ஒட்டுமொத்தத்தில் இந்நூல் பின்வரும் விடயங்களைக் கொண்டமைகின்றது.

1. இந்தியமரபு வழிப்பட்ட திறனாய்வு
2. மேலைத்தேயமரபு வழித் திறனாய்வு
3. இருபதாம் நூற்றாண்டுக் கோட்பாடுகளின் வழியான திறனாய்வு
4. பின்காலனியத் திறனாய்வு

விடயதான அறிமுகம் தோற்றம், வளர்ச்சி, அறிதற் செயன்நிலை, பிரயோக நிலை, பயன்பாடு என்ற கட்டமைப்பில் ஒவ்வொரு கட்டுரையும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக அந்தந்தக்காலத்தில் கருத்தியல், அழகியல் தளங்களில் செல்வாக்குப் பெற்ற திறனாய்வுக் கொள்கைகள் இங்கு முதன்மைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பேராசிரியர் தன்னனுபவ வழிநின்று வாசகருக்கு ஏற்ற மொழியில் கலைச்சொல்லாக்க விளக்கத்தோடு அளவான சொற்களையுடைய வாக்கியங்களின் வழி எடுத்துரைப்பு முறையியலினூடு கோட்பாடுகளை எளிமையாக விளக்கியுரைத்துள்ளார். இந்நூல் பேராசிரியரின் புலமைத்துவச் சான்றாகின்றது. தமிழ், ஆங்கில மொழிகளில் உள்ள தாடணம், கோட்பாடுகளை புரிந்து அளிகை செய்யும் விதம் என்பன இந்நூலில் வலிதாம் தன்மையெனலாம். பேராசிரியரின் இந்நூல் இத்துறையில் ஈடுபட விரும்பும் இளவல்களுக்கு வலிதான கைநூல்களாக திகழ்கின்றது.

அழகியல் பற்றி பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா

பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்களுக்குப் பின்னர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக இராமநாதன் நுண்கலைத் துறைத் தலைவராக பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா பணியாற்றி உள்ளார். இத்துறைக்குரிய கலைத்திட்டம் இவராலேயே உருவாக்கப்பட்டது. இக்காலப்பகுதியில் இத்துறைச்சார் மாணாக்கரின் அறிவுப்புல மேம்பாட்டிற்காக இவரால் பல நூல்கள் எழுதப்பட்டன. இது பற்றி நேர்காணலொன்றில் (“ஞானம்” நவம்பர் 2011 16) கலாநிதி சபா. ஜெயராசா பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்: “பட்டப் படிப்புக்குரிய பாடத்திட்டத்தையும் கலைத் திட்டத்தையும் உருவாக்குவதற்கு இசை, நடனம், அழகியல் துறைச்சார்ந்த பல நூல்களை நான் வாசிக்க நேர்ந்தது. அதைத் தொடர்ந்து பல நூல்களை எழுதும் உற்சாகம் பிறந்தது. புதிய ஆய்வுகளையும் புதிய கருத்துக்களையும் உள்ளடக்கிய வாசிப்பு நூல்களும் மாணவர்களுக்குத் தேவைப்பட்டன. அந்நிலையில் நான் பல நூல்களை எழுதினேன்.” அழகியற் கல்வி, அழகியல், ஆடற்கலை, ஆடல் அழகியல், இசையும் சமூகமும், இசையும் நடனமும், இலக்கியத் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகள், உளநெறிக் கதைகள், கலையும் ஓவியமும், கலையும் திறனாய்வும், ஈழத் தமிழர் கிராமிய நடனங்கள், புனைகதை இயல், மார்க்சிய உளவியலும் அழகியலும், மொழிக்காலனித்துவமும் பரதநாட்டியமும் முதலியன “அழகியல்” (முருகியல்) பற்றி அவரெழுதிய நூல்களாகும். 1989 ஆம் ஆண்டு “அம்மா” வெளியீடாக (இணுவில்-மருதனாமடம்) வெளிவந்த “அழகியல்” என்ற நூல்தனித்த அவதானத்திற்குரியது.

“அழகியல் ஆங்கிலத்தில் Aesthetics எனப்படுகின்றது. Aesthetics என்னும் சொல் Aisthethikos என்கின்ற கிரேக்க சொல்லை வேர் சொல்லாகக் கொண்டு உருவானது. கிரேக்க சொல் உணர்திறன், புலனுணர் திறன்

(Sense Perception) என்று பொருள்படும். Aesthetics என்னும் சொல்லை முதன்முதலாக பிரடரிக் ஊல்ஃப் என்னும் பிரஞ்சு மெய்யியலாளரின் மாணவரும், ஜெர்மன் தேசத்து கலைக்கொள்கையாளருமான அலக்சாண்டர் பாம்கார்ட்டன் (Alexander Baumgarten 1714-1762) என்பவரினால் பயன்படுத்தப்பட்டது. அவர் Reflection of Poetry (1735) எனும் தனது நூலில் முதன் முதலாக Aesthetics என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். அலக்சாண்டர் பாம்கார்ட்டன் Aesthetica என்னும் நூலை எழுதினார். அதன் முதற்பாகம் 1750ல் வெளியிடப்பட்டது. அதிலிருந்து இந்தச் சொல் விஞ்ஞான அறிவின் ஒரு துறையைக் குறிக்கும் சொல்லாகப் பயன்படலாயிற்று. இவரது காலப்பகுதியிலிருந்தே எல்லா ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் அழகியல் என்பது Aesthetica என்ற பெயரினால் வழங்கப்பட்டது. ஆனால், இதை வைத்துக் கொண்டு, விஞ்ஞான ரீதியான அழகியல் பாம்கார்ட்டன் காலத்திலிருந்துதான் தொடங்கியது என்று எந்த விதத்திலும் பொருள் கொண்டுவிடக் கூடாது. அதன் தொடக்கம் நம்மைத் தொன்மை காலத்துக்கே அழைத்துச் செல்கின்றது. அழகியல் குறித்த விசாரணைகள் புராதன கிரேக்க காலத்திலிருந்தே பரீட்சயமானவை. “அழகு என்றால் என்ன என்று சொல்வாயா?” என்றார் சோக்ரடீஸ் (469-399 BC). இந்த வினாவுக்கான தேடல் இன்றும் தொடர்கின்றது” (பார்க்க, ஈழக்கவி “அழகியல் மெய்யியல்” 2020: 01, 02).

“அழகு மற்றும் சுவை குறித்து ஆராயும் மெய்யியல் (தத்துவப்) படிப்பு அழகியல் என்று அழைக்கப்படுகிறது” என்று பேராசிரியர் சி. ஜஸ்டின் செல்வராஜ் குறிப்பிடுகின்றார். கலையின் மெய்யியல் - உளவியல், இயற்கை கலை மற்றும் கலைப் படைப்பு களுக்கு விளக்கமளிக்கின்ற அல்லது மதிப்பீடு செய்கின்ற ஒரு துறையாகவும் அழகியல் வளர்ந்து

வருகின்றது. அழகியல் என்ற கல்விப் புலத்தினை ஒரு பொது வரையறைக்குள் கொண்டு வந்துவிட முடியுமா என்றால் அது கடினமான ஒன்றுதான். அழகான, அசிங்கமான, விழுமிய, நேர்த்தியான, சுவை, விமர்சனம், நுண் (கவின்) கலைகள், சிந்தித்தல், இன்பம் போன்ற சிந்தனைகள் மற்றும் அவை குறித்த அனுபவம் இணைந்து அழகு மற்றும் சுவை போன்ற கருத்துக்களைத் தீர்மானிக்கின்றன. அழகியல் குறித்துக் கருத்துக்களை, உணர்வுகளை எடுத்துரைப்பதற்கு சரியான புரிதல் கொண்ட மெய்யியல், உளவியல் மற்றும் அறிவியல் சார்ந்த அணுகுமுறைகள் தேவைப்படுகின்றன. பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசாவின் “அழகியல்” நூலானது இத்தகு அணுகுமுறைகள் கொண்ட நூலாக அமைந்துள்ளது. ஆய்வுப் புலத்தில் பயன்படுத்தப் படக் கூடிய கலைச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி அழகியலைத் துலக்க முனைந்துள்ளார், மேலும், குறித்தப் புரிதலை விளக்க முற்படுவதோடு மட்டுமல்லாது, பிறதுறைகளோடு (குறிப்பாக உளவியலோடு) இணைந்து இயங்கும் முறையியலை அணுகுமுறையாகக் கொண்டுள்ளார்.

“பதினேழாம் நூற்றாண்டு முதல் இருபதாம் நூற்றாண்டு வரை ஐரோப்பாவில் அழகியல் திறனாய்வு பெருவளர்ச்சியுடன் திகழ்ந்தது. நவீனத்துவ திறனாய்வுகளில் அழகியல் திறனாய்வு முன்னணி வகித்தது, ஜெர்மன், இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளின் அழகியல் திறனாய்வாளர்கள் அழகுணர்வு என்பதே படைப்பின் நோக்கமும் அடிப்படையும் என்று கருதினர். இமானுவல் கான்ட், ஆஸ்கர் வெயில்டு, ஐன் ரஸ்கின் போன்றோர் அழகியல் சார்ந்து இயங்கிய மேலைநாட்டுத் திறனாய்வாளர்கள் ஆவர். தொன்மைக்காலத்திலேயே எகிப்து, இந்தியா, ரோம், சீனா போன்ற பல நாடுகளில் அழகுணர்வு என்பது தனித்துவம் மிக்கக் கலைக்கூறாக மக்களால் விரும்பப்பட்டுள்ளது. கட்டிடம், ஓவியம், நாட்டியம் போன்றவற்றில் அழகுணர்வைத் தனித்துவமான நிலையில் அந்நாட்டு மக்கள் வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளனர். இதனைத் தொடர்ந்து இலக்கியப் படைப்பாளர்களும் அழகுணர்வு வயப்பட்டுப் படைப்புகளைப் படைத்தனித்துள்ளனர். குறிப்பாக இந்தியாவில் எழுந்த ரசக் கோட்பாடு, நாட்டிய சால்திரம் போன்றன அழகியல் தன்மை உடையனவாகும். தமிழில் தொல்காப்பியத்தில் இடம்பெறும் உவம இயல், செய்யுளியல், மெய்ப்பாட்டியல் போன்றன முழுக்க முழுக்க அழகியல் சார்ந்தன. தொடர்ந்து வந்த தமிழ் இலக்கியங்களில் அழகுணர்வு என்பது போற்றப்பட்டு வந்துள்ளது. அழகியல் திறனாய்வு என்பது இலக்கியத்தை அழகுடையது, அழகற்றது சுவையுடையது, சுவையற்றது என்று உணர்த்துவது, இலக்கியப் படைப்பின் தனித்த பாணி, நாகரீகம், வடிவழகு ஆகியன குறித்து அறிவது, மனிதர்களின் நம்பிக்கை, மகிழ்வு துயரம் ஆகியன எவ்வாறு ஒரு படைப்பில் வெளிப்பட்டுள்ளது என்பதைக் காட்டுவது மனித வாழ்க்கை என்பது அதிக அளவிலான அழகியல் கூறுகளைக் கொண்டது என்பதால் அழகியல் ஆய்விற்கு வளமான வாய்ப்புகள் அமைகின்றன” (கலாநிதி மு.பழனிப்பன் இணையம்). “அழகு, உண்மையைத் தேடுவதாக மட்டும் அமைவதில்லை. அது, மனிதனைத் தேடுகின்றது” (பக்.

54) என்ற அடிப்படையில் “அழகியல்” நூலை பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா ஆக்கியுள்ளார். 54 பக்கங்களைக் கொண்ட இச்சிறு நூலில் எட்டு ஆய்வுக்கட்டுரைகளும் மாதிரி ஆய்வுக்கான சிறுகதை ஒன்றும் உள்ளடங்கியுள்ளன. உளவியல் அடிப்படைகளிலிருந்து அழகியலை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தியுள்ளார். சபா ஜெயராசாவின் விளக்கங்கள், வியாக்கியானங்கள், விமர்சனங்கள் முதலியன எம் சிந்தனையில் மிகுந்த தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துகின்றன. சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல், தேடலுக்கு தூண்டுதல் ஆகியன அவரது ஆய்வு நுட்பங்களாகும். தாக்கவலு நிரம்பிய இவ்வாய்வுகள் இங்கு சுருக்கமாக நோக்கப்படுகின்றன.

1

அழகு என்பது
மூடுமந்திரமன்று-
ஏனெனில் அந்த மாயமான்
அறிவுத்தடத்தில்
அகப்பட்டுக்கொண்டது.

என்னும் அர்த்தம் நிரம்பிய அழகிய கவிதை வரிகளுடன் “அழகியல்” என்ற ஆய்வு ஆரம்பிக்கின்றது. இந்நூலிலுள்ள கட்டுரைகள் அனைத்தினதும் ஆரம்பத்தை கவிதையோடு ஆக்கியிருப்பது, வாசிப்பார்வத்தையும் சிந்தனை தூண்டலையும் துலக்குகின்றது. உள்ளுறை/ இறைச்சிப் பொருளமைப்பில் துசகமாக அமைந்த இச்சிறு கவிதைகள் அழகியல் பற்றிய ஆய்வுத்தேடலுக்கு ஒரு உந்துதுலை உண்டாக்குகின்றது. “அழகியல்” என்ற இந்த ஆய்வு உளவியலின் ஒளியில் பிரகாசித்துள்ளது. “அழகு என்பது ஆய்வுப் பொருளாகி விட்டது. கற்பனைகளும் காவியங்களும் வாழ்வின் நிஜங்களிலே கொண்டுள்ள வேர்கள் ஆய்தறியப்படுகின்றன. கலைஞனில் ஆரம்பமாகிச் சுவைஞனில் முடிவடையும் தொடர் நிகழ்ச்சிகள் அழகு நிலைப்பட்ட சமூக உளவியலில் நோக்கப்படுகின்றன.” கலை கலைஞன் ஊடாட்டத்தில் அழகியல் எவ்வாறு முகிழ்க்கின்றது என்பதை முன்னிறுத்தி இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. கலைஞனிடத்து நிகழும் கலையாக்கம் தொடர்பான செயற்பாடு கலைப்படைப்பாக வளர்கின்றது.

கலைஞன் யார்?

இந்த கேள்வியை உளவியல் எழுப்புவதாக கூறி, அதற்கு விடையை சபா. ஜெயராசா பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்: “எத்தகைய கலைப்படைப்பும் மனித உழைப்பால் மலர்கின்றது. கலைப்படைப்பை உருவாக்கும் ஒரு நடத்தையை ஒருங்கமைந்த முறையில் மேற்கொள்பவன் கலைஞன் எனப்படுவான்”.

கலைப்படைப்பு என்றால் என்ன?

கலை வடிவைப் படைப்பவனது செயற்பாட்டுக்கும் அதனைச் சுவைப்பவனது நயத்தலுக்கு மிடையே தொடர்பை உண்டாக்கக்கூடிய வடிவமே கலைப்படைப்பு என்று கூறப்படும். இந்நிலையிற் கலை என்பது ஓர் ஊடகமாகின்றது.”

கலை அனுபவம் என்றால் என்ன?

அழகியல் தொடர்பான கருத்தை மேலும் விரிவுபடுத்த இக்கேள்வியை எழுப்பி, அதற்கான பதிலை இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்: “கலைப்படைப்பில் இருந்து எழுகின்ற தூண்டிகள் சுவைப்பவனிடத்துத் துலங்கலை ஏற்படுத்தும். சுவைப்பவனிடத்துக் காட்சி வடிவிலும், மனவெழுச்சி வடிவிலும் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்கள் கலை அனுபவங்கள் என்று கூறப்படும்.”

கலைப்படைப்பை அனுபவிப்பதால் எத்தகைய விளைவுகள் ஏற்படும்?

“சுவைப்பவனது விளக்கம் மேம்படல், அனுபவங்கள் விருத்திபெறல், ஒழுக்கம் நல்லாற்றுப்படல், வாழ்வுப் பயன் மேலேங்கல் முதலியவை கலைப் படைப்பை அனுபவிப்பதால் எழும் விளைவுகளாகும்.”

மேற்கூறிய விடைகள் அழகியல் தொடர்பான உளவியலின் நுழைவாயிலாக அமைகின்றன எனக்கூறி, அவற்றை இக்கட்டுரையில் விரிவாக நோக்கியுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக, “அழகியல் தொடர்பான உளவியல் ஆய்வுகள் பார்வைக்கு விருந்தாகும் கட்புலக்கலைகள் மீது மேற்கொள்ளப்பட்டமையை நுணுக்கமாக துலக்கியுள்ளார். கட்புலன் வழியாக உள்ளத்தைச் சென்றடையும் தூண்டி மூளையிலே காட்சி அமைப்பு ஆக்கப்படுகின்றது. அதனைப் புலக்காட்சி என்பர். ஒரே படம் வெவ்வேறு விதமான புலக்காட்சியை வெவ்வேறு சுவைப்பவர்களிடத்து ஏற்படுத்தலாம். மேலும் அறிகைத் தொழிற்பாடுகள் விருத்தியடைய கட்புலக்கலைகள் தொடர்பான புலக்காட்சியும், கருத்துக்கொள்ளலும் வளர்கின்றன. கட்புலக் கலைகளிலே பயன்படுத்தப்படும் தொடர்பு ஊடகம் பலவகைப்படும், எண்ணிறந்த முடிவிலியாகவும் அவ்வடிவங்கள் வளர்ந்து செல்லும். தொடர்பு ஊடகம் சுவைப்பவனிடத்துப் புலக்காட்சியை உருவாக்குகின்றது. வண்ணம், வடிவம், பருமன், ஒளிப்பண்பு என்றவாறு அமைக்கப்படும் தொடர்பு ஊடகம் எண்ணற்றந்ததாக உள்ளது. கருத்தைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தல், மனவெழுச்சித் தூண்டல் போன்றவை அவற்றின் தொடர்புப் பண்புகளாயுள்ளன. துக்கும ஒவியங்களில் தருக்கமுறையான கருத்துப் பண்பிலும் பார்க்க மனவெழுச்சித் தூண்டலே மேலோங்கி நிற்கும்” இவ்வாறு விரிந்து செல்லும் ஆய்வில், துக்கும ஒவியங்கள் தொடர்பான ஒரு சிக்கலான நிலை எழுவதை பின்வருமாறு சுட்டிக்காட்டுகிறார்: “புகழ்பெற்ற ஒவியர்கள் வரைந்த துக்கும ஒவியங்களும், “சின்பன்சி” எனப்படும் மனிதக்குரங்குகள் வரைந்த ஒவியங்களும் யார் குறித்த ஒவியங்களை வரைந்தார்கள் என்ற அறிவுறுத்தல் இன்றி கலைஞர்களுக்குத் தரப்பட்டன. மனிதக்குரங்குகள் வரைந்த துக்கும ஒவியங்கள் தமக்குப் பிடித்ததாக கலைஞர்கள் பலர் கூறினர். அழகியல் தொடர்பான விரிவான உளவியல் ஆய்வுகள் வேண்டும் என்பதை இந்த நிகழ்ச்சி வற்புறுத்தியது”. உளவியலையும் மொழியியலையும் ஒன்றிணைக்கும் புலம் “உளமொழி இயல்” எனப்படும். அழகியலிற் சமூக உளமொழி இயல் பற்றி நோக்கப்படும் எனக்கூறி அது பற்றி தெளிவாக ஆராய்ந்து எழுதியுள்ளார்,

2

அழகுக்கு மாறுவேஷமில்லை
ஏனெனில்
அதற்குள்ளே வேஷங்கள்
உண்டு
அவை
பலகோடி முரண்பாட்டில்
வேர் பதிக்கும்
மாணிக்கக் குவியல் -

சுவைப்பவனுக்கும் கலைப் பொருளுக்குமுள்ள தொடர்பு ஆராயப்படுதல் போன்று கலைப்பொருளுக்கும் அதனை ஆக்கியவனுக்குமிடையே உள்ள தொடர்புகள் ஆராயப்படுதலும் அழகியல் விளக்கம் பெறுவதற்கு அவசியமாகின்றது என “அழகியல்” ஆய்வின் ஈற்றில் எழுதியதற்கு ஒப்ப, இரண்டாவது ஆக்கத்தில் “அழகியலும் ஆக்கத்திறனும்” பற்றி ஆராய்ந்துள்ளார். “புதியது புனைதல் ஆக்கத்திறன் எனப்படும். ஆக்கத்திறனை உருவாக்குதலோடும் சுவைத்தலோடும் அழகியல் இணைந்துள்ளது. தற்படைப்பு, தானே தொடங்கும் ஆற்றல், கூரியநோக்கு, தழுவுத்திறன், ஆகிய பண்புக்குறுகள் ஆக்கத் திறனில் அடங்கும். பன்முகத் தோற்றப்பாடு களைக் கொண்டது ஆக்கத்திறன். சாதாரண ஒரு சிறிய கலைப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணுதல் என்பதிலிருந்து, ஒருவனது உளவலு முழுமையாக வெளிப்படும் கலைத்திறன் வரை ஆக்கம் விரிவடையும். ஆக்கத்திறனில் ஒரு பிரிவாக அமைவது, ”ஆக்கச் செயல் முறை”யாகும். ஒரு பிரச்சினையை உணரும் பொழுது ஆக்கச் செயல் முறை இயங்கத் தொடங்குகின்றது. அறிவதற்குரிய உயர்ந்த ஆயத்த நிலையாக அது கொள்ளப்படும். ஒரு புதிய கோணத்தில் ஆக்கத்திறனுடையவன் காட்சி பெற முயல்வான். பிரச்சினைகளுக்குரிய தீர்வுகள் ஆக்கத்திறனுடையவனின் மனத்தை உறுத்திய வண்ணமிருக்கும். முரண்பாடுகள் நிறைந்த சூழலிலே திருப்தி பெறாதவனாக அவன் இருப்பான். இதனை “நிருமாண மனநிறைவின்மை” என்றும் குறிப்பிடுவர். இந்நிலையில் ஆக்கத்திறன் முனைப்பு வேறு கோணங்களிற் பிரச்சினையை அணுகிநிற்கும். பழைய வரையறைகளை மாற்றி அமைத்துப் புதிய வரையறை ஒன்றினை உருவாக்குதலும் அந்த முனைப்பின் செயற்பாடாக விளங்கும்” - இவ்வாறாக ஆய்வு பன்முகத்தளங்களில் விரிந்துச் செல்கின்றது.

3

உணர்வுகள்
ஒரு கோடை விடுமுறையைக்
கழித்தபின்
மஞ்சத்தில் உலாவரும் -

“கலை வெளியீட்டுத் திறன்” என்ற கட்டுரையில் உணர்வுகள் பற்றியும் கலை வெளியீட்டுத் திறன் பற்றியும் உளவியல் அணுகுமுறையில் நுணுகி அவதானித்துள்ளார். உணர்வுகளை வெளியிடுதல் கலைஞனுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கின்றது. உள் வாங்கிய காட்சிகளே வெளியிடப்படுகின்றன. உணர்வுகளை உள் வாங்குதல் என்பது கருத்து, மனவெழுச்சி என்ற இரு பரிமாணங்களைக் கொண்டிருக்கும். கலைஞனது உள்ளத்திலே பதிந்தவை மனவெழுச்சியாயும்

கருத்தேற்றமாயும் இணையாத தூய் வெளிப்பாடு என்பது காணப்பட மாட்டாது. ஏனெனில் மனவெழுச்சியும் கருத்தும் பின்னிப் பிணைந்தவையாகும். அனுபவித்த ஒரு தாக்கத்தை உடனடியாகக் கலைவடிவ வெளியீடு ஆக்குவதற்கும் தாமதித்துக் கலைவடிவ மாக்குவதற்கு மிடையே வேறுபாடு காணப்படும். இவை தொடர்பாக உளவியற் பரிசோதனைகள் நடத்தப் பெற்றன. தாக்கத்தை அனுபவித்தவுடன் ஆக்கப் பெறும் கலை வடிவங்களில் மனவெழுச்சிக் குமுறல்கள் மிகையளவில் காணப்படுகின்றன. தாமதித்த நிலையில் ஆக்கப் பெறும் கலைவடிவங்களில் மனவெழுச்சி ஒரு வித ஒழுங்கமைப்புடன் காணப்படுகின்றது. வெளியிடப்படும் கருத்தும், மனவெழுச்சியும் அழகுப் பெறுமானத்தைக் கொள்வதற்குக் கற்பனை துணை செய்கின்றது. உதாரணமாக துக்கும இசை, கணிதக் குறியீடுகள் போன்று அமைந்திருந்தாலும், அங்கு கற்பனைக்கு இட மளிக்கப்படும்பொழுது கலை வெளியீட்டுத்திறன் மேலோங்கி நிற்கும்... கலை வெளியீட்டுத்திறனை மேலும், உதாரணங்களுடன் நுண்மை யாக விளக்கியுள்ளார்.

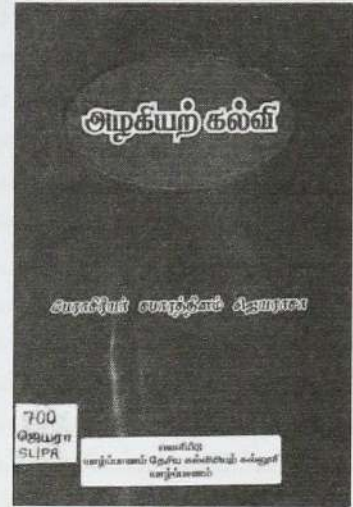
4

அந்தநீண்ட மனவெளியில்
ஒவ்வொருபூக்களும்
நீந்திச் சிறகடிக்கும் -

அடுத்த ஆய்வு “அழகியலும் மனவெழுச்சியும்” பற்றியதாக அமைந்துள்ளது. மனித வரலாற்றோடு மனவெழுச்சிகளின் வரலாறும் விருத்தியடைந்து வருகின்றது. மனிதனது குழு இயக்கமும் மனவெழுச்சியும் பிரிக்க முடியாத வடிவங்களாகவுள்ளன. மகிழ்ச்சி, சினம், அச்சம், அன்பு போன்ற அடிப்படை மனவெழுச்சிகள் மனித வாழ்வின் உயிர்ச் சுவைகளாகக் கொள்ளப்படும். வாழ்க்கைப் போரில் அவை மனிதருக்கு துணைநின்று வந்துள்ளன. நீண்ட நெடிய மனித வரலாற்றின் உளவியல் நிலைப்பட்ட விளைபொருளே மனவெழுச்சிகள். மனவெழுச்சியைக் குறிக்கும் ஆங்கிலச் சொல்லாகிய “இமோஷன்” என்பது “இமோவரே” என்ற இலத்தீன் சொல்லை மருவி எழுந்ததாகக் கூறுவர். இதன் பொருள் செயலைத் தூண்டி விடல் அல்லது செயலை அருட்டிவிடல் என்பதாகும். நடத்தை களுக் குரிய வலுவளிப்பதுடன் மனவெழுச்சி தொடர்புடையது. ஒருவனுடைய உடல், உள்ள உணர்வுகளை மனவெழுச்சி அருட்டி விடுகின்றது. கலை இலக்கியங்கள் மனவெழுச்சிகளை உருவாக்குதலுடன் தொடர்புடையவை. கலையாக்கம் மனவெழுச்சிகளின் வடிவம் எனப்படும். மனவெழுச்சிகளைப் புணையாத கலைப்படைப்பு சத்தும் சுவையும் அற்றதாகிவிடும். ஆறு பக்கங்களில் இந்த பொருண்மை அவதானிக்கப் பட்டுள்ளது.

5

மத்தாப்புப் பொறிகள்
இன்னமும் ஆறாத
சுடுமணலில்
ஓர் அருவி - அது

கருத்தைத் தெளிவிக்கும்புனல் -

கலை இலக்கியங்கள் வாயிலாக உணர்வுகளை உருவாக்கும் செயல்முறை வர்க்க சார்புடையது, உருவாக்கப்படும் உணர்வுகளைப் பகுத்தாராய்ந்து கோட்பாட்டு வடிவிலான தெளிவை ஏற்படுத்தல் வேண்டும். வர்க்கத்தின் கருத்துநிலை, வர்க்க ஒருச் சாய்வு முதலியவற்றுக்கிடையே உள்ள தொடர்புகளை விமர்சித்து நோக்கும் உணர்வு அழகியலின் ஒருங்கிணைந்த பண்பு, இது சுவைஞரின் “உள்ளத்து ஒளியூட்டும் பண்பு” என்றும் கூறப்படும். அழகுமொழியில் அறிவார்ந்த அணுகுமுறையில் “அழகியலும் உணர்வு களும்” பற்றி எழுதியுள்ளார்.

6

ஒவியனே -
நீ வரையும்பூக்கள்
தனித்துவச் செடிகளின்
வாழ்க்கைப்புன்னகைகள்.

மனிதன் தொடர்பான மர்மங்களும் இரகசியங்களும் உளவியல் எல்லைகளினாற் கட்டுப்பட்டிருக்க வில்லை. அதாவது உளவியல் நிச்சயவாதம் என்பது இறைமை கொண்ட செயல் அன்று. வரலாற்றுப் பொருள் முதல்வாத ஆதாரத்தின் மீது கட்டியெழுப்பப்படும் பொழுது மட்டுமே மனித உடைவையும், முழுமையையும், ஆளுமைப் பொலிவையும், துலக்கும் இயலாக உளவியல் பரிணமிக்க முடியும். அழகியலையும் உளவியலையும் தொடர்பு படுத்தும் பொழுது இந்த முன்மொழிவை மறந்து விட முடியாதுள்ளது. தனி மனித நடத்தைகளை விளக்குவதில் முதன்மை பெறும் உளவியல், முழுமனிதத் தொடர்புகளையும் தனித்து

விளக்க முடியாத முதிரா நிலையில் நிற்கிறது என்ற அடிப்படையில் “ஆளுமையும் அழகியலும்” என்ற ஆய்வு அமைந்துள்ளது.

7

புதியதொரு
காவியப் புன்னகையின் வேர்கள்
இன்னமும்
இந்த வரலாற்றில்
நீர் அள்ளும் -

“நேர்வுகளோடு கலை இடைவினை கொள்ளுகின்றது. நேர்வும் கலையும் ஒன்றன் மீது மற்றையது செல்வாக்குச் செலுத்தும் விதம் கலையின் சமூகச் செயற்பாட்டைத் தீர்மானிக்கும், மனிதனையும் அவனது சமூக இருப்பையும் கலை விசாரணை செய்கின்றது. கலையின் அறிவு சார் தொழிற்பாடும் அழகியல் சார் தொழிற்பாடும் வேறுபிரிக்க முடியாதவை. உணர்வுகளில் மிக உறுத்தும் பிரச்சினை களுக்குத் தீர்வுகாணும் கலையாகக் கத்தினை கலைஞன் உருவாக்குகின்றான். உண்மையைக் கண்டறிதல் அவனது தலையாய நோக்காகும். கலைஞனது இலட்சியமும் இலக்கும் வரலாற்று இயக்கங்களினால் விளக்கப்பட முடியும்” எனத்தொடங்கிய “அழகியலும் இயங்கியலும்” என்ற கட்டுரையை பின்வருமாறு நிறைவு செய்கின்றார்: “அழகியல் பற்றிய உளவியல் நிலைப்பட்ட நோக்கு பின்வரும் முடிவுக்கு அழைத்துச் செல்கின்றது. பாத்திர வகைமாதிரி, கலைஞனது புலக்காட்சி, கலைப் பொருள் கூறவிளையும் உண்மை, அழகை வெளியிடும் முறைமை ஆகியவற்றுக்கிடையே இலங்கியல் இடைத் தொடர்புகள் தெளிவாகப் புலப்படும்.”

8

மக்களை
மகிழ்ச்சியாக வைத்திருப்பதற்கு
கடவுச் சீட்டுக்களை யார் வழங்க முடியும்...?

மனிதனுக்கே உரிய கற்பனைத்திறன். பொதுவாக, கற்பனைத்திறன் சிறப்பு அவனது மூலகை அருவிகளாகச் செயற்படும். அழகியற் கற்பனை, அறிவியற் கற்பனை, சமயக் கற்பனை என்றவாறு கற்பனை அருவிகள் கிளைகள் பரப்பும். புனைதிறன் பரவசம் அவற்றிலே காணப்படும். அழகுப் பொருளின் ஆக்கத்தோடு இணைந்தது அழகியற் கற்பனை. கலை இலக்கியங்கள் அழகியற் கற்பனையின் வெளிப்பாடுகள். அறிவியல் எடுகோள்களின் அடிப்படையில் விரிவாகும் கற்பனை அறிவியற் கற்பனை. ஆர்தர் இ.கிளார்க் என்பாரின் எழுத்தாக்கங்கள் அறிவியற் கற்பனைக்கு எடுத்துக் காட்டுகள். மேலும், “சமயக்கற்பனை” என்ற இவ்வாய்வில் படிமங்கள் பற்றியும் சமயக்கற்பனையின் நோக்கு நிலை பற்றியும் உளவியல் மெய்யியல் அடிப்படையில் பரிசீலித்துள்ளார்.

பிரதியின் முடிவில் மாதிரி ஆய்வுக்காக சிறுகதை ஒன்று தரப்பட்டுள்ளது. சிறுகதையின் அழகியற் பெறுமானங்களை உளவியல் நோக்கில் எவ்வாறு அணுகலாம் என்பதற்கு எட்டு வினாக்கள் தரப்பட்டுள்ளன. பேராசிரியர் சபா ஜெயராசாவின் “அழகியல்” என்ற நூல் உளவியல் பின்புலத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. பேராசிரியர் சோ.கிருஷ்ணராஜாவின் “அழகியல்” (2008) என்ற நூல் மெய்யியல் பின்புலத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விரு அழகியல் நூல்களையும் ஒப்புநோக்கி வாசிப்பது புதியதோர் ஆய்வுத் தேடலுக்கு வித்திடுகின்றது.

தேரோடும் வீதி

புதிய அத்தியாயத்துடன்
அன்றைய காலை விரிந்தது.
மணி ஐயர் ஏதோ வாக்கில்
கோபுரத்தைப் பார்த்தார்
குறுஞ் செய்தியாய்
அரச மரக் குஞ்சு ஒன்று
கோபுர இடுக்கில்
தலை நீட்டிக்காட்டியது.
ஏதோ குருவி
உமிழ்ந்த விதையில்
அரசு விளைந்தது
புவி நடுங்கவில்லை
ஐயரின் நடுக்கம்
வீதியை ஆட்டியது
வியர்வை நெருப்புத்
துளிகளாய் வீழ்ந்தன
கோபுரமும் தேரோடும்

வீதிக் கோலமும்
தொல்பொருள் வலயமாகி
விடுமோ என்ற நீட்சியில்
“கடவுளே கோவிலைக்
காப்பாற்று”
என்றார் மணிஐயர்

- சபா.ஜெயராசா

கலாநிதி சபா. ஜெயராசாவின் “இசையும் நடனமும்,,”

■ நாட்டியகலாநிதி கார்த்திகா கணேசர்

நுண் கலைகளான இசை நடனம் பற்றிய நூல்கள் பல வெளிவந்து உள்ளன. இதுவரை வெளி வந்த நூல்களில் எடுத்தாளப் படாத புதிய நோக்கிலே இன்னூல் எழுதப்பட்டு உள்ளது. மனித சமுதாய வளர்ச்சியுடன் கலைகளின் வளர்ச்சி நோக்கப்பட்டு, தற்கால நிலைமை வரை விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

கிராமிய தொழில் முறையில் மனித உடல் வலு பயன்படுத்தப் படுகிறது. உடல் வலுவை துரிதப்படுத்தும் நோக்குடன் தண்ணீர் இறைக்கும் போது, எக்... எக்... எக்கு என்பதும், படகை வலிக்கும் பொழுது எ.. லே.. ஏலோ.. என்பன உடல் வலுவை மேம்படுத்தும் ஒலியாகும். இதுவே தொழில்செய்வோரின் பாடலாக மலர்ந்தது

பின் அது மரபு பாடலாகி, உடல் உழைப்பில் ஈடுபடாது ஓசை நயத்துடன் பாட அதுவே இசையாக மாறுகிறது.

மனித பரிணாம வளர்ச்சியில் சமூகம் விவசாயம் மூலம் உபரி கிடைக்கும் போது, சமூக ஏற்ற தாழ்வு ஏற்படுகிறது. இங்கு உழைப்போர், உடல் உழைப்பற்று பிறர் உழைப்பில் வாழ்வோராக சமுதாயம் மாறுகிறது. உழைப்போர் இசை மெருகு அற்று கிராமிய இசையாக, மற்றையோர் இசை செவ்விசை என்ற நுணுக்கங்கள் நிறைந்த இசையாக பரிணமிக்கிறது

உயர் மக்கள் இசை நுண்கலையாக, தனிப் பெரும் கலை ஆகியன வளர இசையை ஆக்குவோரான இசை அமைப்பாளர், அதை பிரயோகிக்கும் கலைஞர்கள், இசையை மேலும் உயர் நிலைக்கு எடுத்து செல்லும் மேதைகள், வேறுபட்ட இசையை பிரயோகித்து புதிய வடிவங்களை ஆக்குவோர் என இசை கலை வளர்கிறது. இவ்வாறான இசை கலைஞர்களை தனித்தனியே நூலாசிரியர் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார்.

மனிதன் ஹோமோ சப்பியன்ஸ் என்ற மனித மூதாதையர் நிலையில் இருந்து முன்னேறும் போது அவன் கைகளின் செயல் அவனை வளர்ச்சி அடைய வைத்தது. உழைப்பால் மூளை விருத்தி பெற்று மனிதன், மேலும் உயர்ந்தான்.

இயற்கையை கண்டு அஞ்சியவன் அவை போல பாவனை செய்வதால் அவற்றை தன் கட்டுக்குள் கொண்டு வர முடியும் என நம்பி பாவனை செய்தான், இதே பாவனை நம்பிகையாக பிற்பட்ட சமூகம் அவற்றை திரும்ப திரும்ப செய்யும்போது கலை உருவாகிறது.. கற்பனை தூண்டப்படுகிறது. நடன அசைவுகளால் உடலும் உள்ளமும் விருத்தி அடைகிறது.

உடல் உள விருத்திக்கேற்றது நுண் கலை களான நடனம் இசை என கொண்டு பாடசாலை கல்வி திட்டத்தில் இன்று நடைமுறையில் இருப்பதை நாம் அறிவோம். இசையும் நடனமும் உடலும் மனமும் ஒன்றிணைந்து இயங்குவது. உணர்வுகளை இயக்க வடிவங்களான இசை நடனமாக வெளியிடும்போது, ஆழ் மனதில் அடக்கி வைத்த உணர்வுகளுக்கும் இவை வடிகாலாகிறது.

தமிழர்கள் ஆடலாக கொள்ளப்படும் பரத நாட்டியம், அதன் கட்டுக்கோப்பு, பரதநாட்டியத்திற்கு கொடுக்கப்படும் தெய்வீக அந்தஸ்து, சமூக முத்திரை, என்பவற்றில் இருந்து நெகிழா தன்மை பற்றி ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

தற்கால கல்வி திட்டத்தில் நுண்கலையானது பரீட்சைக்கு உட்படுத்தல் பற்றி மனம் திறந்து எழுதி சிந்தனையை தூண்டுகிறார்.

கையடக்கமாக எழுபதே பக்கங்களை கொண்ட இந் நூல் கலை ஆர்வலர்களுக்கு மட்டுமல்லாது, பரவலாக வாசிக்கப்பட வேண்டிய அறிவுசால் நூலாக அமைந்துள்ளது.

கல்வியியல் ஆய்விலும் கலை இலக்கிய கோட்பாட்டு ஆய்விலும் தனக்கெனத் தனிமுத்திரையைப் பதிக்கும்வகையில் தொண்ணூறு பனுவல்களுக்கு மேல் தமிழ் உலகுக்கு கையளித்திருக்கும் பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா அவர்கள் கவனத்திற்குரிய ஆய்வாளர் - அறிஞர். படைப்பாளியாகவும் ஆய்வாளராகவும் கல்வியியல்துறையில் தமிழ்த்துறையிலும் தனது புலங்களை விரித்துக்கொண்டே இருக்கும் இவரின் இன்னொரு கவனத்திற்குரிய ஆய்வே “சிறுவர் கலை இலக்கியங்கள்” என்ற நூலாகும்.

சிறுவர் இலக்கியங்களை ஆக்கி அளித்த படைப்பாளியாகவும் கல்வியியல் ஆய்வறிஞராகவும் இலக்கியவாதியாகவும் கோட்பாட்டாளராகவும் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளுகின்ற பேராசிரியர் அவர்களின் ஆளுமை வெளிப்பாடாக இந்த நூல் அமைகின்றது. 20 தலைப்புகளில் 102 பக்கங்களில் அமைந்துள்ள இந்த நூலானது சிறுவர் கலை இலக்கியங்கள் பற்றி தமிழில் வெளிவந்த மிகச்சிறந்த வழிகாட்டி நூல் என்று கூறலாம்.

சிறுவர்களின் விருப்பு, அவர்களின் ஈடுபாடு, உளவெளிப்பாடு, உடல் வெளிப்பாடு, கற்பனைத் தூண்டல், சிந்திக்கத் தூண்டல், ஆரோக்கிய மேம்பாடு, பிறழ்வு நடத்தைகளைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வருதல் ஆகியவற்றை நோக்கமாகக் கொண்டு உலக ஒழுங்கில் சிறுவர் கலை இலக்கியங்களின் சாதனைகள், தடங்கள் என்பவற்றில் இருந்து தமிழில் அதனைச் சாத்தியப்படுத்துவதற்கான நடைமுறைகள் - பிரச்சினைகள், தீர்வுகள் என்பவற்றை வெளிப்படுத்துகின்ற அரியநூலாக அமைகின்றது.

முன்பிள்ளைப்பருவத்திலேயே பிள்ளைகளின் சிந்தனையைத் தூண்டுதற்கும் ஒழுக்கத்தின் வேரில் அவர்கள் துளிப்பதற்கும் அவர்களின் எண்ணங்கள் கிளைவிடுவதற்கும் செழிப்பதற்கும் பல்வேறு முனைகளில் இருந்து சிந்திக்கத்தூண்டும் வரலாற்றுப் பிரக்ஞையையும் தெளிவையும் தமிழ்ச்சுழலுக்கு இடப்படுத்தித் தருவதற்கு இந்தநூல் மிக முயன்றுள்ளது என்பதே கவனத்திற்குரியது. இந்தநூல் பெற்றோர், ஆசிரியர், கல்வியாளர், சிறுவர் இலக்கியப்படைப்பாளிகள் என அனைவரையும் மனங்கொண்டே ஆசிரியரால் எழுதப்பட்டுள்ளது. “தமிழ்ச் சூழலில் சிறுவர் கலை இலக்கியங்களை மேலும் வளப்படுத்தவும் ஆழப்படுத்தவும் உளவியல் மயப்படுத்தவும் இந்நூலாக்கம் பயன்படும்” என்று நூலாசிரியர் உரை கூறுகின்றது.

20 தலைப்புகளிலும் அமைந்துள்ள கட்டுரைகள் பல்வேறு நோக்கங்களுடன் திட்டமிட்டு - தமிழ்ச்சுழலில் சிறுவர்கலை இலக்கியங்களுக்கு அப்பால் சிறுவர்களின் கல்வி மற்றும் ஆரோக்கியத்தைக் கட்டியெழுப்பும் தன்மைமிக்கனவாக ஆக்கப்பட்டுள்ளன.

சிறுவர் கலை இலக்கிய ஆய்வில் பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா

1. சிறுவர் கற்பனைகள். சிறுவர் மனவெழுச்சியைத் தூண்டும் கலையாக்கங்கள் ஆகிய கட்டுரைகள் சிறுவர் களுக்கான கலை இலக்கியங்கள் எவ்வாறு திட்டமிடப்பட்டு உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்கான அடிப்படையைத் தெரிவிக்கின்றன.

2. சிறுவர் பாடலும் குழந்தைச் சந்தமும், சிறுவர்கதைகள், சிறுவர் ஓவியங்கள், சிறுவருக்கான காட்டுன் படங்கள், சிறுவர் அரங்கு, சிறுவருக்கான பொம்மை அரங்கு, சிறுவர் திரைப்படங்கள், அனிமேசன் அழகியல் ஆகிய கட்டுரைகள் சிறுவருக்கான படைப்பிலக்கியங்கள் எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்றும் அவற்றின் அழகியலையும் தெளிவுட்டலாய் வழங்குகின்றன.

3. ஆடலும் சிறுவரும், சிறுவர் விளையாட்டுகள், சிறுவர் விளையாட்டுத் துண்டங்கள், சிறுவரும் கைவினையும் ஆகிய கட்டுரைகள் சிறுவர்களைச் சுய இயங்குதலுக்கும் சுய படைப்பாக்கத்துக்கும் வழிப்படுத்தும் தன்மை கொண்டவன வாக உள்ளன.

4. சிறுவர் நூலகம், சிறுவர் பூங்கா ஆகிய கட்டுரைகள் சிறுவர்களின் படைப்புச்சுழலுக்கான வசதி பற்றியும் பின்னணி பற்றியும் சிந்திப்பையும் வடிவமைப்பையும் வழங்குகின்றன.

5. முன்பருவக் குழந்தைக் கல்வி, பெற்றோர் செயலியம், சிறுவரின் நடத்தை முகாமைத்துவம் என்பன சிறுவர் கலை இலக்கியங்கள் வழி கட்டமைக்கவேண்டிய சிறுவர்களின் கல்வி, நடத்தை, பாதுகாப்பு, கட்டுப்பாட்டு முகாமைத்துவம் பற்றிய ஆழ்ந்த அக்கறையை முத்தாய்ப்பாக வெளிப்படுத்துகின்றன.

சிறுவர் கலை இலக்கியங்கள் என்ற அம்சம் பாட்டுக்கட்டுதலோ, கதை சொல்லலோ, ஆடலோ, பாடலோ, விளையாட்டோ மட்டுமல்ல அதற்குள் இருக்கும் ஆழ்ந்த கருத்தையும் அக்கறையையும் ஒரு புதையலைப் போல பேராசிரியர் அவர்கள் காட்சிப்படுத்தி நம் வசப்படவைத்துள்ளார். படைப்பாளிகளுக்கு சிறுவர் இலக்கியம் படைப்பதற்கான வழிகாட்டலாகவும் பெற்றோருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் பொறுப்புணர்த்துவதாகவும் இத்தொகுதி அமைந்துள்ளது.

சிறுவருக்கான கலை இலக்கியம் என்பது கல்வி, நடத்தை என்பவற்றுடன் எவ்வாறு பின்னிப் பிணைந்துள்ளது என்பதனை ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஆசிரியர் தெளிவுறுத்தி நகர்வதைக் காணலாம். தொல் காப்பியத்திலும் நன்னூலிலும் நூலுக்கான உத்திகளாக முப்பத்திரண்டு விடயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் ஒன்று, முறையின் வைப்பு என்பதாகும். இந்த நூல் அமைக்கப்பட்டுள்ள முறையும் வகுத்தும் தொகுத்தும் கூறும் விடயங்களும் ஆழ்ந்து நோக்க வேண்டியவை ஆகும். ஆசிரியரின் பன் முக ஆற்றலை வெளிப்படுத்துபவை என்றும் கூறிக் கொள்ளலாம்.

“மொழிவிருப்பு, எழுத்

தாற்றல் விருப்பு, மன வெழுச்சிகளை மொழியோடு தொடர்புபடுத்தல், படைப்பாற்றல் விருத்தி, அழகியல் நயப்பு போன்றவற்றை வளர்ப்பதற்குச் சிறுவர்பாடல்கள் துணைநிற்கின்றன.” (சிறுவர் பாடலும் குழந்தைச் சந்தமும்)

“சிறுவருக்குரிய உளவியற் பாதுகாப்புக்கு கதைகள் மேலும் வலுவூட்டுகின்றன. சிறுவர் நிலையில் சிந்தனையைக் கிளறிவிடுகின்றன. பிரச்சினை விடுவிக்கும் தீர்வுகளை நோக்கி நகர்வதற்குத் துணை செய்கின்றன.” (சிறுவர் கதைகள்)

சிறுவர் பயன்படுத்தும் வண்ணங்கள், கோடுகளின் தடிப்பும் நீளமும், உருவங்களின் தன்மை, கடதாசியைப் பயன்படுத்தும் முறை, உருவங்கள் வரையப்படும் இடங்கள், அசைவுநிலைகள், கோணங்கள், முதலியவற்றை உளவளத்துணை செய்வோர் ஆழ்ந்து நோக்குகின்றனர். (சிறுவர் ஓவியங்கள்)

சிறுவரின் ஆடலை உளப்பிணி நீக்கும் சிகிச்சைமுறையாகவும் சீர்மியர் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆடல் மன அழுத்தங்களை விடுவிக்க உதவுகின்றது. உளநெருக்கடிகளை வெளிவீசி விடுவதற்குத் துணை செய்கின்றது. (ஆடலும் சிறுவரும்)

சிறுவரின் முழுநிறைவான ஆளுமை வளர்ச்சியில் சிறுவர் அரங்கின் முக்கியத்துவம் பரவலாக வலியுறுத்தப்படுகின்றது. உளநெருக்குவாரங்களில் இருந்து சிறுவரை விடுவிப்பதற்கும் சிறுவர் அரங்கு வலிமையான அழகியற்சாதனமாகும். (சிறுவர் அரங்கு)

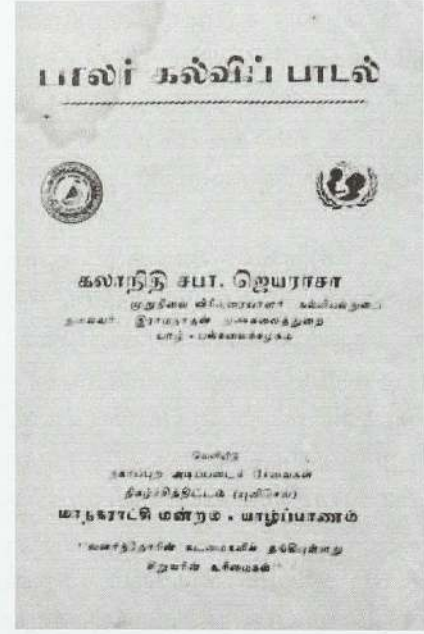
சிறப்புத்தேவை உடையவர்களுக்கான கற்றல் கற்பித்தலில் பொம்மைகளும் அரங்கும் வலிமை மிக்கதும் அதிக பயன்தரக்கூடியதுமானவை என்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது, மெல்லக்கற்பவர்களுக்கும் வேகமாகக் கற்பவர்களுக்குமுரிய நிறைவான ஈடுபாட்டைப் பொம்மை அரங்கின் வழியாக ஏற்படுத்த முடியும் (சிறுவருக்கான பொம்மை அரங்கு)

ஒவ்வொரு பகுதியும் கல்வி, நடத்தை, உளவியல், பாதுகாப்பு என்பவற்றுடன் தொடர்புபடுத்தி துறையிடையிட்ட அணுகுமுறையாக எழுதப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு வடிவத்தினதும் வரலாறு, வளர்ச்சி, நாடுகளுக்கிடையிலான வேறுபாடு, தமிழ்ச் சூழலிற்கான பொருத்தப்பாடு என்பவற்றை உள் வாங்கி எழுதப்பட்டுள்ளமை கவனத்தைக் கோருகின்றது. படைப்பாளிகளையும் பெற்றோரையும் ஆசிரியர்களையும் சிறுவர்களையும் வெவ்வேறு அர்த்த வாசிப்புகளுக்கு அழைத்து நிற்கின்றது. சிறுவர்களை உற்சாகப்படுத்துவதும் கற்பனையும் சிந்தனையும் வசப்படவைப்பதும் மட்டுமல்ல அவர்களின் நடத்தைகளைக் கூர்மைப்படுத்தும் செம்மைப்படுத்தும் ஆற்றலை சிறுவர் இலக்கியங்கள் கொண்டுள்ளன என்பதை இந்தநூல் எமக்கு உணர்த்துகின்றது. கற்பித்தல் முறையாகவும் வாழ்க்கை முறையாகவும் பரிணாமம் கொள்ளும் ஆற்றல் சிறுவர் கலை இலக்கியங்களுக்கு எவ்வாறு வாய்க்கின்றது என்பதனை ஆதார பூர்வமாக இந்தநூல் வெளிப்படுத்துகின்றது.

பரவலான வாசிப்பிற்கு கொண்டு செல்லப்பட வேண்டிய பெறுமதிமிக்கது இந்தநூல்.

பாலர் கல்விப்பாடல்

■ த.ஜெயசீலன்

கல்வியியல் துறையில் முதுநிலை விரிவுரை யாளராக விளங்கிய கலாநிதி சபா.ஜெயராசா அவர்களால் இயற்றப்பட்ட இந் நூல் “நகர்ப்புற நிகழ்ச்சித் திட்ட யுனிசெவ் அனுசரனையுடன்” யாழ்ப்பாண மாநகர சபையினால் வெளியீடு செய்யப்பட்டு இருந்ததும், அந் நூலுக்கான அணிந்துரை அக்காலத்தில் மாநகர சபை ஆணையாளராக விளங்கிய திரு.வே.பொ.பாலசிங்கம் அவர்களால் வழங்கப்பட்டிருந்ததும், அதில் “கலாநிதி சபா.ஜெயராசா அவர்கள் எமது பிரதேச மக்களினுடைய பல்வேறு மட்டங்களிலான அபிவிருத்திகளிலும் அக்கறை உள்ளவர். ஆரோக்கியமான சிறார்கள் நாட்டினுடைய செல்வங்கள் என்ற கருத்தில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை உள்ளவர். சிறார்களின் உடல் உள ரீதியான வளர்ச்சியின் அவசியத்தை வற்புறுத்துகின்றவர். இவரால் ஆக்கப்பட்ட பாலர் கல்விப்பாடல்கள் பாலர் துறைக்கு அரிய பங்களிப்பாக விளங்கும் என்பதில் நாம் ஐயம் அடைய தேவையில்லை” என ஆணையாளர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டி இருந்ததும், அவ் நூல் வெளியீட்டுக்கு யாழ் மாநகர சபையின் சுகாதார வைத்திய அதிகாரி திரு.இ.தெய்வேந்திரம் மற்றும் நகர்ப்புற திட்ட அலுவலராக பணியாற்றும் திரு அ.யோகரத்தினம் ஆகியோரின் பங்களிப்பை ஆணையாளர் பாராட்டி இருந்ததும், யாழ் மாநகர சபை அக்காலத்தில் சமூகத்திற்கு பயன்தரும் பல விடயங்களில், வேலைத் திட்டங்களில் நேரடியாக ஈடுபட்டு இருந்தமையும் அதன் அறுவடையாக “பாலர் கல்விப்பாடல்” அன்று வெளிவந்து அந்நூல் பாலர் கல்வித்துறைக்கு பெரும் பங்காற்றி இருந்ததையும் இன்று புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது.

மக்களால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட சபைகள் செயற்பட்டு இராத அக் காலத்தில் ஆணையாளரின் நேரடியான நிர்வாகத்தின் கீழ் இவ்வாறான செயற்பாடுகள் அன்று இடம்பெற்று இருந்தன.கடந்த சுமார் 06 வருடங்களுக்கு மேலாக யாழ் மாநகர சபையின் ஆணையாளராக கடமையாற்றியவன் என்ற அடிப்படையில் இவ்வாறான சமூக நோக்கு சார்ந்த செயற்பாடுகளை தனித்துவ அதிகாரங்களினைக் கொண்டு இயங்கும் மாநகர சபை முன்னெடுக்க வேண்டியது எவ்வளவு அவசியமானது என்பதனையும் உணர்ந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது.

பாலர் கல்விப் பாடல் நூலை படைத்து அளித்த கலாநிதி சபா.ஜெயராசா அவர்கள்

“முன்னாரம்பப் பள்ளிக்கூட மாணவரின் உடல் உள்ளம்,மனவெழுச்சி,அழகியல் உணர்வு ஆக்கத்திறன்கள் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு இப்பாடல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன”

என்றும்

“குழந்தை உளவியல்,குழந்தை அழகியல்,ஆகிய துறைகளினூடாகவே குழந்தை இலக்கியங்களை வளப்படுத்தவேண்டியுள்ளது”

என்றும் அந்நூலிலே அக்காலத்திலேயே தெரியப்படுத்தி இருக்கின்றார்.

இந் நூல் வெளிவந்த காலத்தில் முன்பள்ளி செயற்பாடுகள் ஒழுங்குமுறைப்படுத்தப்படாது இருந்தது. அக்காலத்தில் முன்பள்ளிகள் என்பவை மிக அரிதாகவே செயற்பட்டன. அந் நேரத்திலேயே முன்பள்ளி கல்வியின் அவசியத்தையும் அதனை குழந்தைகள் இலகுவாக புரிந்து கொள்ளக் கூடிய வடிவமான பாலர் பாடல்களை தெரிவுசெய்து இந் நூலை ஆக்கியிருந்தது முக்கியமானது. குழந்தைகளின் புலன் உணர்வு,உடல் இயக்க அசைவுகள்,ஊடாக அவர்களின் ஆரம்ப மனப்பாங்கை விருத்தி செய்தல்,உடல் அசைவுகளில் ஈடுபடவைத்தல்,அவர்களின் கண்டுபிடிக்கும் திறன்களை வளர்த்தல்,போன்ற விடயங்களை இப்பாடல்களுடாக கலாநிதி சபா.ஜெயராசா அவர்கள் அறிவுபூர்வமாக வளர்த்தெடுத்து நூல்வடிவாக்கி இருக்கிறார். இந் நூல் ஜீவநதி பதிப்பகத்தால் மீள் பதிப்பாக மீள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது தெளிவான திட்டமிடல், வரையறைகள், பாடத்திட்டங்கள் என்பவற்றின் மூலம் சிறப்பாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு இயங்கும் முன்பள்ளிகளுக்கு ஒரு உசாத்துணை நூலாக பயன்படுத்தப்பட்ட கூடியதாக இம் மீள் பதிப்பு இருக்கும் என நம்புகின்றேன்.

முன்பள்ளி பிள்ளைகள் எவ்விடயங்களையும் கண்டுணர்தல்,தொட்டுணர்தல்,அசைவுகள் என்பவற்றின் ஊடாகவே கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.இந்த அடிப்படையிலேயே முன்பள்ளி ஆசிரியர்களும் செயற்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.எனவே

அசைவுகள் மூலம் வெவ்வேறு விடயங்களை அப் பிள்ளைகள் இலகுவாக புரிந்து கொள்ளக் கூடிய எளிமையான பாடல்கள் ஊடாக அவற்றை முன்வைப்பது மிகப் பயன் தரக் கூடியது. இந்த அடிப்படையிலேயே கலாநிதி சபா.ஜெயராசா அவர்களுடைய 20 பாடல்கள் நூல் உருப்பெற்றிருந்தன. இவை மீண்டும் பிரசுரிக்கப்பட்டு பரவலாக்கப்பட்டு சகல முன்பள்ளிகளின் செயற்பாடுகளிலும் பாடத்திட்டங்களிலும் நூலிலுள்ள பாடல்கள் இணைத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதை மீள வலியுறுத்துவதோடு முன்பள்ளிகளின் செயற்பாடுகளை ஒழுங்கு செய்யும் அமைப்புகள், திணைக்களங்கள் இம் மீள்பதிப்பு நூலை பயன்படுத்துவது மிகுந்த நன்மை தரும் எனவும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“பறவைகள் போலக்
கைகள் அசைப்போம்
பாடுகபாட்டு
பாடுகபாட்டு”

என்ற வரிகள் குழந்தைகளின் உடல் அசைவை ஒழுங்குபடுத்தக்கூடியன. “வளர்க” என்ற நடிப்புடனான பாடல் “ஓட்டுவோம்” என்ற செயற்பாட்டுடனான பாடல், “வடிவம்” என்ற நடிப்புடனான பாடல் போன்றவை எமது சூழலின் பல்வேறு விடயங்களை குழந்தைகள் இயல்பாக உணர்ந்தறிய உதவக் கூடியவை. “சுவை” என்ற குழப்பாடல் வெவ்வேறு சுவைகளை குழந்தைகள்

இனம்கண்டு உணர்ச்செய்ய வல்லது.

நடிப்புடனான பாடல்கள், அசைவுகளுடனான பாடல்கள், செயற்பாடுகளுடனான பாடல்கள், ஒருவர் பாட மற்றவர்கள் குரல் எழுப்புதல், போன்ற வகைமைகளுக்குள் வருகின்ற பாடல்கள் குழந்தைகளின் வாழ்க்கையின் அடிப்படையான பல விடயங்களை தொட்டு உணர்த்தி செல்லக் கூடியவை. குழந்தைகள் தாய்மொழி (தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து பாடல்) போன்ற முக்கிய விடயங்களை அறியவும், இயற்கையில் ஏற்படக் கூடிய காலநிலை மாறுதல்களை (மழை பற்றிய பாடல்) அறியவும், எமது சூழலில் உள்ள பறவைகள், விலங்குகள், மரம் செடி கொடிகள் பற்றி அவர்களின் மனங்களில் மனப்படங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கும் (பறவைகள், பனை மரமே போன்ற பாடல்கள்) இந் நூலில் உள்ள பாடல்கள் உதவக்கூடியன.

இன்று உலக நாடுகளின் கல்வித் திட்டங்களிலும் இலங்கையின் கல்வித்திட்டத்திலும் பாலர் கல்வியினுடைய அவசியம் உணரப்பட்டு, மாணவர்களின் கல்வியின் அடித்தள அத்திவாரமாக பாலர் கல்வியே திகழ்கிறது என்ற சிந்தனை வலுப்பெற்று, அதற்கு போதிய முக்கியத்துவம் வழங்கப்படும் வருகின்ற இக்காலத்தில் பாலர் கல்வியின் எண்ணக்கருவை சில தசாப்தங்களுக்கு முன்னரே உள்வாங்கிய கலாநிதி சபா.ஜெயராசா அவர்கள் பாராட்டிற்குரியவர்.

செவ்வந்தியின் துளாவல்

முற்றத்து ஓரத்தில்
மௌனமாய் நின்ற
செவ்வந்திச் செடி
வாடிச் சோர்ந்து வளைந்து
ஒதுக்கப்பட்ட மனிதராய்
நின்றது.
வீட்டினுள்ளே
வியர்ந்து மெலிந்த
தொலைக்காட்சிப் பெட்டி
ஏப்பம் விட்டது.
தெருவோரக்குப்பையின்
கண்ணாடித்தாள்கள்
காற்றுக்குப்
பல்லைக் கொடுத்தன.
பூவரசும் மாமரமும்
வேட்டையில் வீழ்,
தொடுப்பு மதில்கள்
தோகை விரித்தன.
தெருவைத் தாண்டி
வீட்டுக்கு வர
ஓரத்துச் செவ்வந்தி
வாட்டம் துறந்து,
எடுப்பாய் நின்றது
பூவைப் பறிகொடுக்கவில்லை

- சபா.ஜெயராசா

கல்விப்புல அறிவுநீட்சியில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் சபா.ஜெயராசா எனும் அறிவுப்பரவலாக்க ஆளுமை

அறிமுகம்

பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா இலங்கைத் தமிழ் உயர்கல்விச் சூழலில் நன்கு அறியப்பட்ட ஆளுமை. கல்வியியல் துறை சார்ந்த பேராசிரியராக, குறிப்பாக கல்வி உளவியல் சார்ந்த ஆழமான கோட்பாட்டுப் புரிதல் உடைய அறிவாராய்ச்சியல் நிபுணராக அவர் மதிக்கப் படுகின்றார். கல்விப்புலம் சார்ந்த அறிவைப் பரவலாக்கு வதிலும் தான் காணும் விடயங்களில் கல்விப்புலக் கோட்பாடுகளை கட்டமைத்து அவற்றை அறிவுத் தேடலுக்கான தளங்களாக மாற்றுவதிலும் பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசாவின் அணுகுமுறை தனித்துவமானது. ஓயாது எழுதும் கரங்களுக்குச் சொந்தக்காரர் அவர். தான் அறிந்த அல்லது பெற்றுக்கொண்ட எந்தவொரு விடயத்தையும் சமூக அறிவுக்கு மற்றவரைத் தாண்டி முன்னே கொடுக்க வேண்டும் எனும் முனைப்பு பேராசிரியரிடம் அவரது எண்பதுகளைத் தாண்டியும் தொடர்கின்றது. அவரது இத்தகைய அணுகுமுறையின் விளைவாக கல்வியியல் துறையில் அதிகளவான புத்தகங்களை எழுதிய ஈழத்துக் கல்வியியலாளர் எனும் அழியாப் பெருமையை அவர் பெறுகின்றார்.

பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா தமிழ்மொழி மூலமான உயர்கல்வியியல் துறைப் பரப்பில் கலைச் சொல்லாக்க முயற்சிகளில் ஈடுபட்டவர்களில் முதன்மையானவர். தனது படைப்புக்களில் புதிய ஆழமான கலைச் சொற்களை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் எனும் வேணவா பேராசிரியரிடம் உள்ள முதன்மை இயல்பாகும். அவரது எழுத்துக்கள் அனேகமானவை உயர்மட்ட வாசகனுக்கானதாகவே அமைவதுண்டு. பேராசிரியரின் எழுத்துக்களை புரிந்து கொள்வது என்பது ஒருவரின் அறிவுத் திரட்சியின் வெளிப்பாடு எனலாம். இந்த இயல்பு அவர் சார்ந்த சில விமர்சனங்களையும் அறிவுப்புலத்தில் உருவாக்கி யிருப்பதுடன் அவரது ஆக்கங்கள் எளிமைப்படுத்தப் படவேண்டும் எனும் கருத்தியல்களையும் அவ்வப்போது தோற்றுவிக்கின்றன. எனினும் பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசாவின் படைப்புக்கள் ஈழத்துக் கல்வி அறிவுலகப் பரப்பின் தனித்துவமான அடையாளங்களாக காலத்தில் நிலைத்துநிற்கின்றன.

பேராசிரியர் குறித்து பேராசிரியரின் முதன்மை

மாணவரும் சக விரிவுரையாளருமான அமரர். கலாநிதி.த.கலாமணி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்

“கல்வித்துறையில் பணியாற்றியவர்களுள் மிக அதிக எண்ணிக்கையான நூல்களை வெளியிட்டவர் பேராசிரியர் அவர்களே. அழகு தமிழில் மாணவர் களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்குமேன அவர் எழுதிய நூல்கள் கல்வி உலகில் இன்றும் நிலைத்து நிற்பன. புதிய கண்ணோட்டங்களை மார்க்சியத் தத்துவ நோக்கில் தெளிந்த சிந்தனையுடன் எழுதிவந்தவர்”

கலாநிதி.த.கலாமணி அவர்களின் கூற்று பேராசிரியர் அவர்களின் எழுத்தியலின் அவரது எழுத்தியக்கத்தின் கோட்பாட்டுத் தத்துவ அடிப்படைகள் குறித்த புரிதலைத் தருகின்றன.

திரு.தெ.மதுசூதனன் அவர்கள் பேராசிரியர் குறித்த தனது பார்வையை பின்வருமாறு பதிவு செய்கின்றார். “கலை இலக்கியம் உளவியல் தத்துவம் எனப் பல்வேறு துறைசார் புலங்களுடன் ஊடாடி வருபவர். இவற்றின் செழுமை மற்றும் அறிவு, ஆய்வு யாவும் இவரது புலமைமரபு எத்தகையது என்பதை தனித்துத் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தும். கலை தத்துவம் பற்றிய தொடர் விசாரணை இவரை புதிய அறிவுரு வாக்கப் பணியில் முழுமையாக ஈடுபட வைப்பதுடன் கல்வியின் பொருள்கோடல் சார்ந்து புதிய புதிய அர்த்தப் பாடுகளை நோக்கிக் கவனம் குவிக்கவும் செய்கிறது. தொடர்ந்து புதிய ஆய்வுக் களங்கள் நோக்கியும் கவனம் கொள்ளத்தூண்டுகிறது.

பேராசிரியர் அவர்களது புலமைமரபு என்பது மேலைப்புல சித்தாந்த கண்களின் ஊடாக கீழைப்புல நடப்பியல்புகளை கூர்மையாக அவதானிப்பதாகும். அவ் அவதானத்தின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்ட கருத்தியல்களை தன் எழுத்துக்களில் பிரதிபலித்தவர். காலத்துடன் சேர்ந்து பயணிக்கும் போது கருத்தியல்களின் துணையுடன் நகரும் வரலாறுகளையும் ஆவணப் படுத்தியவர். அந்த வகையில் அவர் மிக அண்மையில் வெளியிட்ட பல்கலைக்கழகக் கல்வியும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வளர்ச்சியும் எனும் நூல் முதன்மைக் கவனம் பெறுகின்றது. இந் நூல் குறித்த ஒரு வாசகப் பார்வையாக இக் கட்டுரை அமையும்.

பல்கலைக்கழக கல்வியும்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வளர்ச்சியும்

பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா மிக அண்மையில் வெளியிட்ட நூலாக அமைவது இந் நூலாகும். ஜீவந்தி வெளியீட்டகத்தின் வெளியீடாக 2024ஆம் ஆண்டு மாசி மாதம் இந் நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. எழுபத்தி யிரண்டு பக்கங்களைக் கொண்ட இந் நூல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் குறித்த பலபக்க பார்வை ஒன்றுக்கான சிந்தனைக் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தவல்ல நூலாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பொதுவாக வரலாறுகளை பதிவாக்கும் எழுத்தாளர்கள் இரண்டு புலங்களில் இயங்குவார்கள். ஒன்று தாம் வாழாத காலத்துக்குரிய வரலாறுகளை பின்னோக்கிய அறிவாராய்ச்சித் தேடலினூடாக தேடிக்கண்டறிந்து பதிவுசெய்வார்கள். மற்றையது தாம் வாழ்ந்த சமகாலத்து விடயங்களை தமது நேரடி அவதானிப்பு மற்றும் அனுபவங்களின் அடிப்படையில் பிற ஆதாரங்களையும் இணைத்துப் பதிவு செய்வார்கள். இந் நூலில் பேராசிரியர் அவர்கள் இரண்டாவது முறையியலைப்பின்பற்றியிருக்கின்றார்.

குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் கல்வியியல் துறையின் ஓய்வுநிலைப் பேராசிரியர் எனும் வகிபாகத்தின் அடிப்படையில் தான் பல்கலைக் கழகத்தில் பணி செய்த காலத்தில் பெற்றுக்கொண்ட அனுபவங்களின் பெரும் பகுதியே இந் நூலின் முக்கிய தகவல்களாக அமைகின்றன. குறிப்பாக தனது பணிக் காலத்தில் பல்கலைக்கழகத்தில் நிகழ்ந்த மாற்றங்களை தனக்குரிய கல்விப்புல ஆய்வுக் கண்களினூடாகப் வாசகப் பார்வைக்கு எடுத்து வந்துள்ளார். அத்துடன் கல்வித்துறை சார்ந்த அவரது ஆழ்புலமைத்துவத்தின் எண்ணக்கருக்கள் இந் நூலின் மையப்பகுதியை நோக்கி வாசகனை இழுத்துச் செல்லும் விசைகளாக கட்டமைக் கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக இலங்கையின் பல்கலைக் கழக கல்வியின் தோற்றம் குறித்த மேலோட்டமான வரலாற்றுப் பார்வையும் அது குறித்த பதிவும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வரலாற்றுடன் கொண்டு வந்து இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் மூலம் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களின் வரலாற்றுடன் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றை ஒப்பிட்டு ஆராயும் போக்கு வலுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பல்கலைக்கழக கல்வியின் நோக்கங்கள் எனும் தலைப்பில் அமைக்கப்பட்டுள்ள முதலாவது அத்தியாயம் புராதன காலத்து கல்வியின் நோக்கங்களில் இருந்து இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு கல்வியின் நோக்கங்கள் வரை அவை எவ்வாறு பல்கலைக்கழக கல்வியுடன் தொடர்புற்றுள்ளன என்பதை கல்வித் தத்துவப் பார்வைக்கூடாக அணுகுவதாக அமைந் துள்ளது. பல்கலைக்கழகங்கள் என்பன உலகளாவிய பொதுமைத் தன்மை கொண்ட கல்வி நிறுவனங்களாக இருக்கின்றன. இருந்தபோதிலும் பல்கலைக்கழகங்கள் தாம் அமைந்துள்ள பிராந்தியங்களினதும் அப் பிராந்தியங்களைச் சார்ந்த இனக் குழுமங்களினதும் அடையாளங்களைப் பிரதிபலிக்கும் மையங்களாக அமைகின்றன. இது குறித்துச் சில முற்போக்குத்தன மான விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றபோதும்

பிராந்தியப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்று தனது சுற்றுச் சூழலின் அதிர்விலிருந்தே தன்னைக் கட்டமைக்க முயல்கின்றது என்பதை மறுக்க முடியாது. இந்த தவிர்க்கவியலாத பண்பை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகமும் கொண்டுள்ளது. பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் பிராந்தியம் சார் தனித்துவங்களை மிக நுட்பமாக விபரிக்கின்றார் அல்லது நியாயப்படுத்துகின்றார். இருந்தும் அவர் தனது ஆழ்புலமைத்துவத்தினூடாக தர்க்க ரீதி யாகவும் விமர்சன ரீதியாகவும் பல்கலைக்கழகங்களின் நோக்குநிலைகள் மற்றும் செல்நெறிகள் குறித்து காத்திரமான கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றார். இக் கருத்தியல்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஐம்பதாண்டு நகர்வை மீள் வாசிப்புக்கும் சுய பரிசோதனைக்கும் உட்படுத்தும் விடயங்களாகவுள்ளன.

பல்கலைக்கழக கல்வியின் புதிய எழுது கோலங்கள் எனும் தலைப்பில் இரண்டாவது அத்தியாயம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ் அத்தியாயம் தற் போதைய சூழலில் பல்கலைக்கழகங்களின் செல்நெறி குறித்து புதிய சிந்தனைகளை முன்வைக்கின்றது. மூன்றாம் உலக நாடுகளில் இருந்து முதலாம் உலகத்தை நோக்கிய மனிதவளத்தின் நகர்வுக்கு பல்கலைக்கழக கல்வி எவ்வாறு வலுவான கருவியாக அமைகின்றது என்பதை இந்த அத்தியாயத்தில் பல்வேறு உதாரணங்களுடன் விபரிக்கின்றார். குறிப்பாக அறிவுப் புலமையின் நகர்வு எவ்வாறு அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளின் மனிதவளம் அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளினால் இலகுவாக உறிஞ்சப்படுவதற்கு துணை செய்கின்றது என்பது குறித்த விமர்சனப் பார்வையை முன்வைக்கின்றார். ஆரம்ப காலங்களில் அறிவை உற்பத்தி செய்யும் மையங்களாகவிருந்த பல்கலைக் கழகங்கள் கைத்தொழில்புரட்சிக்குப் பின்னர் திறன் களை உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்களாக மாற்றம் பெற்றுள்ளன. அல்லது மாற்றம் பெறவேண்டும் எனும் எதிர்பார்ப்பு பரலாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு வகையில் பல்கலைக்கழக கல்வியின் சுயாதீனத்தன்மை மீதான திணிப்பாகவும் அமைகின்றது.

அதுமட்டுமன்றி அறிவையும் திறனையும் உற்பத்தி செய்ய பல்கலைக்கழகங்கள் பாரம்பரியமாகப் பின்பற்றி வந்த முறைமைகளில் மாற்றங்கள் நிகழத் தொடங்கி யுள்ளன. தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பத்தின் அதீத வளர்ச்சியினால் கற்றல் கற்பித்தல் செயற் பாட்டின் போக்கில் பாரிய திரும்புகை நிகழ்ந்திருக் கின்றது. தொழில் சந்தைக்குத் தேவையான பட்டதாரி களை உருவாக்குவது மட்டுமே பல்கலைக்கழகங்களின் பிரதான நோக்கம் என்பதாக பல்கலைக்கழக கல்வி முறைமைகள் சுருங்கிப் போயுள்ளன. தகவல் தொடர்பாடல் தொழில் நுட்பத்தின் அதீத செல்வாக்கு உயர்கல்வி முறைமைக்குள் பல மாற்றங்களை நிகழ்த்தியவண்ணமிருக்கின்றது. இந்த சூழ்நிலையை பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அழுத்தமாக பதிவு செய்கின்றார்.

யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம் : தொடக்கத்துக்கு முன்னைய உசாவல் எனும் தலைப்பில் எழுதப்பட்டுள்ள மூன்றாவது அத்தியாயம் மிகுந்த வரலாற்றுத் தகவல்

செறிவுடைய அத்தியாயமாகவுள்ளது. குறிப்பாக இலங்கையில் பல்கலைக்கழக முறைமையைத் தோற்றுவிப்பது தொடர்பிலான ஆரம்ப கட்ட முயற்சிகளும் அவற்றுடன் தொடர்புடையவர்களும் உரிய வரலாற்று ஒழுங்கில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளார்கள். பிரித்தானியர்களின் ஆதிக்கத்துக்குள் இருந்த காலப் பகுதியில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தை தாபிப்பதில் செல்வாக்கு செலுத்திய நபர்கள் மற்றும் விடயங்கள் தொடர்பிலும் சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர் இன மொழி தனித்துவமான பல்கலைக்கழகங்களை தாபிப்பது தொடர்பில் செலுத்தப்பட்ட தீவிர அக்கறை தொடர்பிலும் இவ் அத்தியாயம் மிகச் சிறப்பாக ஆராய்கின்றது. தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக இயக்கத்தினதும் அதன் முன்னோடிகளினதும் செயற்பாடுகள் குறித்து பதியப்பட்டுள்ளமை தமிழர்கள் பல்கலைக்கழக கல்வி குறித்துக் கொண்டிருந்த அதீத அக்கறையை பதிவு செய்கின்றது. அந்த இயக்கத்தினரின் முயற்சியின் விளைவுகள் இறுதி இலக்கை அடையமுடியாது போனாலும் இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைந்துபட்டங்களை வழங்கும் நிறுவனமாக நாவலர் மண்டபம் எனும் கல்விச் சாலையை நிறுவுவது வரை வந்தமை உன்னதமான அடைவாகும். இன்று யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஐம்பதாவது ஆண்டு நிறைவில் நின்று பின்னோக்கி வரலாற்றைப் பார்க்கும் போது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் தோற்றுவாய் குறித்த புரிதலைப் பெற்றுக்கொள்ள பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா வழிசமைக்கின்றார்.

யாழ்ப்பல்கலைக்கழக உருவாக்கமும் வளர்ச்சியும் எனும் நான்காவது அத்தியாயம் மிகுந்த கரிசனைக்குரிய பல வரலாற்றுச் செய்திகளையும் தவறுகளையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. மிக திக அவசரமாக முன் மொழியப்பட்டு அமைக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் எப்படி பாரம்பரியம்மிக்க பரமேஸ்வராக் கல்லூரியை விழுங்கிக் கொண்டது என்பது தொடர்பான ஒரு விமர்சனப் பார்வையை பேராசிரியர் இவ் அத்தியாயத்தில் தூண்டுக்கின்றார். யாழ்ப்பாணத்தில் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றை அமைப்பதில் அரசாங்கம் தன் வளங்களை முதலீடு செய்வதைத் தவிர்த்து ஏற்கனவேயிருந்த வளங்களை அடாத்தாகப் பறித்துப் பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவிய வரலாற்றுத் தவறை இவ் அத்தியாயத்தில் விரிவாக குறிப்பிடுகின்றார். இத்தகையதொரு நிலமையே கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் அமைக்கப்படும் போது நிகழ்ந்தது. இது தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் ஆறாமர்ந்து திட்டமிட்டு ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை அமைக்காமையால் இன்றுவரை தொடரும் பல அவலங்களைச் சுட்டுகின்றது.

அவசரக்குழந்தையாகப் பிறந்த யாழ்ப்பாண வளாகத்தையும் அது பின்னர் பல்கலைக்கழகமாக தர முயர்ந்தபோதும் அதனை எவ்வாறு வளாகத் தலைவர்களும் துணைவேந்தர்களும் தாங்கி வளர்த்தார்கள் எனும் கதையை நான்காவது அத்தியாயத்தில் ஆரம்பித்து அடுத்துவரும் ஐந்து அத்தியாயங்களிலும் விபரிக்கின்றார். குறிப்பாக மாக்கிய சிந்தனாவாதியான பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் தலைமைத்துவமும் அதன் பின்னர் தமிழ்த் தேசிய சிந்தனாவாதியான பேராசிரியர்

சு.வித்தியானந்தனின் தலைமைத்துவமும் வளாகம் மற்றும் பல்கலைக்கழகத்தை அதன் குறைப்பிரசவக் குறைபாட்டிலிருந்து எவ்வாறு காப்பாற்றின என்பதை பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா அழுத்தமாகப் பதிவு செய்கின்றார். இரண்டு பேராசிரியர்களினாலும் முன்னெடுக்கப்பட்ட பல பணிகளையும் அவற்றின் விளைவுகளால் பல்கலைக்கழகம் வாடாது தப்பிப்பிழைத்தமையையும் மிகத் தெளிவாக அடுத்த தலைமுறைக்கு கையளிப்புச் செய்கின்றார்.

பேராசிரியர் க.கைலாசபதி குறித்து குறிப்பிடும் பின்வரும் கருத்து மிகுந்த கவனத்துக்குரியது “அவரது ஆய்வுகள் சமூகவியல், பண்பாட்டியல், மானிடவியல், அரசியற் பொருளியல் என்றவாறு அறிவுப் புலங்களை ஒன்றிணைத்து நிறைவிக்கும் வகையில் இருந்தன. அறிவுத் துறைகளை ஒன்றிணைக்கும் மார்க்சிய இயங்கியல் உறுநோக்குடன் அவரது எழுத்துக்கள் மேலேழுந்தன.” என பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் பல்பக்க பரிமாண ஆய்வாளுமையைப் பதிவுசெய்கின்றார். இவ் அத்தியாயத்தில் பேராசிரியரின் அறிவுப் புலம் சார் ஆளுமை ஆழமாக அணுகப்பட்ட போதும் குறித்த நூலின் நோக்கம் கருதி பல்கலைக்கழகம் சார்ந்த அதிகார ஆளுமை சற்று இன்னும் ஆழமாக ஆராயப்பட்டிருக்கலாம் எனத் தோன்றுகின்றது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் குறித்து ஒரு அத்தியாயம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அண்மையில் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் அவர்களது நூற்றாண்டு கொண்டாடப்பட்ட போது அவரது ஆளுமையின் கூறுகள் பல துறைசார் விற்பன்னர்களால் ஆராயப்பட்டது. அனேகமானவர்களின் ஆராய்வு அவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் நிலைத்திருப்புக்கு ஆற்றிய பணிகள் குறித்தே அமைந்திருந்தன. பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசாவும் பேராசிரியர் வித்தி குறித்த தனது பார்வையை பல்கலைத் தமிழ் பெருந்தியம் எனும் நூற்றாண்டு மலரில் புலமைச் சூழலும் பேராசிரியரின் செயல்நீட்சியும் எனும் தலைப்பில் பதிவுசெய்திருந்தார். தனது இந் நூலிலும் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் குறித்து பதிவுசெய்கின்றார். இவ்விரு கட்டுரைகளும் ஒன்றே எனும் போதிலும் அவை அமைந்துள்ள தளத்தில் இருந்து அவை வெவ்வேறு தனித்துவங்களைக் கொள்கின்றன.

பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் காலனியம் மற்றும் காலனிய நீக்கம் ஆகிய இரு தளங்களிலும் வாழ்ந்தவர். உலக அறிவுப்பெருக்கமும் தமிழ்ப் புலமைச்சூழலும் அவரது செயல்நீட்சிகளுக்குரிய பின்புல வரைபுகளாயின. அவற்றிலிருந்து முகிழ்ப்பும் செயல்நீட்சிகளும் கொண்ட ஆளுமை வடிவினராக விளங்கிய பேராசிரியர் கோட்பாடு மற்றும் நடைமுறை என்ற இரு நிலைகளிலும் தடம் பதித்தவர் என ஆரம்பிக்கும் அவ் அத்தியாயம் பேராசிரியரது பல்பக்க பரிமாணங்களை தேடும் ஆர்வத்தை விளைவிக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

உயர்கல்வியும் அபிவிருத்தியுமாக வாழ்ந்த துணைவேந்தர் அ.துரைராஜா எனும் தலைப்பிலான

அத்தியாயம் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தை நெருக்கடியான காலங்களில் துணைவேந்தராக இருந்து வழிநடத்திய பேராசிரியரது சிறப்புக்களை ஆவணப்படுத்துகின்றது. குறித்த நூலின் ஆசிரியர் பேராசிரியர் துரைராஜாவின் தலமைத்துவத்தின் கீழ் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிய அனுபவங்களில் பல்கலைக்கழகம் சார்ந்த பல விடயங்களைப் பதிவுசெய்துள்ளார். இந்த அத்தியாயத்துக்குப் பின் தொடரும் அத்தியாயத்தில் பேராசிரியர் பொ.பாலசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் குறித்து எழுதும் போதும் இவ் அனுபவங்களின் தெறிப்பு ஆழமாக தெரிகின்றது. இக் கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டதன் பிரகாரம் வரலாற்றுடன் நகர்ந்து கொண்டு வரலாற்றை எழுதும் நுட்பவியல் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர்கள் குறித்து எழுதும் போது பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. இதனால் பல்கலைக்கழகத்தின் ஐம்பதாவது ஆண்டு குறித்து வரும் நூலில் 35 ஆண்டுகள் வரை பணியாற்றிய துணைவேந்தர்கள் பற்றிய குறிப்புக்களை மட்டுமே விரிவாக உள்ளடக்க பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசாவினால் முடிந்திருக்கின்றது. இது ஒரு அகவயத் தன்மைப்பட்டதாக அமைந்துவிடுவதுடன் இந் நூலின் விரிவுக்கான தேவையையும் உணர்த்துகின்றது.

நூலின் இறுதி நான்கு அத்தியாயங்களும் மிகுந்த கரிசனையுடன் கல்வியியலாளர்கள் மற்றும் பல்கலைக்கழக நலன் சார்ந்த தரப்பினரால் அணுகப்படவேண்டிய விடயச் செறிவினைக் கொண்டுள்ளன. குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் தனது செல்நெறியில் எட்டியவை எட்டப்படவேண்டியவை குறித்த பார்வை ஐம்பதாண்டு காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சில அடைவுகளை பதிவுசெய்கின்றது. இங்கும் நூலாசிரியர் தனது தேடல்பொறிக்குள்ளும் அவதானிப்பு வலயத்துக்குள்ளும் அகப்பட்ட விடயங்களை மட்டுமே பதிவுசெய்வதனால் சில மட்டுப்பாடுகளையும் போதாமைகளையும் இவ் அத்தியாயங்கள் கொண்டுள்ளன. இருந்தும் போர்க்கால நெருக்கடிகளுக்குள் பல்கலைக்கழகம் சந்தித்த சவால்களையும் அவற்றைத் தாண்டிய நுட்பங்களையும் மீள ரூபகப்படுத்தும் அத்தியாயமாக இது அமைந்துள்ளது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் கடந்த ஐம்பதாண்டு காலப்பகுதி நகர்வியக்கம் சமதரையில் பயணப்பட்ட ஊர்த்தியை ஒத்ததாக அமையவில்லை. மாறாக மலைகளிலும் காடுகளிலும் பயணித்த உந்துருளியை ஒத்ததாகவே அமைகின்றது. எழுவதும் பின் வீழ்வதுமாகவே பல்கலைக்கழக செயற்பாடுகள் நகரவேண்டிய தவிர்க்க முடியாத புறச்சூழல் இருக்கின்றது. போரின் போது ஏற்பட்ட மனிதவளம் உள்ளிட்ட அசையும் சொத்துக்களின் இழப்பு போருக்குப் பின் பல்கலைக்கழகச் சூழலை மையப்படுத்திய தனியாரின் விரைந்த விருத்தியினால் திட்டமிடப்பட்ட அசையாச் சொத்துக்களின் இழப்பு என காலத்துக்கு காலம் பல்கலையின் விரிவாக்கத்துக்கு சவால் விடும் காரணிகள் பலவாகியுள்ளன. இத்தகைய சவால்களுக்குள்ளாலும்

தனக்குரிய சமூகக் கடமையைப் பல்கலைக் கழகம் எவ்வாறு நிறைவேற்றியுள்ளது நிறைவேற்ற எத்தனிக்கின்றது என்பதை பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசாவின் இந் நூல் சாதக நோக்கு நிலையில் நின்று ஆராய்கின்றது. ஒரு முன்னாள் பல்கலைக்கழக ஆசிரியராக அவரது வகிபாகத்தைத் தாண்டி நேர்மனப்பாங்கு கொண்ட ஒரு கல்வியியலாளர் அவர் எனும் பெருமையை பல்கலைக்கழகம் குறித்த அவரது பார்வை நிரூபணம் செய்கின்றது.

எட்டப்படவேண்டியவை எனும் தலைப்பிலான அத்தியாயத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட விடயங்களும் பல்கலைக்கழகத்தின் பாதையை நேர்செய்வனவாகவே அமைந்துள்ளன. குறிப்பாக பல்கலைக்கழக ஆய்வுகளை சமூகமயப்படுத்தும் அவசியம் குறித்து ஆழமான தொரு பார்வையை பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா முன்வைக்கின்றார். மாணவர்களினதும் மட்டுமன்றி கல்வி சார் ஆளணியினரினதும் வாசிப்புப்பழக்கம் குறைந்து வரும் சூழலில் ஒரு பரந்துபட்ட வாசிப்பனுபவத்தை பல்கலைக்கழகச் சூழல் வழங்குவதற்குரிய வழிகள் குறித்து சிந்திக்கவேண்டிய அவசியத்தையும் பேராசிரியர் வலியுறுத்துகின்றார்.

நிறைவுரை

பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசாவின் பல்கலைக்கழக கல்வியும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வளர்ச்சியும் எனும் நூலானது அளவில் சிறியதாயினும் அது கிளர்த்தும் சிந்தனைவிரிவு பெரிதாகவுள்ளது. ஈழத்தமிழர்களின் தனித்துவமான அறிவுற்பத்தி மையம் ஒன்றின் கடந்த கால பயணத்தை பதிவுசெய்யும் அதேவேளை அதனது எதிர்காலப் போக்கையும் சமூக எதிர்பார்ப்பையும் இந் நூலின் மூலம் வெளிக்கொணர நூலாசிரியர் அவாக்கொண்டுள்ளார். இது அவரது அறிவாராய்ச்சியியல் துறைசார் அணுகுமுறையுடன் கூடிய பார்வைப்புலத்தினால் நிகழ்ந்திருக்கின்றது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஐம்பதாவது ஆண்டு பூர்த்தியை முன்னிட்டு வெளிவந்த முதலாவது நூல் எனும் பெருமையை தக்கவைக்கும் இந் நூல் தனக்குப் பின்னாக பல நூல்களும் ஆய்வுகளும் வெளிவரவேண்டும் எனும் ஆய்வு இடைவெளியை உருவாக்கிக் கொடுத்துள்ளது. இது இந்த நூல் செய்துள்ள மிகப்பெரும் அறிவுப் பங்களிப்பு ஆகும். எப்போதும் புதிய சிந்தனைகளைக் கிளர்த்திவிடும் எழுத்துக்கள் மதிப்புக்குரியன. அறிவுப் பரவலாக்கப் புலத்தில் ஓயாது இயங்கும் பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசாவின் எழுத்துக்களும் படைப்புக்களும் என்றும் மதிப்புக்குரியன. அவை அவருக்கு மட்டுமான மதிப்புக்கள் மட்டுமல்ல அவர் சார்ந்த யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கல்வியியல் துறை மற்றும் கலைப்பீடத்துக்கும் மதிப்புக்குரியன. எண்பதுகளைத் தாண்டிப் பயணிக்கும் பேராசிரியரது வாழ்வுப் பயணம் இன்னும் நீளவேண்டும். அவரது வாழ்நாளின் நீட்சி அறிவுப் பரவலாக்கத்தின் நீட்சியாகவும் விரிவாகவும் அமையும்.

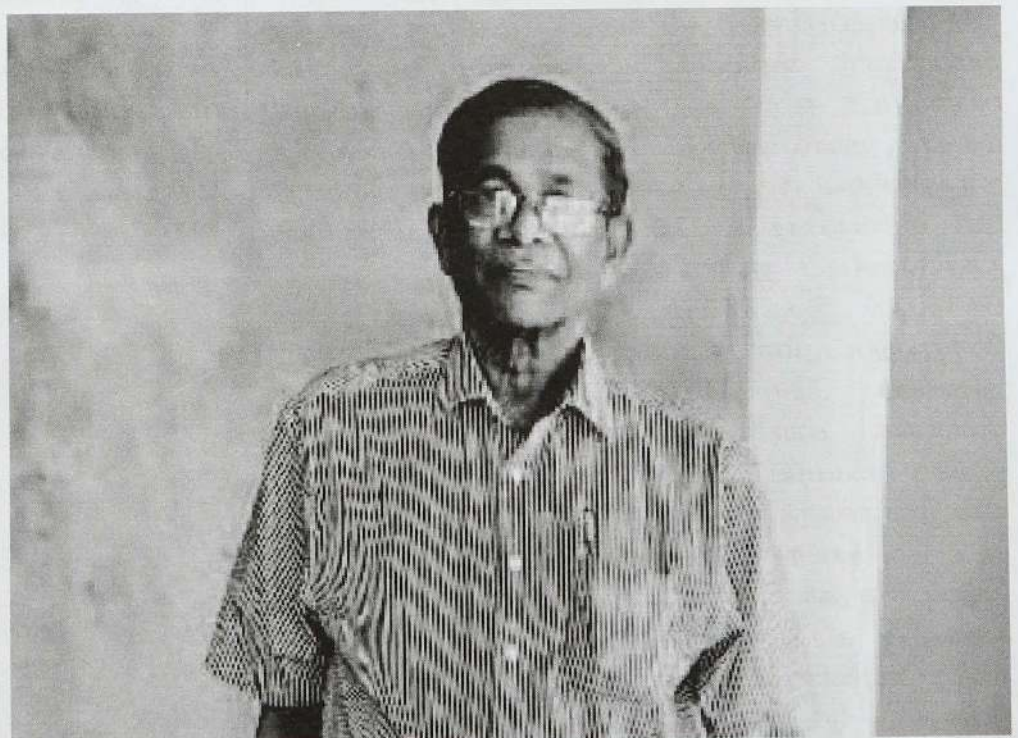
பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசாவின் “சீர்மிய உளவியல்”

நான் விரும்பிப் படித்த உளவியல் மற்றும் கல்வி சார்ந்த நூல்களில் பேராசிரியர் முனைவர் சபா.ஜெயராசா அவர்களின் நூல்கள் முக்கிய பங்கை வகித்துள்ளன. குழந்தை உளவியலும் கல்வியும், கல்வியில் எழுவினாக்கள், உளவியல் முகங்கள், கல்வி நிர்வாகமும் முகாமைத்துவமும், சமய உளவியல் மற்றும் சீர்மிய உளவியல் ஆகிய நூல்கள் அவற்றுள் அடங்கும். இவரது உளவியல் சார் கட்டுரைகள் பெரும்பாலும் வகைப்படுத்தப்பட்ட குழுக்களின் உளவியலாக (சிறுவர்கள், பெண்கள், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள்) அல்லது வேறுபட்ட தளங்களின் உளவியல் நெடுக்குவெட்டு முகங்களாக அமைந்திருக்கும் (சமூகம், சமயம், மார்க்சியம், விளையாட்டு, அழகியல், பண்பாடு, பாடசாலை, அரங்கம், ஓவியங்கள், சமய ஆடல்கள்.....). உளவியல்சார் நூல்கள் பெரும்பாலும் ஆங்கிலத்தில் இருந்த காலங்களில் முனைப்புப்பெற்ற தமிழ் நூல்களின் வருகையில் முனைவர் சபா.ஜெயராசா அவர்களோடு பேராசிரியர் தயா சோமசுந்தரம், பேராசிரியர் சிவயோகன், வைத்தியகலாநிதி சிவதாஸ், திருமதி கோகிலாமகேந்திரன், வைத்தியகலாநிதி கடம்பநாதன், அருட்தந்தை ஸ்டாலின், அருட்தந்தை டேமியன், அருட்தந்தை இராசநாயகம், கலாநிதி கஜவிந்தன், கலாநிதி கலாமணி, க.பரணீதரன் (நான் வாசித்த நூல்களின் அடிப்படையில்) ஆகியோரின் பங்களிப்பு

மிகப்பெரியது. இவர்களின் நூல்கள் வடமாகாணத்தில் உளவியல் செயற்பாடுகளுக்கும் கற்றலுக்கும் பெரிதும் வலுச் சேர்த்துள்ளன என்பதே உண்மை. அதில் முனைவர் சபா.ஜெயராசா அவர்களின் தொடர்ச்சியான இயங்குநிலை உளவியல் தளத்தின் பலமாகவே கூறலாம்.

இவரது உளவியல்சார் கட்டுரைகளின் பெரும்பாலான உசாத்துணை நூல்களாக அமைந்தவை ஆங்கில நூல்கள். இருப்பினும் அவற்றை எழுது கலாசாரம், மொழி, வாழ்வியல் அனுபவங்கள் ஆகியவற்றுடன் ஒன்றித்த வகையில் தனது கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். உளவியலை பரந்துபட்ட ஒன்றாக தனது கட்டுரைக்குள் உள்வாங்காது சிறுசிறு அலகுகளாகப் பிரித்து அதனை ஒரு ஒழுங்கில் உள்ளடக்கியே தனது நூல்களை வடிவமைத்துள்ளார். தனது ஒவ்வொரு நூலினுள்ளும் பிரமிக்கத்தக்க கலைச்சொல் வடிவங்களை பயன்படுத்தியிருப்பார் அல்லது அறிமுகப்படுத்தியிருப்பார். உதாரணங்களாக நேர்த்தெறிப்புக் குழு, உறுதழுவல், ஊடுதலையீடு, சீர்மியம், உளமுட்டம், வெளியெரிகை, மீமனக்கோலம், பதகளம், விடு கற்பனைகள், ஆயர்நிலை நலக்கோடல் போன்றவற்றைக் கூறலாம். பிரதானமான தமிழ் செற்களுக்கான ஆங்கிலப் பதங்களும் சில இடங்களில் தரப்பட்டிருக்கும். இந்த உத்தி வாசகர்களின் அல்லது உளவியல் மாணவர்களின் ஆங்கில நூல்களின் வாசிப்புப் பழக்கத்திற்கு உதவியாக அமையும். கல்வியியலாளரான இவரிடத்தில் கலை, இலக்கியம், உளவியல், தத்துவம் ஆகியவற்றிலுள்ள பல்பரிமாணப் பார்வையும் ஈடுபாடும் எமக்கு பல அரிய நூல்களை உவந்தளித்துள்ளன.

இவரது முக்கிய இலக்குக் குழுவாக அமைவது மாணவர்கள். அவர்களின் உளரீதியான நன்நிலையின் அவசியத்தின் வெளிப்பாடாக இவரது நூல்களை நாம் எடுத்துக்கொள்ளமுடியும். 18 கட்டுரைகளை இந்நூல் உள்ளடக்கியுள்ளதுடன் உசாத்துணை நூல்களின் விபரமும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. பாடசாலைச் சீர்மியம் தொடர்பாக வெளிவரும் முதல் தமிழ்நூலாக “சீர்மிய உளவியல்” அமையும் என்பதும் சீர்மியச் செயற்பாடுகள் மேலைத்தேயச் செயல் முறையென்ற அறிகை அடிமைத்தனத்தை மாற்றும் முயற்சியாகவும் இந்நூல் அமையுமென்றும் தனது நூலாசிரியர் உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். உளவளத்துணை என்ற சொல்லின் கலைச் சொல்லாகவே சீர்மியத்தை விளக்கியுள்ளார். முன்பு நான் குறிப்பிட்டதைப்போல் பலதளங்களில் சீர்மியத்தை ஆராயும் பண்பினை முதலாவது கட்டுரையிலேயே நாம் காணலாம். சீர்மியத்தை கல்வியிலும், தொழிலிலும், திருமணத்திலும், நெருக்கடியிலும், அனர்த்தத்திலும், பொழுதுபோக்கிலும், பரீட்சையிலும், மருத்துவத்திலும், சமயத்திலும் புகுத்தராயப்படுகின்றது என்பதை குறிப்பிட்டுள்ளார். சீர்மியம் என்பது சீர்மிய நாடிக்கோ அல்லது பாதிக்கப்பட்டவர்க்கோ மட்டுமன்றி சாதாரண மனிதரும் தமது ஆற்றல்களையும் மனவெழுச்சிகளையும் வளப்படுத்த உதவுமென்ற விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியுள்ளார். உளமருத்துவம், ஆலோசனை வழங்கல், வழிகாட்டல் ஆகியவற்றிலிருந்து எவ்வாறு சீர்மியம் வேறுபடுகின்றதென்பதையும் அவரது கட்டுரைகள் விளக்கியுள்ளன.

“தனிமனித அமைதிக்குலைவு சமூக அமைதிக்குலைவில் இருந்து தோற்றம் பெறுகின்றது” என்ற கூற்று உளவியல் பரப்பில் கவனிக்கப்படவேண்டியதன் அவசியம் புலப்படுத்தப்படுகின்றது. மனித அறிகையில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தால் உருவான பொருளாதார பன்முக வளர்ச்சியும் அதன் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சிகளும்

சமூகச் செயற்பாடுகளை எளிய வடிவிலிருந்து சிக்கலான வடிவிற்கு நகர்த்தியுள்ளது. தனிச் சொத்துரிமையும் உடற்பலம் சார்ந்த அதிகாரப் பிரயோகங்களும் உளநலத்தில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. இவற்றினால் மாயச் செயற்பாடுகள், சடங்குகள், மந்திரீகம் போன்றவற்றின் தோற்றமும் இதன் வழித்தொடராக வைத்தியர், ஆசிரியர், பூசகர் என்ற தொழில்சார் பிரிவினரும் தோற்றம் பெற்றனர் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இவற்றைப் போன்ற விளக்கங்கள் மனித வளர்ச்சியின் படிநிலைகளையும், அதன் இருமுகத் தாக்கங்களையும் உளவியற் கோணத்தில் விளக்கிநிற்கின்றன. அத்தோடு இவை சமூக உருவாக்கத்தின் உளவியல் சார் தாக்கத்தின் ஆரம்பப்புள்ளியை தெளிவுபடுத்துகின்றன.

இவரது கட்டுரைகளில் அநேகமானவற்றில் ஒரு வரலாற்றுத் தொடர்ச்சி இருக்கும். ஆய்வுகளும் அதற்கான தூண்டிகளையும் தெளிவுற விளக்கும் பாங்கையும் அங்கே காணலாம். சமூகத்தின் முன்னேற்றத்தின் வாயிலாக பண்பாடு தோற்றம்பெற்றதையும், அதன் பண்புகளை உளவியற் பார்வையில் ஆய்வுநிலை விளக்கங்களையும் சிறப்புற விபரித்துள்ளமை அவரது கல்விப்புலமையினதும், பரந்த வாசிப்பினதும் மற்றும் தேடலினதும் வியத்தகு விளைவாகவே பார்க்கலாம். பண்பாட்டை உளவியல் அடிப்படையில் நோக்கும்வளியாக “உளமானிடவியல்” தோற்றம் பெற்றதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்த ஆய்வைத் தூண்டிய தூண்டியாக ஒரே பண்பாட்டில் வாழும் மக்களிடத்தில் ஏன் வேறுபட்ட ஆளுமைக் கோலங்கள் தோன்றுகின்றன என்ற வினா அமைந்துள்ளதாகக் கருதப்படுகின்றது. அதன் நீட்சியான விருத்திகளையும் விளக்கியுள்ளார். இதேபோன்று தனிச் சொத்துரிமை, உழைப்பு, மாயச் செயல்கள், சடங்குகள், குறித்த விலங்குகள் அதே விலங்குகளை தோற்றிவிக்கமுடியும் என்ற அறிகை, விலங்குகளை அடிமையாக்கி ஆளும்

பண்பு, வழிபாட்டு முறைகள், பொருளீட்டும் பண்பு போற்றவற்றின் தோற்றப்பாட்டில் உளவியலின் பங்கு அளப்பெரியதென்பதை ஆழ்ந்த ஆய்விரூடாக விளக்கியுள்ளார். உளவியல் ஒன்றும் நவீன சிந்தனையல்ல காலங்காலமாக மனித விருத்தி படிநிலைகளில் பங்காற்றியே வந்துள்ளது என்ற உண்மையை இந்த நூல் முன்நிறுத்தியுள்ளது.

இந்நூலின் இலக்காக பாடசாலைச் சமூகம் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளதோடு பாடசாலைச் சீர்மியத்தை அச்சாணியாக வைத்தே கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும் அடிப்படைக் கூறுகளையும் அதன் வரலாற்றையும் கூறியபின்பு பாடசாலைச் சமூகத்தினுள் நுழைவது சிறந்த உத்தியென்றே புலப்படுகின்றது. அதில் ஆசிரியர்களின் பங்குபற்றியும், பெற்றோர்கள் மற்றும் மாணவர்களின் வலுவூட்டல், கலைத்திட்டங்கள், நுண்திறன்கள் என்று தொடர்புற பரந்துசெல்லும் கட்டுரைகள் ஒவ்வொரு ஆசிரியருக்கும், கல்விச் சமூகத்திற்கும் வழிகாட்டியாக அமையும் என்றே நினைக்கின்றேன். ஆசிரியர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய திறன்கள், ஆரம்பப் பாடசாலை, இரண்டாம் நிலைப் பாடசாலைகளிற் செயற்படுத்தக்கூடிய செயற்பணிகள், மாணவர் பிரச்சினை வெளிப்பாடுகளை இனங்காணல் போன்ற விடயப் பரப்புக்கள் சிறந்த ஆசிரியரை உருவாக்கவல்ல துணுக்குகளைத் தன்னகத்தே கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். இவற்றைப் பிரயோகிக்கும் பாடசாலையால் அல்லது ஆசிரியரால் மாணவர்களுக்கு ஒரு வித்தியாசமான அனுபவத்தைக் கொடுப்பதோடு ஆசிரியர் மாணவர்களுக்கிடையிலான சிறந்த நட்புறவுப்பகிர்தலுக்கான வெளியும் உருவாக்கப்படும்.

தலையீடுகள் பலவகைகளாக இருப்பினும் அவற்றில் குறிப்பிட்ட ஒன்றே சிறந்தது என்பதில்லை என்ற இவரது கருத்திலிருந்து ஒவ்வொருவரும் தனித்துவமானவர்கள் என்பதையும், அவர்களுக்கு தேவைப்படும் தலையீடுகளும் இவ்வாறு அவரவருக்கான தனித்துவத்தைக் கொண்டிருக்கும் என்ற விளக்கத்தையே எடுத்துக்கொள்ளமுடிகின்றது. பொதுமைப்படுத்தப்படும் தலையீட்டு முறைகளால் அனைத்துப் பிரச்சனைகளுக்கும் உதவமுடியாது. பெரும்பாலான பாடசாலைகளில் இவ்வாறான பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட தலையீடுகள் வலிந்தளிக்கப்படுவது துரதிசூட்டமே. இதனை நன்கு புரிந்துகொண்டதாலேயே அந்தக் கூற்றினை முன்வைத்திருக்கலாம் என்பதே எனது விளக்கம். மாணவர்களின் பிரச்சினைகளை முன்னிலைப்படுத்தி ஆராயாமல் மாணவர்களின் திறன்கள், ஆற்றல்கள், வளங்கள், தனித்துவங்கள் ஆகியவற்றின் மீதான கவனம் எடுக்கப்படுவது நேர்மறை வலுவூட்டல் என்ற நவீன உளவியலின் வடிவமாகப் பரிந்துரைக்கப்படுவதை நினைவூட்டுகின்றது. மாணவர்களுக்கு உதவும் வினாக்களில் உறுதமுவல் வினாக்கள், அளவியல் வினாக்கள், அருள்நிலை வினாக்கள் போன்ற வினாக்களின் விளக்கமும் அதன் பலன்களும் ஆசிரியர்களுக்கு பேருதவியாக அமையும். மாணவர்களைக் கையாளும் ஆசிரியர்களின், அவதானிப்புக்களும், தொடர் நடவடிக்கைகளும், தம்மை அறிகைவழி மேம்படுத்தலும் எந்த அளவிற்கு ஒரு

மாணவனின் உள நன்நிலையில் செல்வாக்கைச் செலுத்துகின்றது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன இவரது கட்டுரைகள்.

போர், அனர்த்தங்களினால் பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளை கையாள்வதில் ஆசிரியர்களுக்கு உதவும் வகையில் ஊறுதமுவல் என்ற கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது. இதில் பாதிப்பின் வகைகள், மாணவர்களில் ஏற்படும் நடத்தைக் கோல மாற்றங்கள், உணர்வுச் சீர்குலைவுகள், ஆசிரியரால் மேற்கொள்ளப்படும் தமுவற் செயற்பாடுகள், அதற்கு பெற்றோரின் பங்களிப்பு என்று முழுமையான அணுகுமுறையை முன் வைத்தமை மாணவர்கள் தமது இழப்புக்களிலிருந்தும் அதன் தாக்கத்திலிருந்தும் விடுபட்டு கிரகித்தலை மேம்படுத்தி சக மாணவர்களோடு சமமாக இணைந்து செயற்பட வழிகோலும். இவரது கட்டுரைகளின் சிறப்பியல்பாக அவர் தேர்ந்தெடுக்கும் இலக்குக் குழுக்களை கவனிக்கலாம். ஒரு மாணவனின் விருத்திப் படிநிலையில் அல்லது அவனுக்கான சீர்மியச் செயற்பாடுகளில் உதவ இருக்கும் ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள் ஆகியோரின் நுண்திறன் விருத்தியிலும் சமங்கு கனதியைக் காண்பித்திருப்பதை இதற்கு உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ள முடியும். அதே வேளை உளவியல் செயற்பாட்டில் ஆசிரியரின் அதிகூடிய உதவுநிலையின் எல்லைகளையும் வரையறுத்துள்ளார். ஆசிரியருக்கு இருக்கும் நாட்பட்ட நெருக்கீடுகள் எவ்வாறு அவரது வினைத்திறனை பாதித்து மாணவனில் தாக்கத்தைச் செலுத்துமென்ற ஒரு அபாய ஒலியையும் அதைக் கையாளும் உத்திகளையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். மனவெழுச்சி மேம்பாட்டுக் கலைத்திட்டத்தின் அம்சங்களும் அதனை வடிவமைக்கும் செயன்முறையையும் சிறப்பாக முன்வைத்துள்ளார். இது அவரது கல்விப்புலம் மீதான ஆழ்ந்த அக்கறைக்கு ஒரு சான்று. இருப்பினும் இவற்றில் பயன்படுத்தப்படும் புதிய மற்றும் சிக்கல்தன்மை வாய்ந்த கலைச் சொற்களை கருத்துச் சிதைவின்றி விளங்கிக் கொள்வதில் சில இடர்பாடுகள் அமையக்கூடும்.

நாடகம், ஓவியம் போன்ற கலைவடிவங்களின் ஊடாக உளவளச் செயற்பாட்டை முன்னெடுக்கும் உத்திகளை தமிழர்களின் பாரம்பரிய அல்லது கிராமிய கூத்துவடிவங்களோடும், அரிஸ்ரோட்டிலின் நாடகங்கள் பற்றிய விளக்கத்துடனும், சமய நிகழ்வுகளுடனும் பாடசாலையின் அரங்கச் செயற்பாட்டிற்கு உயிர் கொடுத்துள்ளார். தனது நூலாசிரியர் உரையில் குறிப்பிட்டது போல் கார்ல் யுங் (கூட்டு நனவிலி), கவிஞ்கேஸ்ட் (வாண்மை விருத்தி), மோர்கன் (இறப்புப் பற்றிய சிறார்களின் விளக்கங்கள்), ஸ்பிட்ஸ் (அரவணைப்பியல்), கார்ல் ரெஜர்ஸ் (நேர்த்தெறிப்புக் குழு) ஆகிய உளவியலாளரின் ஆய்வுகளும் பங்குகளும் எவ்வாறு எமது கல்விச் சமூகத்திற்குப் பொருந்துகின்றது என்பதை விளக்கி மேலைத்தேய செயல்முறை எமக்குப்பொருந்தாது என்ற நிலைப்பாட்டை தகர்த்துள்ளார். தனது நூலின் இறுதியில் உளவியற் செயற்பாடுகள் மட்டும் பலனளிக்காது அத்தோடு சிந்தனை மாற்றமும் சமூக அடிக்கட்டுமானத்தின் ஸ்திரத்தன்மையும் இணையும் பொழுதே இவை சாத்தியப்படும் என்ற யதார்த்தத்தை கூறி நூலை நிறைத்துள்ளார்.

தனித்துவத் திறனாய்வு நோக்கினை அவாவும் நூல் : “தமிழியலும் திறனாய்வுக் கலையும்”

ஏகலைவன் சிற்றிதழை நடத்திய காலத்தில் சபா. ஜெயராசா அவர்களோடு பரிச்சம் ஏற்பட்டது. சஞ்சிகைக்கு கட்டுரைகள் தந்து ஊக்குவித்தார். மேதமைக் கான அடையாளங்களில் ஒன்றான எளிமையைப்பலரும் புறந்தள்ளி விட்டே செயற்படுகின்றனர். ஆனால் சபா ஜெயராசாவின் எளிமை ஈர்ப்புக்குரியது. அவரோடு உரையாடும் தருணங்கள் மகிழ்ச்சி கரமானவை. மனதிற்கு இதமானவை. பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா பயின்ற காலத்தில் அவரிடம் படிக்கும் வாய்ப்பும் வந்த மைந்தது. ஆய்வுக்கட்டுரையின் நெறியாளராகவும், கற்பித்தலை மேற்பார்வை செய்பவராகவும் அமைந்து என்னை வழிப்படுத்தினார். அப்போதும் அதிகாரத் தோரணையின்றி அன்போடும், பண்போடும் பழகினார். இத்தகை பேராசிரியர்கள் மிக மிக அரிதாகவே காணப்படுகின்றனர். உன்னத மனிதரான எனது பேராசானின் சிறப்பிதழுக்கு சிறிய பதிவொன்றை எழுதுகின்ற வாய்ப்பினை வழங்கிய காலத்திற்கும், ஜீவநதி சிற்றிதழுக்கும் மனம் நெகிழ்ந்த நன்றியினத் தெரிவித்து மகிழ்கிறேன்.

“தமிழியலும் திறனாய்வுக் கலையும்” என்ற தலைப்பிலே அமைந்திருக்கும் நூலானது சேமமடு பொத்தக சாலையால் 2012

இல் வெளியிட செய்யப்பட்டுள்ளது. நூற்றுப்பன்னிரண்டு பக்கங்களில் அமைந்துள்ளது. பதினாறு கட்டுரைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இந்நூலின் உள்ளடக்கத்தினை இரு பண்புகளில் அவதானிக்க முடிகிறது.

1. தமிழியல் நிகழ்ந்த திறனாய்வுகளின் நுண்ணிய பண்புகளை இனங்காட்டுதல்.
2. தமிழ்ச் சூழலுக்கு ஏற்ற வகையான தற்புதுமையான திறனாய்வுக் கோட்பாட்டின் தேவையினைச் சுட்டிக் காட்டுதல்.

சபா.ஜெயராசாவின் எழுத்துகளை தொடர்ச்சியாக வாசித்த பரிச்சயம் இருப்பின் மொழியாட்சியானது எதுவித தடையுமின்றி நகரும். இல்லாத பட்சத்தில் புதிய சொற் சேர்க்கைகள் வழக்கு மரத்தில் கணுபோல ஆங்காங்கே தடையினை நிகழ்த்தக்கூடும்.

இந்நூலில் நுண்ணியதும் புதுமையானதுமான பல செய்திகள் பதிவு செய்யப்பட்டள்ளன. தமிழ்ச் சூழலுக்கான திறனாய்வினை அவாவுகின்ற கட்டுரையில் கிரேக்கம் முதல் சமகாலச் சூழல் வரை இனங்காட்டுகின்றார். முரணுரைகளின் வழியே திறனாய்வின் உருவாக்கினை எடுத்தியம்பும்போது பிளேட்டோ மற்றும் அரிஸ்டோட்டலின் கருத்துகளை வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றார். மேலும் சமூக எழுச்சியும் அரசின் உருவாக்கமும் திறனாய்வுடன் கொள்ளும் உறவினையும் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றார். பேரரசின் எழுச்சியில் பெருங் காப்பியங்கள் தோன்றியதையும் சாட்சியாக முன்வைக்கின்றார்.

தமிழ் மரபினை இனங்காட்டும்போது தொல்காப்பியம் - அரிஸ்டோட்டில் - பரதமுனிவர் என ஒப்பீடு நகர்கிறது. கோட்பாடுகள் முடிந்த முடிபன்று என உணர்த்தி, புதியன தோன்றும் வகையுரைத்து நிறைவு செய்கிறார். தொல்காப்பியம் கிரேக்க சிந்தனை ஒப்பீடு என்ற மையப் புள்ளியின் விரிவாக்கமாக அடுத்த கட்டுரை அமைகின்றது. அரசு, அகநிலை ஒருமைப்பாடு, மன எழுச்சி, வண்ணம் போன்றவற்றை முதன்மைப்படுத்தி அக் கட்டுரையை நகர்த்தியுள்ளார்.

தமிழ் உரையாசிரியர் குறித்து ஆழமாக நோக்கு கின்றார். உரையாசிரியரின் தனித்துவங்களின் நெறியில்திறனாய்வின் உள்ளீட்டைத் தரிசிக்கின்றார். இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், பரிமேலழகர், அடியார்க்கு நல்லார் என்போர் நோக்கப்பட்டுள்ளனர். “வடிவாவது வட்டம் சதுரம் முக்கோணம் முதலாயின” என இளம்பூரணர் கேத்திரகணிதச் செய்திகளோடு விளக்குவதையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

மேலைப்புலத்து அனுபவங்களை எழுதிச் செல்லும் தருணத்தில்

பிளோட்டோ, அரிஸ்டோட்டில் என்போர் நவீன திறனாய்வின் வாசலாக அமைந்துள்ளமையைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். ஹோரேஸ், தந்தே அலிஜிஎரி, பிலிப்பிப்னி, ஜோன் றைடென், அலெக்சான்டர் போப் போன்றோரின் திறனாய்வு குறித்து சிறப்புறப் பதிவு செய்கின்றார். திறனாய் வின் புதிய வளர்ச்சி குறித்துப் பேசும்போது மனோரதிப இலக்கிய ஆக்கம், மார்க்சிய சிந்தனை, நவீனத்துவ யுக, ஏட்டுச்சுவடிப்பதிப்பு போன்றவை குறித்து நோக்குகின்றார்.

ஒரு முக வாசிப்பினை குவிசிந்தனை எனவும், பன்முக வாசிப்பினை விரிசிந்தனை எனவும் வாசகர் மீள் கட்டுமானத்தை மையமாகக் கொண்டு நோக்குகின்றார். தெரிதா வின் சிந்தனைத் தளத்தினை நடுவணாகக் கொண்டு பன்முக விடயங்களைப் பதிவு செய்கிறார். முடிவிலி அர்த்தங்களை வாசகர் துலங்கல் உருவாக்கும் நிலையில் தனிநபர் கருத்து, ஒருமித்த வாசகர்கருத்து, வாசகர்களின் பன்முக நோக்கு என வகையிட்டு இனங் காட்டுகின்றார்.

ஒவ்வோர் இனக்குழுமமும் தனிப்பட்ட பண்புகளைக் கொண்டுள்ளது. தனி மனித அடையாளப் படுத்தல் இனக்குழு மத்தோடு சேர்ந்தது. இனக்குழும அடையாளங்களை அழித்து போது நிலை அடையாளங்களை அழித்து பொதுநிலை அடையாளக்கட்டுமானத்தை ஏற்படுத்தும் அமெரிக்காவின் கனவு தோல்வியில் முடிந்ததை “இனக்குழும நிலையும் அடையாள நெருக்கடியும்” என்ற கட்டுரையில் அலசுகின்றார். பெரும்பான்மை இனக்குழுமத்தையும் சிறுபான்மை இனக் குழுமத்தையும் ஒப்பிடும்போது தாழ்வு அந்தஸ்து உளநிலை சிறுபான்மை இனக் குழுமத்திற்கு ஏற்படுகின்றது. பொம்மைப் பரிசோதனை உளவியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு நீக்ரோவினரின் தற்கணிப்பினை மதிப்பிட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இக் கட்டுரைகளில் “புலச் சிதறல் உளவியலும்”

ஈர்ப்பினை ஏற்படுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளது. ஆபிரிக்கர், ஐரிஸ் நாட்டவர், உகண்டா மக்கள் என்போரை நடுவணாகக் கொண்டு ஒட்டுமை அடையாளம் குறித்து எழுதிச் செல்கிறார்.

நாவலர், தனிநாயகம் அடிகள் போன்றோரது பங்களிப்புகளையும் நுட்பமாக மதிப்பிட்டுள்ளார். நாவலரின் நுண்ணரசியல் நோக்கினையும், தனிநாயகம் அடிகள் தமிழியல் தளத்தை அகலித்த முறைமை யினையும் சிறப்பாகப் பதிவு செய்துள்ளார். சமூக மாற்றத்தினையும் திறனாய்வையும் சிறப்புற ஒப்பிட்டுள்ளார். அல்மானிடம், பின்மானிடம், பொறியுடல் மற்றும் எண்மானம் சார் கருத்தியல்களையும் அவற்றினை அடியொற்றி பல்தேசிய நிறுவனங்களின் பாதுகாப்பு நிலைப்பாடுகளையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். நீர்ம்மை நவீனத்துவம், உயிர்ப்பு உறுத்தல்வாதம் போன்ற கோட்பாடுகளின் இடத்தையும் பதிவு செய்துள்ளார். சமூக மாற்றமானது முடிவிலிப் பண்புடையதாக இருப்பதால் அனைத்துத் தருணத்திற்கும் பொருந்தும் பொதுவான உளவியல் விதியினை உருவாக்க முடியாதென்பதைச் சமூகக் கட்டுமையியலில் வலியுறுத்துகின்றார்.

தமிழ்ச் சூழலுக்குரிய கோட்பாட்டுருவாக்கத்தில் இனக்குழுமக் கோட்பாடு, பின் இனக்குழுமக் கோட்பாடு என்பன குறித்துப் பேசுகின்றார். பின் இனக்குழுமக் கோட்பாட்டில் முஸ்லீம் தேசியவாதம், பால்நிலை அவலங்கள், விளிம்பு நிலைமக்கள் போன்றோரின் உணர்வுகளும் முக்கியம் என்கிறார்.

தமிழின் நிகழ்ந்த திறனாய்வுகளின் நுட்பமான பண்புகளையும் தமிழ்ச்சூழலுக்கு ஏற்றவகையான தற்புதுமையான திறனாய்வுக் கோட்பாட்டின் தேவையினையும் சிறப்பாகச் சுட்டிக்காட்டுகின்ற “தமிழியலும் திறனாய்வுக் கலையும்” என்ற நூலானது தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு வரப்பிரசாத மென்று உறுதிபடக் கூறலாம்.

“வளர் தமிழ் கலைச்சொற்கள்”,

“கலை இலக்கியக் களஞ்சியம்”

எனும் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசாவின்

இருபெரும் நூல்களோடு...

கெக்கிறாவ ஸீலைஹா

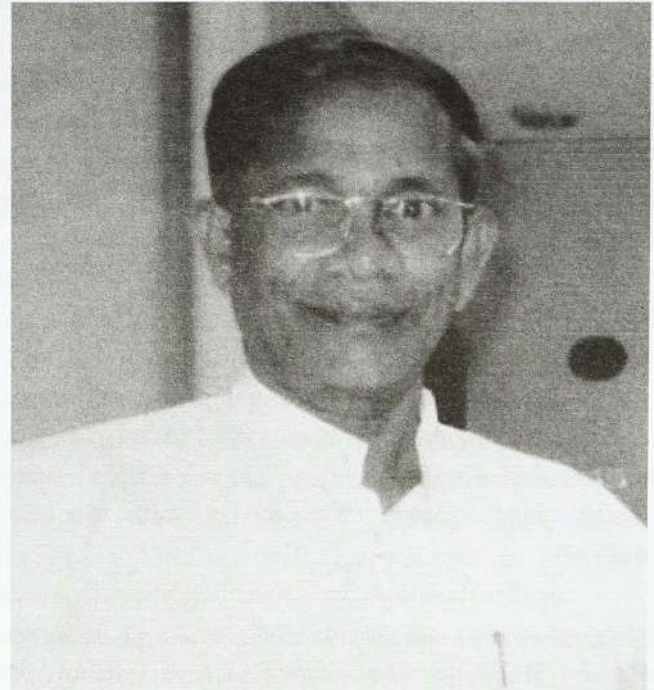

இலங்கை தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும், இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும் ஒன்றிணைந்து கடந்த 2024, ஏப்ரல் 28ம் திகதியன்று வவுனியா ஸ்ரீ சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலய கலாசார மண்டபத்தில் வவுனியூர் இரா. உதயணன் இலக்கிய விருது வழங்கல் நிகழ்ச்சியை நடத்துவிக்கிறார்கள். அந்த தமிழ் இலக்கியப் பெருவிழாவில் அடியேன் நானும் விருதுபெறும் படைப்பாளிகளுள் ஒருவராக அமர்ந்திருக்கிறேன். நிகழ்விலே ஒரு சிறப்பு அம்சமாக, “வளர் தமிழ் கலைச்சொற்கள்” பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்களின் நூல் அறிமுகமும் நடைபெறுகிறது. நூல்களில் ஒரு பிரதியை நமக்கும் பேரன்போடு வழங்குகிறார்கள்.

உண்மையிலேயே, நிகழ்வில் மா பெரிய விருது அதுதான். அந்த நூல் தான். ஒரு பெரிய பொக்கிஷமாக அதனை கருத்திற் கொண்டு எடுத்து வருகிறேன். எங்கள் பள்ளிக்கூட நூலகப் பாவனைக்கு இன்னொன்றும்

என்று பெற்று வருகிறேன். வளர்ந்து வரும் ஒரு சிறு மொழிபெயர்ப்பாளர் என்ற வகையில் அந்த நூல் ஒரு பென்னம் பெரிய வழிகாட்டி. கலை, இலக்கியம், உளவியல், தத்துவம் என்று பல துறைகளில் கால் பதித்து வந்த பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்கள் தமிழ்மொழிக்கு அணி சேர்க்கும் வகையில் ஆக்கித்தந்திருக்கும் “வளர் தமிழ் கலைச்சொற்கள்” உண்மையில் ஓர் அருமந்த நூல். ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக நாவலர், சுவாமி விபுலானந்தர், அருட்தந்தை தனிநாயகம் அடிகளார், பேராசிரியர் கைலாசபதி, பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, பேராசிரியர் வை. சச்சிதானந்தன் போன்றோர் வரிசையில் தமிழுக்குப் பெருந்தொண்டு ஆற்றி வருபவராக அடுத்திவரைச் சொல்லத் தகும என்று இந்நூல் கண்டு உளம் சொல்கிறது.

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் நம் முன்னோர்கள் பாவித்த அருஞ் சொற்கள் அருகி வரும் நிலையில் பல இருந்தன. பிழையான முன்மொழிவுகளுடன் சில சொற்கள் வலம் வரவும் செய்தன. அவற்றைத் திருத்தி இளம் மொழிப் பாவனையாளர்களுக்குக் கையளிக்கும் கடமை கற்றோர்க்கிருந்தது என்பது கண்கூடு. போலவே, அவ்வப்போது வேற்று மொழிச் சொற்களும் தமிழுக்குள் உட்புகுந்து கொண்டன. போர்த்துக்கீசர், ஓல்லாந்தர், வடநாட்டவர் பாவித்த சொற்கள், போலவே சமஸ்கிருதம், மற்றும் ஆங்கில மொழி வழி பாவிக்கப்பட்ட சொற்கள் என பின்னாட்களில் தமிழில் சொற்கள் வந்து கலந்து, எழுத்து மொழியாக அப்புறம் வடிவம் கொண்டு தமிழ் சொல் களஞ்சியத்துள் இடம்பிடித்துக் கொள்ள, தன் நூல்களிலும், தன் சொற்பொழிவுகளிலும் அவ்வகை கலைச்சொற்களை பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்கள் மிகு தீரத்துடன் அறிமுகப்படுத்தி வந்துள்ளார். நிஜத்தில் இந்தவகைக் கலைச்சொற்களை யெல்லாம் ஒருநிலைப்படுத்தி தமிழ்

பேசும் மக்கள் தெரிந்துகொள்ளும் வகையில் ஆவன செய்வது என்பது ஒரு விலை மதிப்பில்லாத முக்கியமான பணியென்றே சொல்ல வேண்டும். உலக மொழிகள் இவ்வகை அணி சேர்ப்புடன் வெகு ஆழமாகவும் அகலித்தும் மொழிவளம் கண்டு, தத்தமது மொழிகளுக்குப் பெருமை சேர்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற காலத்தில், ஆங்கில மொழிச் சொற்களை நம் இனிய தமிழ்மொழியில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யும் பணி காலத்தின் தவிர்க்கவொண்ணாத தேவையாகவும் இருந்தது.

அந்த “வளர் தமிழ் கலைச்சொற்கள்” நூல்கையில் தவழும் இவ்வேளை, கொழும்பு சேமமடு பதிப்பகத்தின் 2011 வெளியீடாக பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்களேழுதிய “கலை இலக்கியக் களஞ்சியம்” “ஜீவநதி” பரணீதரன் அவர்களின் மூலமாக கிடைக்கப்பெற்றது என்பது என்றுணர் கிறேன். விரிந்து மொழிகளுள் மொழியாகக் கலந்து மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியங்களாக, ஒப்பீட்டு இலக்கியங் களாக, விமர்சன இலக்கியங்களாக பரிணாமம் கண்டு வீறுநடை போடும் பெரும் பிரயத்தன சாகரத்தில் தமிழ் மட்டும் அலைவீசியடித்துக் காணாமல் ஆகுவது தகுமாயிராது. கலை இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வு களை, விமர்சனங்களை, தொகுப்புகளை நிதானித்து, அதேவேளை தீர்த்துடன் முன்னெடுக்கும் ஆன்மாக்கள் உண்மையில் ஆசீர்வதிக்கத்தக்கவை. அதையேதான் உயர்த்தி. தெ.மதுசூதனன் அவர்கள் இப்படிச் சொல்லி வைக்கிறார்கள் தன் முன்னுரையில்.

“தமிழ்மொழியில் இவ்வாறான நூலாக்கம் தேக்கத்திலிருந்து மீண்டெழும் அறிகை விசையைத் தரவல்லது. கலை, இலக்கிய மாணவருக்கும் விமரிச கருக்கும் உடன் உதவும் உசாத்துணை நூலாகவும் இந்த ஆக்கம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கலைச்சொற்களின் விளக்கத்தின் பொருட்டு ஆங்கில எண்ணக் கருக்களும் இணையாகத் தரப்பட்டுள்ளமை நூலின் பயனுடை மையை மேலும் அதிகரிக்கவும் செய்துள்ளது. புத்தம் புதிய கலைகளின் அறிதலும், புரிதலும் தமிழியலின் வளர்ச்சியை மேலும் முன்னெடுக்க வல்லன. புதியவற்றை அறிதலோடு பழையவற்றை நிலைநிறுத்துதலும் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையானவை. இந்நூலில் தொல்சீர் எண்ணக் கருக்களும் விளக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க பிற்தொரு பரிமாணமாகின்றது. கலை இலக்கியங்களில் நிகழ்ந்துவரும் புதிய கருத்தாடல்களை புரிந்து கொள்வதற்குரிய ஆற்றுப்படுத்தல் ஆக்கமாகவும் இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

தமிழில் இவ்வாறான பயனுள்ள ஆக்கங்களை முன்னெடுத்து வரும் சேமமடு பதிப்பகத்தினர் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.”

கிட்டத்தட்ட நூற்றியிருபத்தாறு பக்கங்களில் ஒரு மாபெரும் அறிவுருவாக்கப்பணியில் முழுமையாகத் தன்னை உட்செலுத்தி, ஒரு யாகம் போல நூலை ஆக்கித் தந்துள்ளார் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்கள்.

ஆயிரம் வகைத் தேடல்களில் இறங்கி, நமக்குத் தெரியாத பற்பல விடயங்களை பல்வேறு உதாரணங் களுடன் விபரித்துச் செல்கிறார் அவர். அகில மக்கள்

கலை பற்றிய சொல்லாக்கத்துடன் தொடங்கி, ஹைக்கூ கவிதை வடிவம் வரை சுமார் நூற்றியெண்பது, நூற்றியெண்பத்தெட்டு தலைப்புகள் காணக் கிடைக்கின்றன. சிலது முற்றிலும் புதிய தகவல்களை உள்ளடக்கியுள்ளவை. சிலது நம் முன்கூட்டிய அது பற்றிய அறிவைப்புடம்போட்டுத் திருத்துபவை.

இன்று உலகம் ஒரு கிராமம் எனச் சுருங்கியுள்ளது. தனித்த ஒரு பிரதேசத்துக்குள் அன்றி முழு உலகெங்கும் தழுவி நிற்கும் ஒன்று போலவேயான பிரச்சினைகளையும், குறிப்புகளையும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் சமூகத்தின் மரபில் நின்று அதுசார் பொதுப் பண்புகளை அகில மக்கள் கலைக்குள் உள்ளடக்கு கிறார் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்கள்.

அங்கத இலக்கியங்கள் பற்றிப் பேசுகையில் அதன் தொன்மை கிரேக்கத்தில் இருந்து தோற்றுவாய் கண்டதென்றும், நாடகம், கவிதை என்று தமிழ்மரபுக்கும் அது பழக்கப்பட்டிருந்தமை கண்கூடு என்றும், கைத்தொழிற் புரட்சியின் விளைவாக பல்வேறு அடாத்தான காரியங்கள், சீர்கேடுகளைச் சுட்டிக்காட்ட ஐரோப்பிய இலக்கிய மரபில் அது எதிர்ப்புக் குணவியலின் இலக்கிய வடிவம் எனத் தோற்றுவாய் கண்டதையும் சுட்டுகிறார் அவர்.

நாடக இலக்கியங்களில் ஆற்றுகைத் துண்டங் கள் பின் அவை உறுங்காட்சிகளாகப் பிரிவதைப்பற்றி பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்கள் விளக்குகிறார். அறவொழுக்க நாடகங்கள் ஏன் தோன்றின, அரங்க முகமுடிகள் எவ்வெவை நிமித்தம் பயன்பட்டன என்றெல்லாம் சிறப்பான விளக்கங்கள் அவரால் முன் வைக்கப்படுகின்றன.

கவிதைகளில் அருவக்கவிதைகள் என்றால் என்ன, உருவக்கவிதைகள் என்றால் என்ன, உரைநடை இலக்கியங்கள் என்பவை யாவை, ஆடல் பாடல், இசை, இராகங்கள், இசைக்கதைகள், ஆடை வடிவமைப்புக் கலை, இதிகாசக்கதைகள், இதழியல், மற்றும் நாவல் இலக்கியங்கள் என்று அதி அற்புதமான விளக்கங்கள் பக்கம் பக்கமாய் விரித்து வைக்கப்படுகின்றன அவரால். கவிதையின் படிம இலக்கியம் மேலோங்கி வரக்காரணமாய் இருந்த ஹைக்கூ என்கிற ஜப்பானிய மிகச்சிறிய கவிதை வடிவம் குறித்து விளக்கம் தரும்போது, பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா சொல்வார், அனைத்து ஜப்பானியக் கவிஞர்களும் இந்த வடிவத்தில் தான் கவிதைகள் புனைந்தனராம் என்று. எனினும், சிறப்பான இருவர் அவர்களுள் சுட்டிக்காட்டப்படுவதாக. பஸ்லோ, கோபயாலி இஸா ஆகியோர்களே அவர்களிருவரும் என்று.

சொற்களால் ஆக்கப்படும் சிற்றோவியம் என்பார் அவர். ஹைக்கூ குறித்து இப்படி இப்படி ஒவ் வொரு கலைச் சொல்லாக்கத்துக்கும் உதாரணங்கள் தந்து, அதன் தோற்றப்பாடு பற்றி அழகான விளக்கங்கள் முன்வைக்கிறார் நூலில். ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளராக மட்டுமன்றி, ஒரு மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியையாகவும், மொழியைக்கற்றுத்தேற விரும்பும் மாணவியாகவும் கைகளில் தடவித்தடவி ஒரு புத்தகத்தினது பிரதியை எனக்கே எனக்கென்று வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் போல.

கலாநிதி சபா.ஜெயராசாவின் “கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகள்” நூல் குறித்த பார்வை

கலை இலக்கியம் என்பது வெற்றிடத்தில் சுயம் புவாகத் தோன்றியதல்ல. எந்தவொரு படைப்புக்கும் பின்னால் ஏதாவதொரு கருத்தியலோ அல்லது கோட்பாடோ அடிநாதமாக இருக்கும். கோட்பாடு என்பது ஏதாவது ஒரு துறையில் ஒரு விடயத்தை விளக்கச் சில கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தர்க்கபூர்வமாக நிறுவப்படும் கூற்று அல்லது கூற்றுக்களின் தொகுப்பு என்பர். இவ்வகையில் கோட்பாடுகள் பலவகையின. இறையியல் கோட்பாடு, சமயக் கோட்பாடு, பொருளாதாரக் கோட்பாடு, கலைக்கோட்பாடு, இலக்கியக் கோட்பாடு எனப்பலவும் அறிவியல் உலகில் பேசப்படுபவையாக உள்ளன.

குறிப்பாக, கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகள் படைப்புகளின் உட்கூறுகளின் தன்மையினை / தகுதியினை எவ்வாறு நோக்கமுடியும் என்கிற புரிதலை எமக்குத் தருகின்றன. படைப்பாக்கத்தின் நோக்கம் / குறிக்கோளினை ஒரு விமர்சன முறையியலின் அடிப்படையில் விளக்க முனைகின்றன. அத்துடன், கலை இலக்கியங்களின் ஏற்புடமை, படைப்பாற்றல், சார்பு நிலை படைப்பின் சாத்தியப்பாடு என்பவற்றை அறிந்து கொள்ள எம்மைத் திசைவழிப்படுத்துகின்றன.

படைப்பாளி ஒருவன் தனது அறிவுக்கேற்ப வாழ்க்கையை நோக்கும் முறைமை இது தான் என்ற கொள்கையை கருத்து ரீதியாகவும், ஆக்க ரீதியாகவும் நிறுவுகிறான். அக்கொள்கைப்படியே கலை இலக்கியங்களைப் படைக்கும் போது அல்லது விமர்சிக்கும் போது ஒரு ஒழுங்கு முறையினைப் பின்பற்றுகிறான். அந்த ஒழுங்குமுறை அந்தக்கொள்கையின் அமைவு நெறி ஆகின்றது. இவ்வாறு பலரும் பல்வேறு நோக்கு நிலையில் படைப்புக்களை உருவாக்கும் போது ஒவ்வொரு அமைவுநெறி ஏற்பட்டு விடுகின்றது. இவ்வாறு தோன்றிய அமைவு நெறிகள் இன்று கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகளாகச் சட்டப்படுகின்றன.

இது பற்றி பேரா.கா.சிவத்தம்பி குறிப்பிடுகையில்; கோட்பாடு என்பது “குறிப்பிட்ட ஓர் இலக்கியக் கொள்கை காரணமாக இலக்கியத்தின் உருவிலும், பொருளிலும் ஏற்படும் அமைவுநெறி அல்லது ஒரே சார்பான அமைவு நெறிகளின் தொகுதி” என வரையறுத்துள்ளார். ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளி அல்லது கலைஞன் தனது வாழ்வியல் சூழலில் நிலவுகின்ற பாரம்

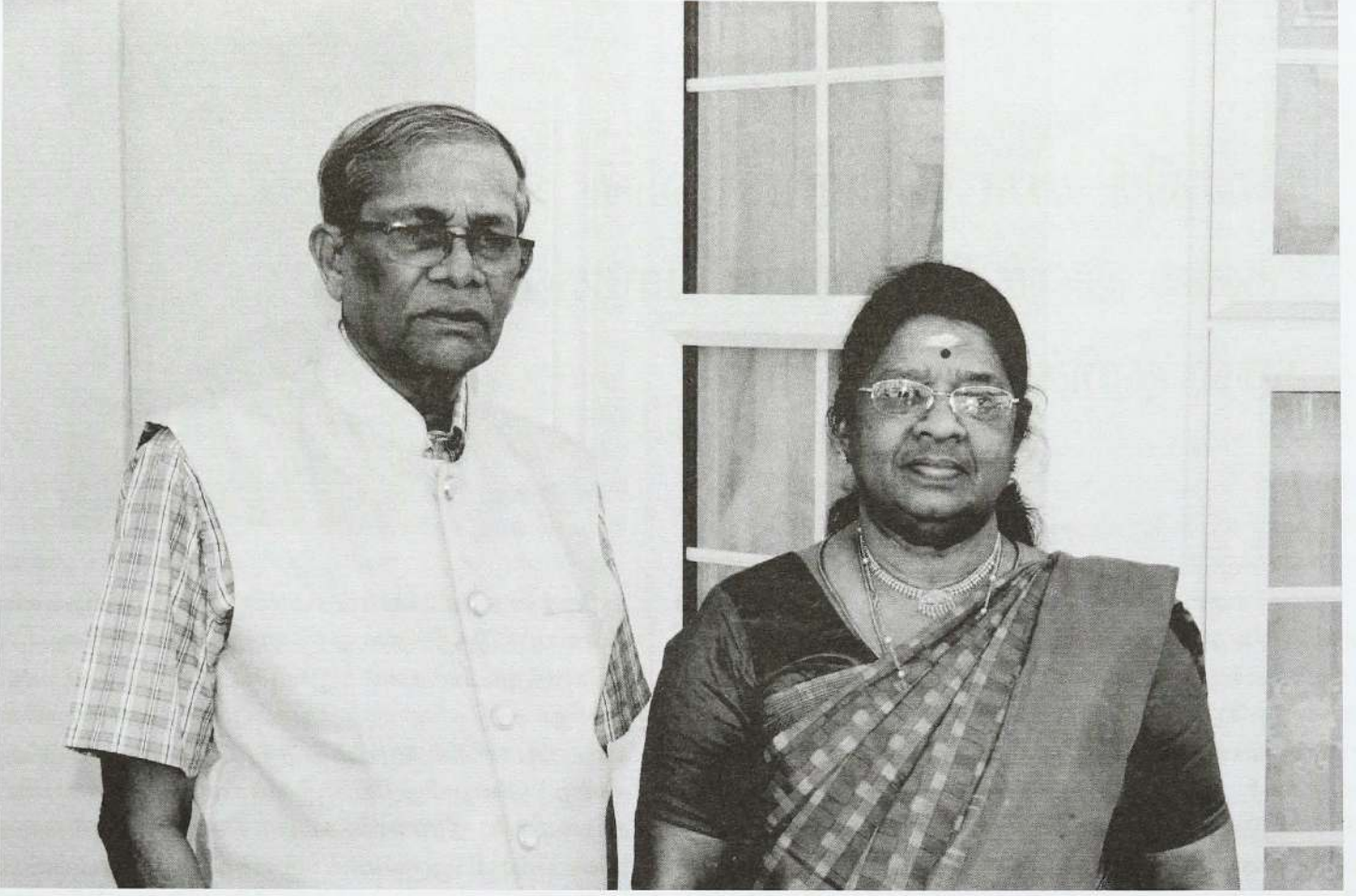
பரியத்தையும், வர்த்தமான நடைமுறைகளையும் தன்வயப்படுத்தி தனது நோக்கு நிலைக்கேற்ப புதிய தரிசனத்துடன் கலை இலக்கிய ஆக்கத்தில் ஈடுபடும் போது புதியதொரு கோட்பாடு தோன்றுகின்றது. படைப்பாளிகள் சமூகம் சார்ந்த பிரச்சனைகளை அணுகுகின்ற முறையிலுமே இலக்கியக் கோட்பாட்டின் தன்மைகள் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. அவ்வகையில், படைப்பாளி ஒருவரின் இலக்கியக் கோட்பாடானது அவன் வாழ்க்கையை விளங்கிக் கொள்கின்ற முறைமையை எடுத்துக் காட்டி நிற்கும்.

கலை இலக்கியக் கோட்பாடு என்பது கருத்து நிலைப்பட்ட பிரகடனமாக மாத்திரமன்றி, மனிதனின் மனிதனின் சமூக இயக்கம் பற்றி தெளிவினையும் கொண்டிருத்தல் அவசியம். அத்துடன் அக்கோட்பாடு உலகம் பற்றிய முழுமையான ஒரு தரிசனத்தையும் தருதல் வேண்டும்.

மேலும், தான் தேர்வு செய்கின்ற கலை இலக்கியக் கோட்பாட்டினை பின்பற்றுகின்ற சுதந்திரம் படைப்பாளிக்கு உண்டு. அந்தச் சுதந்திரத்தைக் கொண்டு. அவன் எதனைச் சாதித்தான் என்பதனை ஆய்வு செய்யும் போதே அந்த இலக்கியக் கோட்பாட்டின் சமூகப் பெறுமானம் தெரிய வருகிறது. இன்னொரு வகையில் கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகள் சமூகப் பிரச்சனைகளை புரிந்து கொள்வதற்கான, சட்டகத்தை வழங்குகின்றன. அதாவது, சமூகம் எதிர் கொள்ளும் பிரச்சினையின் தார்ப்பரியத்தினை விளங்கிக் கொள்ள இலக்கியக் கோட்பாடே உதவுகிறது. எனவே தான் படைப்பாளியின் இலக்கியக் கோட்பாடானது இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும், வாசக நுகர்ச்சிக்கும் முக்கியமாகிறது.

இவ்வகையில் மேற்குலகில் காலத்துக்குக் காலம் மேலெழுகின்ற கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகளுக்கான பொருள்கோடலை தமிழ் உலகிற்குத் தருவதுடன், அவற்றின் மீதான தேடலைத் தூண்டுகின்ற வகையிலும் பேராசிரியர் கலாநிதி சபா.ஜெயராசாவின் “கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகள்” என்கிற நூல் அமைந்துள்ளது. பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை இந்நூலை வெளியிட்டுள்ளது.

சமகால கல்வியியல் துறைசார் புலமையாளர்களில் முக்கியமான ஆளுமைகளுள் ஒருவர் பேராசிரியர்

கலாநிதி சபா.ஜெயராசா ஈழத்து அறிவியல் வெளியில் நன்கு அறிப்பட்ட இவர் நீண்ட காலமாக கல்வி, கலை இலக்கியம், சமூகம், தத்துவம் எனப்பட தளங்களிலும் பயணித்து வருபவர். மேற்போந்த துறைகளில் காத்திரமான பல நூல்களை எழுதியவர். மார்க்சிச நோக்குநிலை நின்று பல்துறைசார் கட்டுரைகளை எழுதிவருபவர். இந்நூல் சிறிய நூலாயினும், 47 வகையிலான கோட்பாடுகளை அறிமுகம் செய்து, அவற்றின் சாராம்சங்களை மதிப்பிடுகிறது. இந்நூலின் உள்ளடக்கத்தில் பேராசிரியரின் விரிசிந்தனைப் புலம், தத்துவப்புலமை, ஆய்வுத்திறன் என்பன ஆழப் பதிந்துள்ளன.

கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகள் பற்றிய நூல்கள் ஈழத்தில் அரிதாகவே வெளிவந்துள்ளன. இக்கோட்பாடுகள் இலகுவில் புரிதலுக்குரியனவல்ல. அவற்றைத் தெளிவதற்கு தேர்ச்சியும், பயிற்சியும், நாட்டமும் அவசியமானது. அதனை மனதில் கொண்டு கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகளின் முதன்மைக் கூறுகளைக் கோடிட்டுக்காட்டும் வகையில் இந்நூல் எழுதப்பட்டிருப்பது சிறப்பாகும். இக் கோட்பாடுகளை உருவாக்கிய தத்துவவியலாளர்கள், காலச்சூழல் அதன் பின்னணீ, அவற்றின் பிரத்தியேகத்தன்மைகள், சிறப்பம் சங்கள் என்பவை இச்சிறு நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகள் சிக்கலானவை. ஊகத்தன்மையையும் முரண் நிலைகளையும் தம்முள் கொண்டிருப்பவை என்பவை இந்நூல் தெளிவுபடுத்து கிறது. அத்துடன் இக்கோட்பாடுகளின் மாறுபட்ட அடிப்படைகளையும், சிந்தனைப் போக்குகளையும், தனித்தன்மையையும் பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா நூலில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

எமது தொடர் வாசிப்பில் பரீட்சயமான இலக்கியக்கோட்பாடுகள் தவிர, புதிதாக அறியவரும் கோட்பாடுகளையும் நூலாசிரியர் அறிமுகம் செய்துள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக சிலவற்றை நோக்குவோம்.

முதலாம் உலகயுத்தத்தை தொடர்ந்து ஏற்பட்ட ஆன்ம ரீதியிலான சீர்குலைவினை எடுத்துக்கூறும் கலை இலக்கியக் கோட்பாடாக “ஆடுகுதிரைவாதம்” உள்ளது என்பதை நூல் விபரிக்கிறது. சமூகத்தில் ஒழுக்க நிலைப் பட்ட வறுமையையும் சமூக நிலைப்பட்ட வர்க்கத்தையும் இக்கோட்பாட்டு வாதிகள் புலப்படுத்தினர். கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் பற்றிய விமர்சனங்களையும் இவ்வாதம் முன்வைக்கிறது. குறிப்பாக கலை இலக்கிய வாதிகள் ஆட்சியதிகாரத்தில் இருப்பவர்களின் கைப்பொம்மையாக இருந்து சேவகம் செய்பவர்களாக இருந்தனர் என சுட்டிக்காட்டினர். இக் கோட்பாட்டாளர்கள் டாடா வாதிகள் எனவும் அழைக்கப்பட்டனர் என இந்நூல் விபரிக்கிறது.

நூலில் “ஆக்கம்சார் அறிவியல்” (Creative morality) வாதம் பற்றிய அறிமுகத்தில், வெறுமனே வாய்ப்பாடு களுக்கும், சூத்திரவிதிகளுக்கும் உட்பட்டு இலக்கியத் தைப் படைத்துவிட முடியாது. இதுவரை கண்டடையாத ஓர் ஒப்பற்ற படைப்புத்திறனை வெளிப்படுத்தவ தன் வாயிலாகவே சிறந்த இலக்கியங்களைப் படைக்க முடியும். அது போலவே அறச் செயலும் வெறும் பொதுவிதிகளுக்குக் கட்டுப்படுவதால் மட்டும் சிறப்புப் பெற்றுவிட முடியாது. மாறாக தெளிவும், விளக்கமும் கொண்ட மேன்மையான செயலொன்றினைச் செய்வதே உயர்வான அறம் என இக்கோட்பாடு சுட்டுகிறதாக இந்நூலில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

ஈஸ்வரன் என்பவரால் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட

“அறச்சார்பு வாதம்” (Moral Relativism) என்பதை விளக்குகையில், இலக்கியங்கள் புதிய விழுமியங்களை கட்டமைப்பதாக இருப்பதுடன், தேவைக்கேற்பவும், உடன் எழுகின்ற சவால்களுக்கேற்பவும் மனிதவிழுமியங்களை மீள ஒழுங்குபடுத்துதல் வேண்டும் என இவ்வாதம் கூறுவதாக இந்நூல் குறிப்பிடுகிறது. மேலும், புதிதாக வெளிக்கிளம்பும் நிலைமைகளுக்கேற்ப, புத்துணர்ச்சி தரக்கூடிய விழுமியங்களை இலக்கியங்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும் எனவும் குறித்த காலச்சூழலில் விதந்து போற்றப்பட்ட விழுமியங்கள் பிறிதொரு காலச்சூழலிற்கு பொருந்திவராத என வலியுறுத்தும் இவ்வாதத்தினை நூலாசிரியர் கேள்விக்குட்படுத்துகிறார்.

16ம், 17ம் நூற்றாண்டுகளில் ஆங்கிலக் கவிதையாக்கத்தில் செல்வாக்கு செலுத்திய கோட்பாடாக இருந்த “பௌதிக அதிதம்” (Metro Physics) பற்றியும் இந்நூல் விளக்க முற்படுகிறது.

சிக்கலான கருத்துக்களையும் உணர்ச்சிக் கோலங்களையும் ஒன்று திரட்டி ஒரு கலவையாகத் தருவது பௌதிக அதிதக் கவிதைகளின் பிரதான பண்பாகும். “தூய உணர்ச்சி” எனக்கூறத்தக்க வடிவம் என்று எதுவுமில்லை என்பது இவ்வாதம் முன்வைக்கும் கருத்து உணர்ச்சிகள் யாவும் சூழலினால் செயற்கையாக உருவாக்கப்படுகின்றன என்பது இவ்வாதத்தின் உட்கிடை. இது பலவகையில் புனைவு நிலைவாதத்திலிருந்து வேறுபடுவதாக இந்நூலில் கூறப்படுகிறது.

நூலில், இலக்கியம், இசை, ஓவியம், அரங்கு என்ற அனைத்துத்துறைகளிலும் முன்வைக்கப்படும் “மனப்பதிவு வாதம்” (Impressionism) பற்றியும் சிறு அறிமுகம் உள்ளது. இது கலை இலக்கியங்களின் வடிவங்களிலும் பார்க்க, அவை தருகின்ற உளத்தாக்கங்களுக்கு முன்னுரிமை தருகிறது. குறிப்பாக இவ்வாதம் கலைப் படைப்பின் தருக்க ஒழுங்கமைப்புக்கு முதன்மைதராது. அதன் மூலம் வருவிக்கப்படும் நுண் உணர்வுகளின் தூண்டல் பதிவுகளுக்கே முன்னுரிமை தருகிறது என பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும், கவிதைகளில் மனப்பதிவு வாதத்தினை (கோட்பாட்டினை) கையாள்வோர் குறியீடுகளையும், படிமங்களையும் கையாண்டு வாசகர் மனதிலே அருட்டுணர்வினை ஏற்படுத்துகின்றனர் எனவும் பதிவு செய்துள்ளார்.

இந்நூலில், தரப்பட்டுள்ள இன்னொரு வாதம் (கோட்பாடு) புதுமோடி வாதமென்பது மேற்காலகின் கலைப்புலத்தில் இது “அவன்கார்ட்” என அழைக்கப்படுகிறது. இலக்கியத் திறனாய்வில் இது ஒரு முறையியலாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இராணுவ பரிபாசையில் இது “முன்னேறி அணி” என்பதாகும். கலை இலக்கியக் கூறுகளில் நவீன பரிசோதனை முயற்சியின் வழி புதிய வடிவங்களை உருவாக்கி மாற்றுச் சிந்தனையை முன்வைக்கப்படல் அவசியம் என்பது புதுமோடிகளது வாதம் என விளக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையில் பாரம்பரியமான நேர்கோட்டு கதைசொல்லும் பாணியும், மரபான கவிதை படைக்கும் நெறிமுறையும் புது மோடி வாதிகளால் கட்டுடைக்கப்படுகின்றன. மரபுத் தொடர்களுக்குப் பதிலாக புதிய புதிய தொடர்களை உருவாக்கி எதிர்த்தலைமைப்பாத்திரப் புனைவுகளை முன்வைப்பது இக்கோட்பாட்டாளர்களின் நிலைப்பாடாகும் என நூலில் பதிவிடப்பட்டுள்ளது.

இந்நூல் “முரணியற் சடவாதம்” என்கிற கோட்பாட்டையும் விளக்கியுள்ளது. இந்த வாதம் கலை இலக்கியங்களிற்கு மட்டுமன்றி அனைத்துத் துறைகளுக்கும் உரியதெனப்படுகிறது. நாம் காணநேர்கிற பொருட்கள், காட்சிகள், சம்பவங்கள், கருமங்கள் அனைத்திலும் முரண்பாடுகள் நீக்கமற நிறைந்துள்ளன என்பது இதன் சாரமாகும். எதிர் மறைகளுக்கிடையே போராட்டமும், ஒற்றுமையும் ஒன்றிணைந்துள்ளன. இவை ஏக காலத்தில் இடம்பெறுவதால் இயக்கம் நிகழ்கிறது. சமூக முரண்பாடுகள் பல தரப்பட்டவை. அவற்றை கலை இலக்கியங்கள் எவ்வகையில் அணுகுகின்றன. எவ்வகையில் பிரதிபலிக்கின்றன என்பவை பற்றி இக்கோட்பாடு ஆராய்வதாக நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

கலை இலக்கியம் எவ்வித சமூகப் பணியையும் ஆற்றக்கூடாது. எவ்வித செயற்பாங்கினையும் கொண்டிருத்தல் ஆகாதெனக் கூறுகின்ற வாதமான “நுண் எழுத்து வாதம்” பற்றியும் இந்நூலில் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

நுண் எழுத்துக்கள் என்பது அழகு நங்கையின் எழுத்துக்கள் எனவும், ஃபையின் லெற்றேஸ் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. “கலை கலைக்காக” என்பதை இவ்வாதம் வலியுறுத்துகிறது. இவ்வகை இலக்கியங்களில் சொல் அலங்காரமும், சொற்சிலம்பமும், எதுகை மோனையும், ஒலி நயப்புக் கோலங்களும் ஆதிக்கம் பெறும். தமிழில் இவ்வகை எழுத்தாக்க முயற்சியின் முன்னோடிகளாக ஒருவராக ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை விளங்கினார் எனக் கூறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவ்வாறு, பல்வேறு வரையறுப்புகளுடனான கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகளை தேர்ந்தெடுத்து இந்நூலில் பேரா.சபா.ஜெயராசா தந்துள்ளார். இம் முயற்சி கடினமானது. பல்வேறு வகையான கலை இலக்கியக்கோட்பாடுகளின் பொதுவான கூறுகளைச் சுட்டிக்காட்டி, அவற்றுக்கிடையிலான முரண்களையும் விளக்கியுள்ளமை சிறப்பானது.

கலை இலக்கியக்கோட்பாடு என்பது எல்லைகளை மட்டும் வரையறை செய்வதல்ல. அது தோற்றங்களை உன்னிப்பாகக் கவனத்தில் எடுத்து அதற்கு சீரான விளக்கத்தினை அளிக்கின்ற ஓர் அமைப்பாகும். அது புரிந்து கொள்ள முடியாத கலைச்சொற்களைப் பயன்படுத்துவதற்குப்பதிலாக, எளிதில் புரிந்து கொள்ள உதவுவதாக இருக்க வேண்டும்.

கலை இலக்கியப்படைப்புக்களின் உட்கூறுகள் படைப்புக்குப்படைப்பு வேறுபட்டிருப்பதால் அவற்றை ஒன்றிணைத்து விபரிப்பது மிகக் கடினமானது. இதனால் பல நவீன கலை இலக்கியப் படைப்புக்களை எந்தக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அவற்றை ஏற்றுக் கொள்வது என்கிற வினாவும் எழுப்பப்படுகிறது. கோட்பாடுகள் செயல்முறையில் பல பாதிப்புக்களை விளைவிக்கக்கூடியன என்கிற எதிர்க்கருத்தும் உள்ளது.

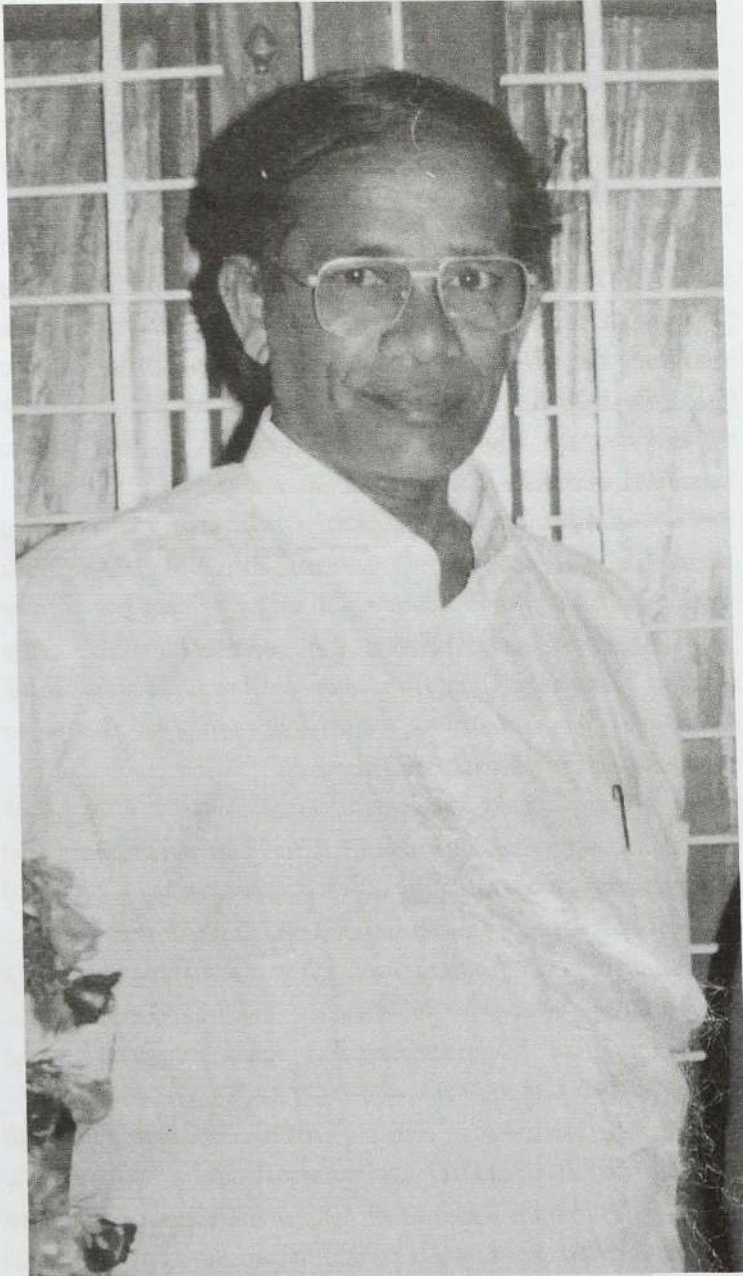
சம காலத்தில் கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகள் சர்ச்சைக்குரிய விவதாப் பொருளாகி விட்ட நிலையில், பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா இந்நூலில், பலவகையான கோட்பாடுகள் பற்றிய உட்கிடையான முக்கிய அடியெடுப்புக்களை விளக்கியுள்ளார்.

இந்நூல், கலை இலக்கியக்கோட்பாடுகள் பற்றி சிந்திக்க விரும்புவோருக்கு அவை குறித்த அவரது தெளிவான அறிமுகம் நிச்சயம் பயனுள்ளதாக அமையும்.

சபா ஜெயராசாவின்

பின்னவீனத்துவத்தை விளங்கிக்கொள்ளல் :

சில குறிப்புகள்

“இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்கூறிலே அறிவுத் துறைகளில் அதிகமாக எடுத்தாளப்படும் எண்ணக் கருவாகப் பின்னவீனத்துவம் விளங்குகின்றது. சமகால நுண்மதி இலக்கத்தின் ஓர் அறிகை விசையாக இது அமைந்துள்ளது. அரசியல், பொருளியல், வரலாறு, தொடர்பியல், கலை இலக்கியங்கள், கல்வியியல், மெய்யியல், அறவியல், இறையில், உளவியல் போன்ற பரந்துபட்ட துறைகளில் ஊடுருவிய அறிகை விசையாக அமையும் பின்னவீனத்துவம் மார்க்சிய வெளிச்சத்துக்கு உட்படுத்த வேண்டிய அறிபொருளாகவும் அமைந்துள்ளது.”

என்று தொடங்குகிறது, கலாநிதி சபா.ஜெயராசா அவர்களின் “பின்னவீனத்துவத்தை விளங்கிக்கொள்ளல்” எனும் நூல் 2007ம் ஆண்டு இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கியப் பேரவையும் கைலாசபதி இலக்கிய வட்டமும் இணைந்து இந்நூலை வெளியிட்டுள்ளன.

1.நோக்கம்

பின்னவீனத்துவத்தை பலபரிமாணங்களினூடாக நோக்கப்பட்டுள்ளதை சபா.ஜெயராசா தன்னுடை முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதே போல் இந்நூலின் இருபது தலையங்கங்களைக் கொண்ட கட்டுரை வகைப்பாட்டுக்குள் பின்னவீனத்துவம் கொண்டிருக்கும் எண்ணக்கரு, அதன் மீதான மீள்நோக்கல், வரலாறு, பின்புலம் மற்றும் மார்க்சியம், தெரிதா, இபகம்ஹசன், லியோதார்த், ரொயண்ட் பஸ்த், ஃபூக்கோ ஆகியோரின் கருத்துருவாக்கக் துணைகள் என்பன அடங்கியுள்ளன. அத்துடன் கட்டடக்கலை, பெண்ணியம், அழகியல், கல்வி, இறையியல், பரத நாட்டியம் போன்ற வடிவ வெளிப்பாடுகளும் அணுகப்பட்டுள்ளன.

இந்த அடிப்படையில் அனைவருக்கும் (சகல வாசகர்களுக்கும் பின்னவீனத்துவத்தை அறிமுகப்படுத்துவதே சபா.ஜெயராசாவின் நோக்கமாக அமைகிறது. அவர் இந்நூலை, “எல்லை நிலையில் உள்ள இளம் வாசகர்களுக்கு...” என சமர்ப்பணம் செய்தமை இதனைத் தெளிவுபடுத்துகிறது.

அதே நேரத்தில் சுய விருப்புவெறுப்பின்றி அறிவு நேர்மையுடன் வெளிப்படுத்துவதும் அவரது எழுத்தின் நோக்கமாக அவரால் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக சமகாலக் கருத்துகளை, அதாவது அறிகை நிலையில் அதிகம் கவனத்தைக்கோரும் கருத்துவாக்கங்களை பின்னவீனத்துவம் முதன்மைப் படுத்திக் காட்டுகிறது என்ற பின்னவீனத்துவத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் பேசுகிறார்.

எண்ணக்கரு

பின்னவீனத்துவம் என்பதை விளங்கப்படுத்து வதற்காக சபா.ஜெயராசாவினால் நான்கு வகையான வடிவங்களில் கருத்துருவங்களும் சிந்தனைகளும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

1. மார்க்சியம்

இந்நூல் பொதுவாக மார்க்சிய இழைகளால் பின்னப்பட்டதாகவே அமைந்துள்ளது. சபா.ஜெயராசா வுக்கு மார்க்சியத்துடனிருக்கும் ஒருநெருக்கம் அல்லது விருப்பம் பல இடங்களில் துரத்திக் கொண்டிருப்பதி லிருந்து நாம் அதனை கண்டுகொள்ளலாம்.

• “பரந்துபட்ட துறைகளில் ஊடுருவிய அறிகை விசையாக அமையும் பின்னவீனத்துவம் மார்க்சிய வெளிச்சத்துக்கு உட்படுத்த வேண்டிய அறிபொருள்” (பக் 7)

• “இதனையே “மற்றையதன் தொடுப்பமைவு” என்ற தொடர் விளக்குகின்றது. தம்மை மற்றையதி லிருந்து மேம்படுத்திக் கொள்வதற்கும் இதுவே துணை யாக விருக்கின்றது. இந்த அணுகுமுறை மார்க்சிய இயங்கியலை அடியொற்றிய பின்னவீனத்துவக் கருத்தாகவே அமைகின்றது” (பக் 14)

• “பலை நிலைகளிலும் பல பரிமாணங்களிலும் முதலாளியத்தை மறுதலிக்கும் மார்க்சிய சிந்தனைகளை ஒரு புறம் உள்வாங்கியும் மறுபுறம் மார்க்சியத்தை எதிர்க்கும் கூட்டுக்களில் ஒன்றிணைவோராயும் பின்வீனத்துவ வாதிகள் விளங்குகின்றனர்.” (பக் 17)

• “இவர் குறிப்பிடும் ஒட்டுமையும், ஒன்றிணைப்பும் நோக்கும் ஏற்கனவே மார்க்சிய அறிகையில் ஆழ்ந்து வலியுறுத்தப்பட்டமையைப் புறக்கணித்துவிட முடியாது.” (பக் 39)

• “பூக்கோவின் அதிகாரம் பற்றிய சிந்தனைகள் மார்க்சிய முலாம் பூசப்பட்டு ஆனால், மார்க்சிய எதிர்ப்பு சிந்தனைகளாகவே இருக்கின்றன. (பக் 50)

• “வேர்களை ஆழநோக்கி மார்க்சிய தருக்கத்தையே நாட வேண்டியுள்ளது.” (பக் 56)

• “சமூக இருப்பிலிருந்தும் தொடர்புகளி லிருந்தும் மக்கள் எவ்வாறு கற்றுக் கொள்கிறார்கள் என்பதன் மீது கல்வியியலாளர்கள் கவனம் கொள்ளல்

வேண்டுமென பின்னவீனத்துவ வாதிகள் குறிப்பிடுவது அவர்கள் மீது மார்க்சியம் செலுத்தும் செல்வாக்கினை வெளிப்படுத்துகின்றது. (பக் 65)

• “பொதுவாக பெரும் உரையங்கள் மீது அவர்கள் கண்டன அறிவிப்புக்களை முன்வைத்தாலும், சிறப்பாக மார்க்சியத்தை நோக்கி குறிவைப்பதாகவே அச்சொற்றொடர் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

சில குறிப்புகளை எடுத்துக்காட்டுகளாக இங்கு தந்திருக்கிறேன். மார்க்சியத்தை பின்வரும் வகைகளில் பின்னவீனத்துவத்தை விளக்குவதற்காக பயன்படுத்தி யுள்ளார்.

இதனை மார்க்சிய தளத்தில் நின்று பின்னவீ னத்துவத்தை புரிந்து மார்க்சிய தளத்தில் நின்று பின்ன வீனத்துவத்தை புரிந்து கொள்ளல் எனலாம்.

i. மார்க்சிய சார்பு நிலையில் நின்றல்

ii. பின்னவீனத்துவ - மார்க்சிய தொடர்புகளை கண்டடைதல்

iii. பின்னவீனத்துவம் மீதான எதிர்வினை

2. தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட அறிஞர்களின் கருத்துருவாக்கங்கள், கோட்பாடுகள்

குறிப்பாக தெரிதா, இபாப் ஹவன், லியோ தார்த், றோலண்ட் பார்த், பூக்கோ என்பவர்களின் கருத்துருவங்கள், கோட்பாட்டுச் சிந்தனைகள் இங்கு பேசப்பட்டுள்ளன.

• தெரிதா

இவருடைய கருத்து வினைப்பாடுகள் (Discorse) மொழியின் வீக்க நிலைப்பண்பு (Inflation), கட்டுமானத் தகர்பு (Decmstruction) என்கிற கருத்துருவாக்கங்களின் பலத்தை சபா.ஜெயராசா இங்கு பேசுகிறார்.

• இபாப் ஹசன்

இவருடை தொல்நிலைவாதம் (Primitivism) தொடர்பாக கருத்துகளும், எதிர் நியமவாதங்கள் (Anti normanism) பற்றிய கருத்துகளும் பற்றி பேசுவதும் கவனத்திற்குரியது.

• லியோதார்த்

இவருடை பெரும் உரையங்கள் தொடர்பாக கருத்தும், மார்க்சியத்தை பெரும் உரையமாக இவர் கருதுகிறார் என்றும் சபா.ஜெயராசா குறித்துரைத் துள்ளார்.

• றோலண்ட் பார்த்

ஆசிரியரின் இறப்பு, மொழியும் அதன் பொருள் கோடல் பற்றியும் இவரது ஆய்வுகள் தொடர் பாக இங்கு பேசப்பட்டுள்ளது.

• பூக்கோ

மையம் அழித்தல், அறிகுவியந்தன், அதிகாரம், மேலளிக்கம், ஒடுக்கப்பட்டவர்களை அரசியல் பயன் படுத்தல் போன்ற சமகால சிந்தனைகளை வெளிகளில் இவரின் பங்கு பேசப்பட்டுள்ளது.

இத்தகைய சிந்தனையாளர்கள் பின்னவீனத்துவத்திற்கு அதன் அறிதல் முறைக்கு தந்த கருத்துருவங்கள், கோட்பாடுகள், முரண்நிலைகள் என்பன பின்னவீனத்துவத்தை அறிந்துகொள்ள துணை நிற்கின்றன.

3. எதிர்க்கருத்தாடல்

சபா.ஜெயராசாவின் “பின்னவீனத்துவத்தை விளங்கிக் கொள்ளல்” என்ற இந்நூலின் வாசிப்பு பின்வரும் சில எதிர் கருத்து நிலைகளை தந்துள்ளன.

1. சொல்லாட்சியும் பொருளும்

பொதுவாகவே “Post modernism” எனப்படும் இவ்வகைமையை தமிழ்ப்படுத்துவதில் இது பற்றி எழுதிய தமிழ் நாட்டைச் சார்ந்தவர்கள் “பின் நவீனத்துவம்” என்ற வடிவத்தையே பயன்படுத்தியுள்ளனர். நான் பார்த்த வகையில் “பின்னவீனத்துவம்” என்ற சொல்லாடல் சபா. ஜெயராசாவினால் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

நவீன, கல்விப்புல எழுத்து என்கிற வகைமைக்குள் எழுதுகின்ற சபா.ஜெயராசா “ஈண்டு நோக்கத்தக்கது” (பக் 73) “மாமூலான பெருங்கோட்பாடுகள்” (பக் 10) என்கிற சொற்பாவனைகள் இரு வேறான தளங்களை காட்டுவதோடு மொழி தொடர்பான நெருடலையும் தருகின்றது.

அதே போல், “த சொல் (The Word) (பக் 74) என்பதும் இப்பாப் ஹசனன் பின்னவீனத்துவ முன்னோடி விளக்கம்” (பக் 33) என்கிற தலையங்கமும் குழப்பத்தையும் மயக்கத்தையும் ஏற்படுத்துவன. ஏனெனில் பின்னவீனத்துவ எழுத்துகள் புதிய சொல்லாட்சிகளைக் கொண்டுள்ளன என்பதும் சபா.ஜெயராசா புதிய சொற்களை கையாள்பவர் என்பதுவும் எழுத்துப் பிழைகள் தானா? என்பதை தீர்மானிப்பதில் யோசிசிக்க வைத்துவிடுவன.

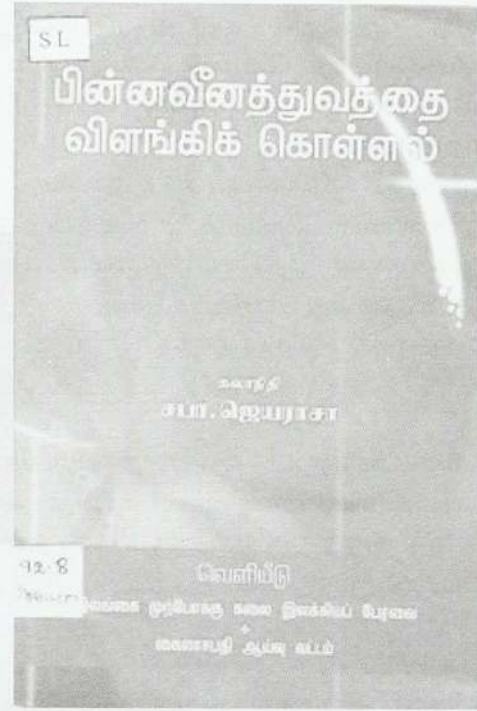
2. மார்க்சியத்தின் அதீத செல்வாக்கு

தனது முன்னுரையில் சுய விருப்பின் காரணமாக அதனை மிகைப்படுத்திக் கூறுதலோ அல்லது தாழ்த்தி மதிப்பீட செய்தலோ பொருத்தமற்றது என கூறுகின்ற சபா.ஜெயராசாவின் இவ்வெழுத்துகளில் மார்க்சியத்தின் பெருவிருப்பம் சார்புத்தன்மையும் ஆய்வு நிலையைக் கடந்து வெளியில் நிற்கின்றன. இதற்கு நான் முதலாவது விடயத்தில் குறிப்பிட்ட மார்க்சிய பின்புல எடுத்துக் காட்டுக்கள் தெளிவுபடுத்தவல்லன.

குறிப்பாக “பின்னவீனத்துவ வாதிகள்”, “அவர்கள்” என்கிற சொல்லாடல்கள் பின்னவீனத்துவ சிந்தனையாளர்களை தூர வைக்கின்ற அல்லது அந்நியப்படுத்துகின்ற பார்வையைத் தரவல்லது.

அதே போல பல்வேறு உரையங்களிலும் முதல்தாய்ப்பாக மார்க்சியத்தின் தேவையை வலியுறுத்துகின்றமை.

“பின்னவீனத்துவ வாதிகள் வெளிப்பாடுகளின் மீது செலுத்திய விரிவான பார்வையை வேர்கள் மீது செலுத்தவில்லை. வேர்களை ஆழ நோக்க மார்க்சிய தருக்கத்தையே நாட வேண்டியுள்ளது”

இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

உண்மையில் சபா.ஜெயராசா பின்னவீனத்துவத்தை மார்க்சிய பின்னணியில் நின்று கொண்டு விளக்கப்படுத்த முயன்றிருக்கிறார்.

இந்நூலில் பின்னவீனத்துவம் ஒரு கற்கைப்புலம் சார்ந்த விடயமாக அணுகப்பட்டிருக்கிறது, என்கிற தோற்றத்தை தருகிறது. அநேகமான சபா.ஜெயராசாவின் எழுத்துகள் “மாணவர்களுக்கானது” என்கிற புரிதல் என்னிடம் உண்டு. இங்கு பின்னவீனத்துவத்தை விளங்கிக் கொள்ளுதல் என்கிற அடிப்படையிலும் அவரது எல்லை நிலையிலுள்ள “இளம் வாசகனுக்கு” என்கிற சமர்ப்பணமும் கோரி நிற்கின்ற எழுத்து; இந்த எழுத்துக்கு முரணானதே.

“பின்னவீனம்” தொடர்பான எழுத்துகள் பொதுவாகவே இரண்டு தளங்களில் எழுதப்படுபவை.

1. “பின்னவீனம்” கொண்டுள்ள கருத்து நிலைகள் மீதான விருப்பு
2. மார்க்சிய தொடர்பு

இவ்விரண்டு வகையான தளங்களிலிருந்து மேற்கிளம்பும் பின்னவீனத்துவ விளக்கநிலை எழுத்துகள் பின்னவீனத்துவத்தை அறிய துணை நிற்க வல்லன.

மார்க்சியத்தின் அடிப்படைகளை பின்னவீனத்துவத்தில் காணமுடிவதிலும் மார்க்சியம் தொடர்பான விமர்சனங்களை அவற்றில் காண்பதிலும் வியப்பில்லை. ஏனெனில் “மார்க்சிய காலத்திற்கு” பின்னாகவே பின்னவீனத்துவம் எழுந்தது.

அந்த வகையில் மார்க்சிய அடிப்படையில் பின்னவீனத்துவத்தை எழுதுபவர்கள் மார்க்சியத்தின் மீதுள்ள தீவிர அபிமானத்தால் பின்னவீனத்துவத்தை மார்க்சியத்திற்கு எதிரானதாக வரையறுக்கும் அபாயம் எழும். அது எல்லை நிலைப் புதிய வாசகர்களை தடுமாற்றமடையச்செய்யும்.

அதனைக் கடந்து சபா.ஜெயராசாவின் “பின்னவீனத்துவத்தை விளங்கிக் கொள்ளல்” எனும் நூல் தமிழில் வெளிவந்த பின்னவீனத்துவ அறிதல் நூல் களுடன் முக்கியமான இடத்தைக் கொண்டுள்ளது தவிர்க்க முடியாதது.

ஈழத் தமிழர் கிராமிய நடனங்கள் நூல் மீதான ஒரு கண்ணோட்டம்

பேராசிரியர் கலாநிதி சபா. ஜெயராசா இலங்கைத் தமிழ் கல்விப் பாரம்பரியத்தில் முக்கியமான ஓர் ஆளுமையாக விளங்குபவர். இவர் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தின் கல்வியியல் பீடத்தில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர். கல்வி, இலக்கியம், உளவியல், நுண்கலை எனப் பல்துறைகளிலும் சிறந்து விளங்குபவர். அத்துறைகளில் பல்வேறு நூல்களையும் பிரசுரித்தவர். பேராசிரியர் அவர்களது ஆடற்கலை, ஆடல் அழகியல், இசையும் நடனமும், இசையும் சமூகமும் ஆகிய நூல்களின் வரிசையில் வைத்து நோக்கத்தக்கதாக ஈழத்தமிழர் கிராமிய நடனங்கள் என்னும் நூலும் முதன்மை பெறுகின்றது. தமிழரின் கலைகள் மீது இவருக்கு இருந்த தணியாத தாகத்தின் விளைவாக இவ்வகையான நூல்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஈழத்தமிழர் கிராமிய நடனங்கள் என்னும் நூல் தமிழரின் ஆடல் கலை பற்றி வரலாற்று ரீதியாக ஆய்வு செய்து பொருத்தமான சான்றுகளை முன் வைக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளதோடு, இந்நூலின் வழி பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா அவர்களின் எளிமையான தமிழ்நடையை அறிந்து, தெளிந்து, வாசித்துக் கிரகிக்கமுடிகின்றது.

ஈழத்தமிழர் கிராமிய நடனங்கள் என்னும் ஆய்வு நூல் ஈழத்தில் வாழும் தமிழ் மக்களின் பாரம்பரிய நடனங்களைப் பற்றி ஆராய்ந்துள்ளது. நடனம் பற்றி பேசும்போது நாடகம் என்றால் என்ன? என்பது பற்றிய ஐயமும் இவ்விடத்தில் எழுகின்றது. நாட்டியம், நாடகம் ஆகிய இரண்டிற்கும் கூத்து என்ற சொல்லே வழக்கில் இருந்தது. கூத்தும் நாடகமும் நெருக்கமுடைய கலைகளாக இருப்பினும் நாடகத்திற்கும் நடனத்திற்கும் இடையில் சிற்சில வேறுபாடுகள் இருப்பதை ஆய்வாளர்கள் பலர் முன்வைத்துள்ள கருத்துக்களின் வழி அறியமுடிகின்றது. தனிப்பாடல்களுக்கு மெய்ப்பாடு தோன்ற ஆடுவதை நாட்டியம் என்றும், ஏதேனும் ஒரு கதையை தழுவி வேடம் புனைந்து ஆடுவதை நாடகம் என்றும் இலகுவாக விளங்கிகொண்டு ஈழத்தமிழர் கிராமிய நடனங்கள் குறித்து நோக்கலாம்.

பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா அவர்கள் சிறந்த ஆய்வாளர் என்பதற்கு இந்த நூலில் அவர்கள் ஆய்வு செய்து குறிப்பிட்டுள்ள தகவல்கள் சான்றாக அமைகின்றன. ஈழத் தமிழரின் நாடகங்கள் பற்றியும் அதன் பல்வேறு வகைகளைப் பற்றியும் ஆராயும் இந்நூல் உலகில் பிற பகுதிகளிலிருந்து நாடகங்கள் எவ்வாறு தோன்றி வளர்ந்தது என்பதையும் பின்னர் ஈழத்தில் இக்கலை வளர்ந்த முறைகளையும் பல்வேறு சான்றுகளினூடாக பதிவு செய்துள்ளது. நடனத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பு, தொல்சூடி மக்கள் நடனம் மீது கொண்டிருந்த நம்பிக்கைகள் தொடர்பான பல விடயங்களை இந்நூல் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளது.

ஈழத்தமிழர் மத்தியில் வழக்கில் இருந்த மற்றும் வழக்கொழிந்த நடனம் பற்றியும் இந்நூல் ஆசிரியர் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். அவ்வகையில் இன்றும் ஈழத் தமிழரிடையே வழக்கில் இருக்கும் கரகாட்டம் முதல் வழக்கொழிந்து போன ஆலாபரண ஆடல் வரை இந்நூலின் வழி விரிவாக அறியலாம். மேலும் ஈழத்தமிழர் மத்தியில் பிரபல்யமாக இருந்து

வந்த இக்கலை ஆடல் மரபுகள் அவர்களது பொருளாதாரம், நம்பிக்கை, வளப்பெருக்கு, பொழுதுபோக்கு, உணர்வுகள் எனப் பல்வேறு தளங்களில் நிகழ்த்தப்பட்டமையினூடாக தமிழரின் கலை உணர்வுகளின் மேன்மையையும் இந்நூலாசிரியர் ஆவணப்படுத்தியுள்ளார்.

நாட்டார் கலைகளில் ஆடல் கலை எத்தகைய மதிப்புப் பெற்றிருந்தது என்பதையும் விவசாயத்திலும் மீன்பிடித் தொழிலும் ஈடுபடும் மக்கள் அந்தத் தொழிலை எவ்வாறு ஆடல் கலையோடு தொடர்புபடுத்தி பார்த்தனர் என்பதையும் அவற்றைத் தமது சமூகம்சார் வழக்கங்களில் எவ்வாறு கடைபிடித்தனர் என்பதையும் இந்நூல் ஆசிரியர் மிகத் தெளிவாக பதிவுசெய்துள்ளார்.

முகமூடி என்னும் ஆடல் வகை குறித்தும் அது குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்துக் கோவில்களில் மானம்பூத் திருவிழா, தூரன்போர் முதலியவற்றில் ஆடப்பட்டமை, இணுவில் சிவகாமியம்மை வேட்டைத் திருவிழாவிலும் இவ்வகையான ஆடல்கள் அரங்கேற்றப்பட்டமை குறித்தும் பல ஆய்வியல் ரீதியான கருத்துக்களை இந்நூல் தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு வழங்கியுள்ளது. இயற்கை வழிபாட்டோடு ஈழத் தமிழருக்கு இருந்த ஈடுபாட்டையும் அதன் வெளிப்பாடாக அவர்களால் ஆடப்பட்டு வந்த ஆலாபரண ஆடல் குறித்தும் பல்வேறு தகவல்களை இந்நூலாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆலாபரண ஆடல் குறித்தும் அதன் பின்னணி குறித்தும் நாம் இந்த நூலை வாசித்தபோதே அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. ஆலம் இலையை ஆடையாகவும், ஆலம்பழத்தை ஆபரணமாகவும் அணிந்து ஆடியதால் இந்த ஆடலுக்கு ஆலாபரண ஆடல் என்னும் பெயர் வந்ததாக இந்நூல் சுட்டுவது எம்மை பொருத்தவரை புதிய தகவலாக உள்ளது. இவை தவிர ஏந்தல் ஆடல், கோலாட்டம், கழியாட்டம், குதிரையாட்டம், சும்மி ஆடல், காவுடி ஆட்டம், கரகாட்டம், பாவைக்கூத்து எனப் பல்வேறு வகையான ஆடல்களும் வரலாற்றுப் போக்கில் ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்பட்டு அவை தொடர்பான கருத்துக்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

பாவைக்கூத்து என்னும் ஆடல் வகையும் ஈழத்தில் தமிழர் மத்தியில் மட்டுமன்றி சிங்கள மக்கள் வாழும் ஒரு சில இடங்களிலும் இக்கூத்து வளர்ச்சியடைந்திருந்தமை பற்றியும் இக்கலை சமூகத்தில் பெற்றிருந்த செல்வாக்கும் மிகத் தெளிவாக இந்நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் ஆடல்கலைகளில் சில வழக்கொழிந்து போனதற்கான சமூக ரீதியான காரணங்களும் இந்நூலின் வழி சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலை வாசித்து அதில் ஆய்வியல் ரீதியாக நூலாசிரியர் பதிவுசெய்துள்ள விடயங்களை மீண்டும் நாம் சுட்டிக்காட்டுவது அரைத்த மாவை அரைப்பது போன்றது. எனினும் இந்நூலை இதுவரை வாசித்து அறியாதவர்களுக்கு வாசிக்கும் ஆர்வத்தைத் தூண்டக்கூடியதாக எமது கருத்து இருக்கும் என எண்ணுகின்றோம்.

பேராசிரியர் முனைவர். சபா. ஜெயராசா அவர்கள் இந்நூலை எழுதுவதற்குப் பல்வேறு இடங்களுக்குச் சென்று கள ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு இலக்கிய உலகிற்கு இந்நூலை வழங்கியிருப்பது மகிழ்ச்சியளிக்கின்றது. ஆய்வு சார்ந்த நூல் என்பதால் தான் ஆய்விற்குப் பயன்படுத்திய களங்களையும் தகவல்களைப் பெற்றுக் கொண்ட முறைகளையும் நூலின் பின் இணைப்பில் இந்நூல் ஆசிரியர் கொடுத்திருந்தால் இன்னும் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும். ஆய்வுகள் எப்பொழுதும் முடிந்துவிடுவதில்லை. ஆய்வாளன் விட்டுச் செல்லும் ஆய்வின் இடைவெளியிலிருந்து இன்னுமொரு ஆய்வு ஆரம்பிக்கப்படலாம். ஈழத் தமிழரின் கிராமிய நடனங்கள் என்னும் இந்நூல் இன்னும் ஓர் ஆய்வாளனை உருவாக்கவும் வழியமைக்கலாம். எனவே இந்நூல் முயற்சி இன்றைய தலைமுறையினர் பலர் அறிந்திராத பல்வேறு ஆடல் கலை சார்ந்த விடயங்களை மிகவும் தெளிவாக இலகுவான மொழிநடையில் ஆவணப்படுத்தியுள்ளமை சிறப்பிற்குரியதாகும்.

பேராசிரியர் சபா ஜெயராசாவின் கிராமத்துக்கதைகள் : ஓர் பார்வை

காரைக்கவி கந்தையா பத்மான்ந்தன்

கதை சொல்வதும், கதை கேட்பதும், கதை எழுதுவதும், கதை வாசிப்பதும் மனிதப் பண்பாடு எனும் புத்தகத்தின் மறக்கப் படமுடியாத பக்கங்கள் ஆகும். சுருக்கமாகச் சொல்வதனால் கதைகளால் நிரம்பிய உலகத்திலேயே நாங்கள் வாழ்கிறோம். இத்தகைய கதைகளுக்குள் சிறுவர்களுக்கான கதைகளும் முக்கியமானவையாகும். சிறுவர்களுக்கான கதைகள் என்று வரும்போது வாசித்தல் என்பதும், வாசித்ததை விளங்கிக் கொள்ளலும் முக்கியமானதாக அமைகின்றது. சிறுவர்களின் வாசிப்புச் செயற்பாட்டில் குறிவிலக்கலும் (Decoding) கிரகித்தலும் (Comprehension) முக்கியமான படிக்களாக அமைகின்றன. வாசிக்கின்ற சிறுவர்களிடம் வாசிப்புத் திறனும் (Reading Skill) வாசிப்புப் பழக்கமும் (Reading Habit) இருந்தாலே வாசிப்பு அவர்களிடம் மகிழ்ச்சியை, ஒரு இன்கிளர்தலை ஏற்படுத்தும்.

பொதுவாக வாசிப்பு என்பது சாதாரண மனிதச் செயற்பாடொன்றாகும். வாசிப்பதற்காக வாசகர் ஒருவர் இருப்பதோடு அவர் வாசிப்பதற்காகப் "புத்தகம்" அல்லது வாசிப்புத் தகவல்கள் அடங்கிய தொழில்நுட்பச் சாதனம் ஒன்று இருத்தல் வேண்டும். இன்று மிகவும் பேசப்படுகின்ற சிறுவர் வாசிப்பிற்குப் புத்தகங்களைத் தெரிவு செய்யும்போது புத்தகங்களின் பொருத்தப்பாடு, பல்வகைமை, புத்தகங்களின் தரம், மற்றும் புத்தகங்கள் இற்றைப்படுத்தப்பட்டுள்ளமை ஆகிய பண்புகளை அவதானிக்க வேண்டும். இவ்வாறு சிறுவர்களுக்குப் பொருத்த

மான புத்தகங்களைத் தெரிவு செய்யும்போது மட்டுமே அது அவர்களிற்கு வாசிப்புப் பழக்கத்தையும் அறிவினையும் பெற்றுக் கொடுப்பதோடு வாசிப்பின் மீதான விருப்பத்தையும் ஏற்படுத்தும். சுருக்கமாகச் சொல்வதாயின் சிறுவர் வாசிக்கும் புத்தகம் என்பது அவர்களின் வாசிப்புத் திறனுடனும் வாசிப்பின் மீதான விருப்பத்துடனும் பொருந்தியமைய வேண்டும்.

உண்மையில் வாசிப்புத் திறன் மட்டம் சிறுவருக்கு சிறுவர் வேறுபடும். இவ்வேறுபாடானது அவர்களின் வயது மற்றும் கற்கும் தரத்திற்கு ஏற்ப வேறுபடும். இவ்வாறு ஒவ்வொரு சிறுவரும் கொண்டுள்ள வாசிப்புத் திறன் மட்டத்திற்கு ஏற்ப அவர்களுக்கான புத்தகங்களைத் தெரிவு செய்தல் வேண்டும். பொதுவாக ஆரம்பப் பிரிவில் கற்கும் சிறுவர்கள் பல்வகையையுடைய, மனங்கவரும் புத்தகங்கள் மீது ஆர்வம் காட்டுவார்கள்.

ஒரு வளர்ந்தவருக்கு இருக்கும் புத்தகம் தொடர்பான விருப்பம் போன்றே சிறுவர்களுக்கும் புத்தகங்கள் மீதான அவர்களுக்கே உரிய விருப்பங்கள் இருக்கும் என்பதனால் சிறுவர்கள் வாசிக்கக்கூடிய புத்தகத்தை வழங்குதல் பெரியவர்களின் கடமையாகும். இவ்வாறு சிறுவர் விரும்பும் புத்தகங்களை வழங்குவதன் மூலம் நல்லதொரு வாசகரை உருவாக்க முடியும்.

பொதுவாகச் சிறுவர்களின் புத்தகங்கள் பின்வரும் இரண்டு காரணிகளின் அடிப்படையில் பகுக்கப்படும்.

1. புத்தகம் கொண்டுள்ள வெளிப்புறத் தோற்றத்திற்கேற்ப வகைப்படுத்துதல்.
2. புத்தகத்தின் உள்ளடக்கத்திற்கேற்ப வகைப்படுத்துதல் (பல்வேறு இலக்கிய வகை).

புத்தகத்தின் வெளித்தோற்றத்தினைக் கருத்திற் கொண்டு புத்தகங்களை வகைப்படுத்தப்படும் போது எண்ணக்கரு, ஓவியங்கள், புத்தகத்தின் அளவு, அச்சுப் பதிப்பு முறைகள் மற்றும் அத்தியாயங்களாக வகைப்படுத்தல் போன்றனவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு வகைப்படுத்தப்படும். இவ் வகைப்படுத்தலில் அட்டைப் புத்தகம் (Board Book), புடைப்புப் புத்தகம் (Pop up Book), படப் புத்தகம் (Picture Book), பெரிய புத்தகம் (Big Book), ஓவியப் புத்தகம் (Illustrated Book), அத்தியாயப் புத்தகம் (Chapter Book), உணர்வு புத்தகம் (Sensory Book) என்று பல்வேறு வகையான புத்தகங்கள் அடங்குகின்றன.

பொதுவாகப் புத்தகத்தின் உள்ளடக்கங்களிற்கு ஏற்ப பின்வரும் சிறுவர் இலக்கிய வகைகளைக் குறிப்பிடலாம். யதார்த்தப் புனைவு (Realistic Fiction), கற்பனைக் கதைகள் (Fantasy), வரலாற்றுக் கதைகள் (History), நாடோடிக் கதைகள் (Folklore), விஞ்ஞானக் கதைகள் (Science Fiction), சுயசரிதை (Biography), புனைவற்ற கதை (Non Fiction), எளிய எண்ணக்கருக்கள் கொண்ட கதைகள் (Simple concept)

பொதுவாக உயர் பண்புத்தரத்தில் உள்ள புத்தகங்களைச் சிறுவர்களுக்கு வழங்கும்போது அவை சிறுவர்களுக்கு வாசிப்பு மீது ஆர்வத்தினை

ஏற்படுத்துவதைப்போல அல்லது வாசிப்பு மீதான ஆர்வத்தை மேம்படுத்துவதைப் போன்றே உள்ளத்திலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

புத்தகங்களின் பண்புத் தரத்தினை ஆராயும்போது அதன் புறத்தோற்றத்தின் நிறைவைப் போன்றே உள்ளடக்கத்தின் தன்மையும் கருத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பது முக்கியமானதாகும்.

புத்தகங்களின் வெளிப்புற நிறைவினைக் கவனத்திற் கொண்டு புத்தகங்களைப் பிள்ளைகளுக்கு வழங்கும் போது பின்வரும் குறைபாடுகள் உள்ள புத்தகங்களை வழங்குவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். மிகவும் தரம் குறைந்த தாளில் அச்சிடப்பட்டிருத்தல், வர்ணங்கள் உரியவாறு அச்சிடப்பட்டிருக்காமை, உரியவாறு சேர்த்துக் கட்டப்படாத புத்தகம், கருப்பொருள் பக்கம் இல்லாமல் அட்டையின் பின்னால் வரும் முதல் பக்கத்திலேயே உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டுள்ள புத்தகங்கள், பொருத்தமற்றவாறு வரையப்பட்ட ஓவியங்கள். சித்திரங்கள் அடங்கிய புத்தகங்கள்.

புத்தகங்களைத் தெரிவு செய்யும்போது வெளிப்புறப் பூர்த்தியைப் போன்றே உள்ளடக்கத்தின் தரம் தொடர்பாகவும் கவனத்தைச் செலுத்தி புத்தகங்களைத் தெரிவு செய்ய வேண்டும். குறிப்பாகப் பின்வரும் பண்புகளைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். முக்கியமாக இனம், சமயம், சாதி, தோலின் நிறம் அல்லது பால்நிலை போன்ற எண்ணக்கருக்களில் வேறுபாடு காட்டாமல் இருத்தல், ஒரேடியாகத் தோன்றும் துயரமான முடிவு அல்லது செயற்கையாக முன்வைக்கும் மகிழ்ச்சிகரமான முடிவு போன்ற அடிப்படையான குறைபாடுகள் இல்லாதிருத்தல் வேண்டும்.

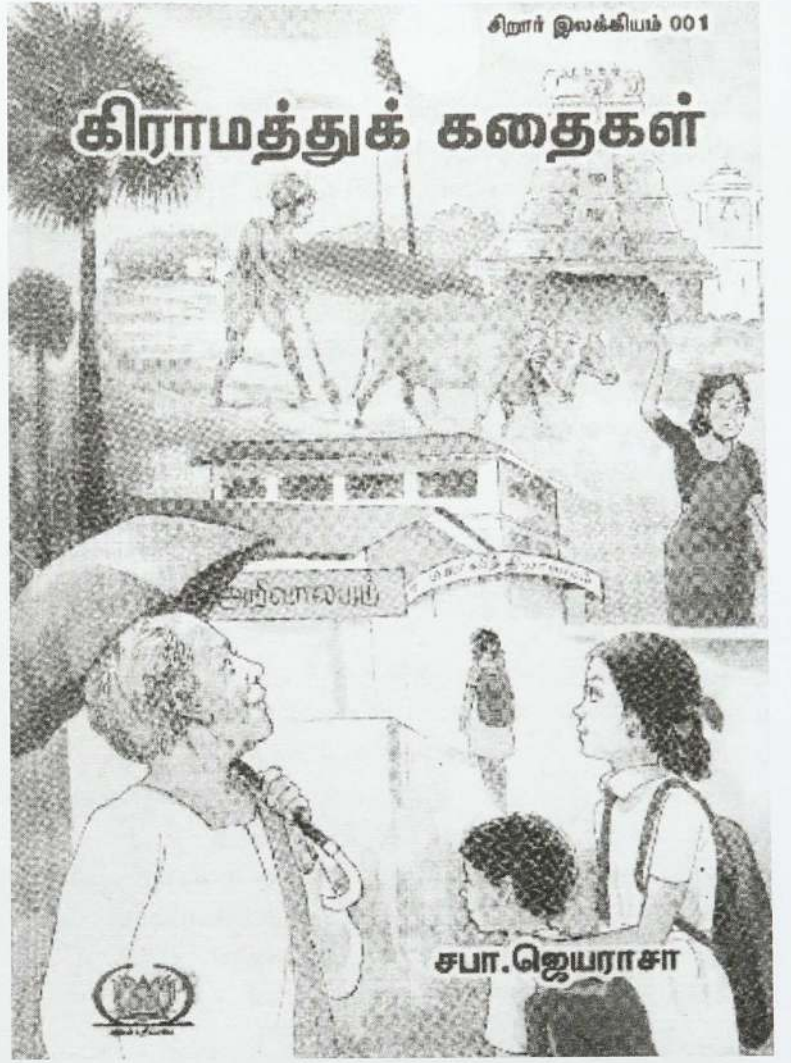
கதையின் ஆரம்பம், நடுப்பகுதி, இறுதிப்பகுதி ஆகியன நன்கு பொருத்தப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளனவாக அமைதல் வேண்டும். மிகச் சிறந்த படங்களைக் கொண்டு உருவாக்கப்படுவது துடன், படங்களை ஒழுங்கமைத்தல் மற்றும் பக்கங்களைத் திட்டமிடல் என்பவை சிறந்த முறையில் இருத்தல் வேண்டும்.

தமிழ்ச் சூழலில் சிறுவர் இலக்கியம் என்பது ஒன்றும் புதிய விடயம் கிடையாது. எமது நாட்டார் இலக்கியங்கள் பலவும் சிறுவர்களுக்கான நீதிக் கதைகளாகவும் வழிகாட்டும் கதைகளாகவும் இருப்பது கண்கூடு. இந்த மரபின் நீட்சியாக பேராசிரியர் சபா ஜெயராசாவின் கிராமத்துக்கதைகள் பத்மம் பதிப்பகத்தின் வெளியீடாக இருபத்தியைந்து கதைகளை உள்ளடக்கியதாக வெளிவந்துள்ளது.

இந்தக் கதைகள் பெரும்பாலும் எமது கிராமத்து வாழ்வில் முக்கியமான அம்சங்களாக இருந்து இன்று காணாமல் போகின்ற அல்லது காணாமல் போகச் செய்யப்படுகின்ற பல்வேறு பண்பாட்டியல் வாழ்வியல் அம்சங்கள், கோலங்கள் தொடர்பான அறிவினைக் கொடுக்கும் வகையில் அமைந்திருக்கின்றன என்பது முக்கியமான விடயமாகும்.

சிறுவர்களுக்கான கதைகள் பொதுவாக எளிமையான உள்ளடக்கங்களைக் கொண்டதாகவும் அந்த உள்ளடக்கங்களும் வடிவமைப்பும் பொழுது போக்கிற்காகவும், தகவல்களை வழங்குவதற்காகவும்

கிராமத்துக் கதைகள்

இருக்க வேண்டும். இந்தக் கிராமத்துக்கதைகளை வாசிக்கின்றபோது பல கதைகள் எளிய எண்ணக் கருக்கள் கொண்ட கதைகளாக (Simple Concept) இருப்பதனை அனுமானிக்க முடியும். அத்தோடு அவை பல்வேறு தகவல்களை வழங்குவதையும் காணமுடியும். அதுமட்டும் இல்லாமல் எளிமை என்பது இக்கதைகளில் வெறுமனே எண்ணக்கருவில் மட்டும் அல்லாமல் கதை சொல்லும் முறையிலும், சொற்களைத் தேர்வு செய்யும் விதத்திலும், கதை சொல்லும் சூழலிலும் கூட விரவி நிற்பதனைக் காண முடிகிறது. அதே போன்று சில கதைகள் எமது சமூகத்தில் நடைபெறும் அன்றாட நிகழ்வுகளை, சம்பவங்களை, வாழ்வியலை, மனிதச் செயற்பாடுகளை, மனித ஒழுக்க விழுமியங்களை, மனிதப் பண்பாட்டினைப் பற்றிச் சித்திரிப்பதால் அக்கதைகள் யதார்த்தப் புனைவுகள் (Realistic Fiction) என்ற வகைக்குள் வருவதனையும் காணலாம்.

உண்மையில் சிறுவர் கதைகள் என்பது வாசிக்கும் சிறுவர்களிடம் வாசிப்புப் பழக்கத்தையும், வாசிப்புத் திறனையும் அதிகரிக்க உதவுவதுடன் அவர்களது சொற்களஞ்சியத்தை (Vocabulary) விருத்தி செய்து கொள்ளும்வகையில் புதிய புதிய சொற்களையும் அறிமுகம் செய்ய வேண்டும். கிராமத்துக் கதைகளை வாசிக்கும் சிறுவர்கள் தங்களது சொற்களஞ்சியத்தை (Vocabulary) விருத்தி செய்து கொள்ளும் வகையில் புதிய புதிய சொற்களை இந்தக் கதைகள் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம்.

பொதுவாகச் சிறுவர் கதைகள் பிள்ளைகளின் கடந்தகால, நிகழ்கால, எதிர்கால அனுபவங்களை கொண்டதாக இருப்பதுடன் பிள்ளைகளுக்கு விருப்பமான உள்ளடக்கங்களையும் கொண்டிருக்க வேண்டும். அத்துடன் இக்கதைகள் வெளிப்படையானதாகவும், நகைச் சுவையானதாகவும், சுவாரஸ்யமான சம்பவங்களையும், புதிய கற்றல் அனுபவங்களையும் சிறுவர்களுக்குத் தருவதாக இருக்க வேண்டும்.

இந்த வகையில் கிராமத்துக்கதைகள் பிள்ளைகளுக்கு விருப்பமான உள்ளடக்கங்களைக் கொண்டிருப்பதுடன் பல சுவாரசியமான விடயங்களையும் கொண்டிருப்பதுடன் வெளிப் படைத் தன்மையுடன் இருப்பது சிறப்பாகும். எனினும் இங்கு கிராமத்துக் கதைகளில் சொல்லப்படும் சில விடயங்கள் சில வேளைகளில் நகர் சார்ந்த பிள்ளைகளுக்கு சலிப்பூட்டவும் கூடும்.

சிறுவர்களுக்கான புத்தகங்கள் கவர்ச்சியான படங்களைக் கொண்டு காணப்படவேண்டும். அப்படங்கள் சிறுவர்களின் வாழ்விற்கு மிகவும் கிட்டியதாகவும், சிறுவர்களின் வாழ்வை பிரதிபலிப்பதாகவும் அவர்களுக்குப் பிடித்த நேயமிக்க சம்பவங்களையும் கொண்டு காணப்பட வேண்டும். அந்த வகையில் கிராமத்துக் கதைகளில் உள்ள படங்கள் வண்ணமயமாக இல்லாது போனாலும் கூட அவைகள் கிராமத்துச் சிறுவர்களுக்கு மிக நெருக்கமாகவும் அவர்களின் வாழ்வியலைப் புலப்படுத்துவதாகவும் இருப்பதனைக் காணலாம்.

சிறுவர் களுக்கான கதைகள் பிள்ளை நேயமிக்க அம்சங்களைக் கொண்டிருக்கும் அதேநேரம் பிள்ளைகளின் வாசிப் பைத் தூண்டுவதாகவும் இருக்க

வேண்டும். இவ்வாறு தூண்டுவதற்கு ஏற்றவிதமான காதபாத்திரங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். உதாரணமாகப் பிள்ளைகளுக்குப் பிடித்த முயல், பூனை, நாய், கோழி, ஆடு, மாடு, தாத்தா, பாட்டி போன்ற பாத்திரங்களைக் கொண்டிருக்கலாம்.

இந்த வகையில் கிராமத்துக் கதைகளில் இந்தப் பாத்திரங்கள் அங்கும் இங்குமாக உலா வருவதன் மூலம் சிறுவர்களிடம் வாசிப்பிற்கான தூண்டலை உருவாக்குவதைக் காணலாம்.

பிள்ளைகள் சிறுவயதிலிருந்தே புத்தகங்களை வாசிக்கும்போது வாசிப்புத் திறன் மேம்படும், வாசிப்புப் பழக்கம் உருவாகும். இதன் காரணமாக அவர்கள் வாழ்நாள் நீடித்த வாசகர்களாவர். இதன்காரணமாக அவர்களின் சொற்களஞ்சியம் அதிகரிப்பதுடன் மொழியினுடைய கட்டமைப்பையும் புரிந்துகொள்வார்கள். இதன் காரணமாக மொழி விருத்தி ஏற்படும். புத்தாக்கச் சிந்தனையும் வளரும். இதனால் அவர்கள் கணிதம், விஞ்ஞானம் உள்ளிட்ட ஏனைய பாடங்களிலும் கூட உயர் புள்ளிகளைப் பெறுவார்கள்.

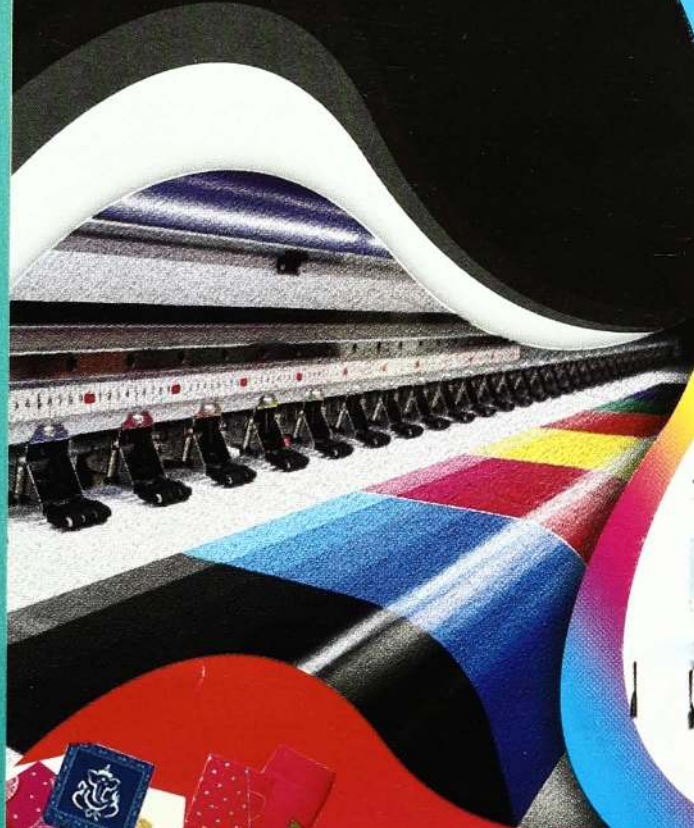
எதிர்கால சவால்களுக்கு எவ்வாறு முகங்கொடுப்பது என்பதைக் கற்றுக் கொள்வார்கள். அதே வேளை வாசிப்பினூடாக நல் ஒழுக்க விழுமியங்களைக் கற்றுக்கொண்டு அவற்றைப் பின்பற்றுவார்கள்.

சபா ஜெயராசாவின் கிராமத்துக் கதைகள் இந்தக் கடைசிப் பந்தியில் கூறப்பட்ட விடயங்களில் சிறுவர்களுக்கு உதவும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

MATHI COLOURS

புதியதோர் அறிமுகம்
SM GTO 52

4COLORS
OFFSET PRINTING

10, Murugesar Lane, Nallur, Jaffna.

mathicolours@gmail.com

021 2229285 070 2222259

077 7222 259

ALL KIND OF PRINTING SERVICE